Cauza fiecărui tînăr constructor al socialismului

CEL DE AL DOILEA Congres al P.M.R. a înfăţişat succesele hotărîtoare obţinute de oamenii muncii sub conducerea partidului în construirea socialismului şi a pus în faţa clasei muncitoare şi a întregului popor muncitor sarcina dezvoltării necontenite a industriei socialiste şi asigurării pe această bază a transformării socialiste a agriculturii.

In grăitoarele date şi cifre din Raportul de activitate al C.C. al P.M.R., prezentat la Congres, tineretul patriei noastre şi-a putut recunoaşte cu justificată mîndrie şi propria sa contribuţie. In cursul primului cincinal, tineretul muncitor şi studios a contribuit la îndeplinirea planurilor de producţie în industrie, transporturi, pe şantiere, la transformarea socialistă a agriculturii, la creşterea producţiei agricole, la însuşirea ştiinţei şi culturii. Cele 4.300 tone oţel date peste prevederile planului anual de tinerii de la cuptorul Martin nr. 4 de la Combinatul siderurgic Hunedoara în cinstea Congresului P.M.R., hărnicia tinerilor din brigada comunistului Ion Nicorescu de la oficiul de foraj Boldeşti, care au dat în producţie sonda 119 cu 32 zile înainte de termen, noile linii ferate forestiere Ozana-Cracău, Tismana—Tg. Jiu date în exploatare înainte de termen de către brigăzile voluntare de tineret, experienţa pozitivă dobîndită de unele organizaţii U.T.M. din regiunile Constanţa, Craiova şi altele în atragerea tineretului în gospodăriile colective, în întovărăşiri şi forme simple de cooperaţie agricolă — iată numai cîteva fapte care oglindesc activitatea însufleţită a tinerilor în slujba întăririi şi înfloririi patriei.

Este evident că în munca noastră am obţinut realizări însemnate care fac cinste multor tineri de la oraşe şi sate. Dar în acelaşi timp, trebuie să ne punem întrebarea: am obţinut noi asemenea succese care să fie pe măsura posibilităţilor şi energiei tineretului? Putem oare să ne mulţumim doar cu realizările de pînă acum şi să trecem cu vederea peste lipsurile şi neajunsurile ce există? Fireşte că nu.

Analizînd activitatea desfăşurată în ultima vreme, plenara a IV-a a C.C. al U.T.M., care a avut loc zilele acestea, a subliniat justeţea criticilor aduse de Congresul partidului lipsurilor serioase ce există în munca de educare politică şi morală a tineretului muncitoresc, ţărănesc şi studios.

Plenara C.C. al U.T.M. a adoptat o hotărîre cu privire la sarcinile U.T.M. în vederea mobilizării întregului tineret la înfăptuirea istoricelor hotărîri ale celui de al II-lea Congres al partidului. Infăptuirea cu succes a acestor sarcini importante depinde în mare măsură de atitudinea noastră faţă de lipsuri, de curajul şi hotărîrea cu care vom lupta pentru lichidarea lor.

Iată, bunăoară, unele fapte din industrie şi transporturi, de pe şantierele de construcţii. Aci, după cum se ştie, multe organizaţii U.T.M. n-au mobilizat îndeajuns tineretul la creşterea continuă a productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost, singura cale reală pentru ridicarea permanentă a nivelului de trai al celor ce muncesc. Slaba contribuţie a organizaţiilor U.T.M. la rezolvarea unor astfel de probleme centrale îşi are rădăcina în faptul că în multe locuri organizaţiile U.T.M. acţionează fără să ţină seama de problemele cele mai importante ale producţiei, colaborează slab cu comitetele sindicale, nu se sprijină pe tinerii ingineri şi tehnicieni, pe cadrele calificate care pot da tinerilor un ajutor competent. Sînt dese cazurile cînd comitetele U. T. M. din întreprinderi, ajutate slab şi sporadic de către activiştii U.T.M., se rezumă doar la unele adunări şi şedinţe plictisitoare, se ocupă mai mult de date şi cifre despre numărul brigăzilor sau al celor aflaţi în întrecere, dar nu ţin o legătură strînsă cu tinerii, nu cunosc problemele lor arzătoare. Multe organizaţii U.T.M. s-au preocupat cu totul superficial de calificarea tinerilor, nu au combătut cu tărie manifestările de indisciplină, întîrzierile, absenţele nemotivate.

Trebuie de asemenea spus că există încă activişti ai U. T. M. care nu dau atenţie propriei lor pregătiri în problemele concrete ale economiei, care s-au obişnuit să lanseze doar „chemări" şi „îndemnuri" pompoase la creşterea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost, dar care de fapt nu ajută în mod practic pe tineri să cunoască şi să folosească mijloacele şi căile concrete şi eficace care duc la respectarea celor mai importanţi indici ai producţiei. Unii activişti de la comitetul regional U.T.M. Hunedoara şi din alte părţi, ameţiţi de pe urma unor succese, alunecă pe panta înfumurării şi autoliniştirii, apreciază superficial şi birocratic rezultatele muncii — după numărul brigăzilor şi nu după calitatea acestora, nu după contribuţia reală ce o aduc la îndeplinirea sarcinilor mari ale întreprinderilor.

Directivele Congresului PMR stabilesc că, în cursul celui de al doilea cincinal, productivitatea muncii va trebui să crească cu 40—50 la sută, iar preţul de cost va trebui să fie în 1960 în industria republicană cu cel puţin 15—20 la sută mai mic faţă de 1955. Aceasta cere din partea tuturor organelor şi organizaţiilor U.T.M. o preocupare perseverentă şi sistematică faţă de problemele concrete ale producţiei faţă de îndeplinirea exemplară de către tineri a îndatoririlor lor de producţie, faţă de antrenarea lor în întrecerea socialistă, faţă de creşterea calificării profesionale a tinerilor şi însuşirea tehnicii şi a metodelor avansate de muncă de către fiecare tînăr. In acest scop, organele şi organizaţiile U.T.M. trebuie să mobilizeze pe tineri la cursurile de minim tehnic, să sprijine organele sindicale şi administrative în organizarea de noi cursuri de minim tehnic, în aşa fel încît, pînă la sfîrşitul acestui an, asemenea cursuri să funcţioneze pe lîngă toate întreprinderile de importanţă republicană. Organizaţiile U.T.M. trebuie să organizeze acţiuni pentru cunoaşterea de către tineri a metodelor înaintate de muncă, a maşinilor noi, perfecţionate, cursuri pentru citirea desenelor etc. Să antrenăm toate forţele tineretului muncitor sub lozinca: *„Fiecare tînăr să cunoască şi să-şi însuşească tehnica nouă în sectorul său de muncă, să stăpînească şi să aplice cel puţin una din metodele înaintate de muncă"*.

Să întărim brigăzile de tineret, posturile utemiste de control, să ne ocupăm cu seriozitate şi răspundere de conţinutul activităţii lor, astfel ca ele să devină colective unite şi puternice de răspîndire a experienţei înaintate. Organizaţiile U.T.M. trebuie să ajute efectiv pe tineri la îndeplinirea angajamentelor luate, la descoperirea şi valorificarea imenselor rezerve interne existente în toate întreprinderile.

Plenara a IV-a a C.C. al U.T.M. a subliniat necesitatea unei îmbunătăţiri serioase a activităţii organizaţiilor U.T.M. de la sate, care în multe locuri au slăbiciuni şi neajunsuri mari, nu contribuie suficient la transformarea socialistă a agriculturii, la întărirea economico-organizatorică a G.A.C. In centrul activităţii organizaţiilor U.T.M. de la sate să stea participarea efectivă la o muncă politică intensă pentru crearea într-un ritm mai accelerat de noi întovărăşiri agricole şi gospodării colective, cu respectarea strictă a liberului consimţămînt al ţăranilor muncitori, sprijinirea formelor simple de asociere, întărirea economico-organizatorică a G.A.C. şi întovărăşirilor, mobilizarea tinerilor la realizarea numărului de zile-muncă stabilit de adunarea generală a G.A.C.

Nu se poate trece cu vederea faptul că sînt organizaţii U.T.M. din S.M.T. şi G.A.S, care se ocupă slab de educarea şi îndrumarea în muncă a tractoriştilor, că mai sînt dese cazurile de deteriorare a maşinilor, că numeroşi tineri tractorişti execută lucrări de proastă calitate.

Organizaţiile U.T.M. din S.M.T. şi G.A.S. trebuie să îndrume cu regularitate pe tinerii tractorişti la cercurile de studiu profesional şi politic, să se preocupe cu seriozitate de educaţia tractoriştilor, să ia atitudine hotărîtă faţă de elementele birocratice care nu se interesează de nevoile tineretului. Să mobilizăm mai mulţi tineri de la sate pentru a urma şcolile de ucenici de pe lîngă S.M.T.

Plenara C.C. al U.T.M. a arătat că, pe lîngă unele realizări, în munca organizaţiilor U.T.M. din şcoli şi facultăţi se manifestă lipsuri serioase. Avem încă numeroşi studenţi şi elevi slabi la învăţătură şi destui tineri care nu-şi pun cu seriozitate problema de a se pregăti nu numai pentru a obţine un calificativ bun, ci, înainte de toate, de a se pregăti pentru viaţă, pentru o profesie productivă. Din păcate, există activişti care trec cu ochii închişi pe lîngă probleme de bază ale educaţiei studenţilor şi elevilor, care nu pun în centrul atenţiei colectivului învăţătura şi pregătirea în primul rînd în vederea activităţii practice. Comitetele regionale şi orăşeneşti ale U.T.M. au datoria să se ocupe cu mai mult simţ de răspundere de organizaţiile U.T.M. din şcoli şi facultăţi, să contribuie la ridicarea combativităţii acestora faţă de lipsuri, faţă de manifestările de chiul, superficialitate, indisciplină. Se poate aprecia ca o activitate rodnică numai munca acelor organizaţii U.T.M. din şcoli şi facultăţi care contribuie efectiv la obţinerea de rezultate bune la învăţătură, la sporirea interesului pentru activitatea practică, la o comportare demnă, civilizată a studenţilor şi elevilor în toate împrejurările.

Organele şi organizaţiile U.T.M. trebuie să îmbunătăţească în mod simţitor întreaga muncă de propagandă şi agitaţie în rîndurile tineretului, să asigure o legătură strînsă a propagandei cu activitatea practică, lichidarea dogmatismului şi bucherismului. Organizaţiile U.T.M. trebuie să asigure acum în primul rînd ca Documentele celui de-al doilea Congres al partidului să fie temeinic însuşite. Discuţiile în cercurile şi cursurile politice, conţinutul lecţiilor şi conferinţelor trebuie să ducă în mod nemijlocit la rezultate mai bune în munca practică, în producţie, să contribuie la întărirea vigilenţei împotriva duşmanului de clasă, la demascarea ideologiei şi moralei putrede burgheze, la combaterea misticismului, şovinismului, a atitudinii nejuste faţă de muncă şi avutul obştesc, faţă de îndatoririle cetăţeneşti, la formarea unei opinii puternice a colectivului faţă de acei ce au manifestări huliganice, imorale.

Zilele acestea au început adunările pentru dări de seamă şi alegeri. Aceste alegeri, plenarele şi apoi conferinţele regionale, raionale şi orăşeneşti ale U.T.M. trebuie să ducă la întărirea continuă a democraţiei interne de organizaţie, la activizarea fiecărui utemist, la stimularea în fapt a criticii şi îndeosebi a criticii de jos. Să respectăm şi să aplicăm cu stricteţe principiul conducerii colective în toate verigile organizaţiei, să întărim în acelaşi timp răspunderea personală a fiecărui activist şi membru al U.T.M. faţă de îndeplinirea sarcinilor.

Partidul a pus în faţa U.T.M. sarcina de a-şi îmbunătăţi temeinic formele şi metodele de muncă cu tineretul. Trebuie să punem capăt cu hotărîre abuzului de circulare, hotărîri şi şedinţe inutile, să deplasăm principalele forţe în organizaţiile de bază, să ne bizuim pe iniţiativa maselor de utemişti, să ne apropiem mai mult de toţi tinerii, să înţelegem şi să ţinem seama de năzuinţele şi nevoile lor. Să luptăm organizat pentru a smulge din rădăcini orice urmă de formalism sau birocratism, de metode bătrîneşti sau de paradă care imprimă muncii organizaţiei un caracter monoton, plictisitor. În oraşele şi satele noastre există sau pot fi create cele mai bune condiţii pentru o activitate cu adevărat tinerească, interesantă, atractivă. Este nevoie doar de mai mult spirit creator, de iniţiativă, de încredere în masele de tineret.

In ultima vreme, în rîndurile multor organizaţii ale U.T.M. se manifestă un fenomen negativ peste care nu se poate trece în nici un chip cu vederea. Multe organizaţii U.T.M. nu asigură creşterea rîndurilor lor, nu primesc noi membri. Nu este normal faptul că mai mult de jumătate din organizaţiile de bază din regiunea Piteşti nu primesc cu regularitate noi membri, deşi în raza lor de activitate există nenumăraţi tineri conştiincioşi în muncă, tineri care doresc şi care merită să intre în rîndurile Uniunii Tineretului Muncitor. Este timpul să se pună capăt superficialităţii şi lipsei de răspundere cu care este tratată primirea de noi membri de către unele organe şi organizaţii U.T.M., să se ia măsuri serioase pentru ca în rîndurile organizaţiilor U.T.M. să intre un număr mai mare de tineri şi de tinere.

De asemenea, trebuie să acordăm mai multă grijă organizaţiilor de pionieri, să le ajutăm tovărăşeşte să desfăşoare o muncă vie, interesantă, corespunzătoare vîrstei şi preocupărilor copiilor, să primească în rîndurile lor un număr mai mare de şcolari.

Uniunea Tineretului Muncitor poartă titlul de cinste de ajutor şi principală rezervă de luptă a partidului. Cu multă grijă trebuie să se ocupe organizaţiile U.T.M. de pregătirea şi recomandarea celor mai buni tineri, în special din industria grea, pentru a deveni candidaţi şi membri de partid, de organizarea studierii de către utemişti a Statutului P.M.R.

Prevederile din Statutul P.M.R. cu privire la U.T.M. au o mare însemnătate. În statut se arată că organizaţiile U.T.M. au dreptul să pună în faţa organizaţiilor de partid toate problemele muncii întreprinderii, S.M.T., G.A.S., G.A.C., instituţiei etc., în vederea lichidării lipsurilor din aceste unităţi. Aplicarea acestei prevederi cere din partea fiecărei organizaţii a U.T.M., mai multă combativitate şi iniţiativă, ridicarea nivelului întregii activităţi pe o treaptă mai înaltă.

In prezent, în întîmpinarea alegerilor de deputaţi pentru sfaturile populare, organizaţiile U.T.M. sînt chemate să asigure o participare largă şi însufleţită a tineretului la activitatea politică de masă, pentru victoria în alegeri a candidaţilor F.D.P., pentru înfăptuirea istoricelor hotărîri ale celui de-al II-lea Congres al P.M.R.

Congresul partidului a deschis în faţa tineretului, ca şi a întregului popor, noi drumuri luminoase. Cauza partidului este cauza fiecărui tînăr constructor al socialismului. Nimic din energia, priceperea şi talentul nostru nu trebuie precupeţit pentru a face să triumfe această cauză.

„Scînteia tineretului"

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2119 | 6 PAGINI — 20 BANI | Joi 23 februarie 1956

CITIŢI ÎN PAG. 4, 5 şi 6

Directivele Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de-al şaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a U. R. S. S. pe anii 1956—1960

Raportul prezentat de N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

ŢARA SE PREGĂTEŞTE DE ALEGERI

ANCHETA NOASTRĂ PRINTRE AGITATORI

Agitatorul trebuie să cunoască părerile cetăţenilor

Dacă ai întreba pe mulţi dintre locatarii străzii Ghiozdanului de tovarăşul Ştefănescu Gavril ţi se va răspunde vesel:

— Cum să nu-l cunoaştem, mai deunăzi ne-a vizitat pe fiecare şi-am stat de vorbă ceasuri în şir. Se interesa de treburile cartierului, de dorinţele noastre, ne vorbea despre recensămînt, despre alegeri. Cînd avem ceva de întrebat, ceva de lămurit, tovarăşul Ştefănescu e gata cu răspunsul.

Iar dacă apoi, stai de vorbă cu utemistul Ştefănescu Gavril, mecanic la combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", agitator în circumscripţia electorală nr. 218 din raionul Stalin îţi va spune multe lucruri despre munca lui de agitator, despre strada Ghiozdanului, despre oamenii cu care stă de vorbă.

— Ştiu că dacă vrei ca un om să înţeleagă cele ce-i spui, dacă vrei să-l faci interesat în problemele despre care-i vorbeşti, apoi principalul este ca mai întîi tu să le fi înţeles, mai întîi tu să le cunoşti în amănunţime. De aceea întotdeauna cînd pornesc la lucru mă întreb „oare voi fi în stare să le răspund la toţi, să-i lămuresc?". La instructajul pe care-l ţinem înainte de a pleca pe teren caut ca fiecare problemă în legătură cu alegerile să-mi fie clară chiar dacă am mai auzit-o odată. Se pot ivi neînţelegeri destule. Apoi, oamenii îşi spun dorinţele, îţi cer sfatul şi trebuie să ştii să răspunzi încrederii lor.

Duminica trecută am văzut că cetăţenii de pe strada Ghiozdanului au unele lucruri de spus în legătură cu cartierul lor. Deşi în ultimii doi ani s-au realizat multe lucruri noi şi frumoase — strada a fost curăţită, s-au înlăturat unele nereguli de la centrul de pîine etc. — s-au mai ivit dorinţe şi propuneri noi. De pildă — ca să dau un singur exemplu — o tovarăşă propune să se facă pe stradă o baie, un magazin de textile şi încălţăminte. Am stat de vorbă cu tovarăşul Prodan Ion, candidatul F.D.P. în circumscripţia electorală nr. 218 şi i-am adus la cunoştinţă propunerile cetăţenilor.

In munca mea am folosit şi alte forme. Am organizat în casa unei tovarăşe, scurte adunări, în care împreună cu tovarăşa Sirian Maria, agitatoare pe aceeaşi stradă, am arătat importanţa alegerilor de la 11 martie. Paralel cu aceasta s-au discutat şi probleme care privesc curăţirea străzii, deszăpezirea şi ne-am înţeles ca într-una din zile să ieşim la curăţirea ei...

Şi mai ştiu un lucru — îmi spuse mai departe tovarăşul Ştefănescu — că cu cît voi fi mai mult în mijlocul cetăţenilor, cu cît voi fi mai apropiat şi mă voi interesa mai mult de viaţa, de preocupările şi năzuinţele lor cu atît îşi vor deschide mai mult sufletul, ajutîndu-mă într-o bună măsură la reuşita muncii mele.

De curînd, la Institutul de teatru „I. L. Caragiale" a fost propus candidat al F.D.P. Costache Antoniu, artist al poporului din R.P.R., laureat al Premiului de Stat. Cu acest prilej, actorii colegi, elevi ai institutului, cetăţeni din circumscripţie, au felicitat pe maestru şi l-au asigurat că vor fi alături de el pentru a-l sprijini la îndeplinirea sarcinilor cetăţeneşti ce îi vor reveni în această muncă de onoare.

La sfat cu ţăranii muncitori

S-a înserat în satul nostru Luminile s-au aprins pe rînd şi uliţele au început să freamăte. Zeci şi zeci de ţărani muncitori din satul Vădurele şi altele ce ţin de comuna Cîndeşti, raionul Buhuşi, au pornit de la casele lor spre a participa la întîlnirea cu candidatul lor, tînăra învăţătoare Niculina Zavate. A vorbit tînăra directoare a şcolii elementare din sat şi cu luare aminte au ascultat-o oamenii. Apoi moş Niculai Pădurariu, om ce se cade să-l respecţi pentru vorba sa bine cumpănită şi dreaptă, a prins a vorbi:

— Mă gîndesc ca prin munca braţelor noastre puse alături să schimbăm împreună multe lucruri ce nu-s de fală în satul ista. Iacă, socotesc că — cu ajutorul sfatului — să cărăm pietriş pe uliţa de la han pînă aproape de casa lui moş Pavel Toma, să înecăm glodul cela ce se face la vreme rea. Apoi, mai gîndesc să punem mîna şi să dregem de nădejde acoperişul şcolii, căci îi cam stricat...

Multă vreme în seara aceea au vorbit oamenii cu candidata lor. Şi ca aceasta, au mai fost întîlniri în cele nouă circumscripţii electorale, la care au participat sute de alegători.

Corespondent
TACHE VASILACHE

TELEGRAMĂ

Ministrului Apărării al U. R. S. S.
Mareşal al Uniunii Sovietice G. K. Jukov

În numele militarilor Forţelor Armate ale Republicii Populare Romîne şi al meu personal, vă rog, tovarăşe ministru, să primiţi cordiale felicitări cu ocazia celei de a 38-a aniversări a Armatei Sovietice.

Urez glorioasei şi invincibilei Armate Sovietice, apărătoare neclintită şi vigilentă a patriei sovietice şi a păcii în lume, noi succese în pregătirea sa de luptă şi politică.

Ministrul Forţelor Armate ale R. P. R.
General-colonel,
LEONTIN SALAJAN

La Timişoara, în zilele recensămîntului

Profesori, ingineri, studenţi şi muncitori, dintre cei mai harnici, au fost recrutaţi să înfăptuiască în aceste zile o muncă atît de necesară dezvoltării patriei noastre — recensămîntul populaţiei. Nouă, celor care primim bucuroşi pe aceşti recenzori, dînd răspunsuri exacte la toate întrebările ce se pun, ni se pare o muncă simplă, fără bătaie de cap. Şi totuşi nu-i deloc un lucru mărunt. Recensămîntul este o acţiune complexă, care cere eforturi, spirit de organizare, precizie desăvîrşită.

Toţi cetăţenii trebuie recenzaţi. Pentru ca munca să le fie mai uşoară, recenzorii din cadrul circumscripţiei de recensămînt nr. 6 din oraşul Timişoara au poposit cu mai multe zile înainte, la fiecare cetăţean din grupa de clădiri pentru lămurirea diferitelor probleme, şi în special pentru explicarea întrebărilor ce se pun.

La 21 februarie a început recensămîntul. Iată-ne împreună cu recenzorul şef Moise Covasală, pe strada pe care îşi desfăşura activitatea recenzorul Ion Manu. Am sunat la intrarea blocului cu numărul 36 de pe strada Gheorghe Doja. La o fereastră de la etajul II a apărut o bătrînică. I-am spus:

— Îl căutăm pe tovarăşul recenzor. Nu-i cumva în blocul acesta?

— Pe tovarăşul acela cu căciula fumurie? A fost acum cîteva zile şi am discutat cu el...

Bătrînica de la fereastră continuă îngrijorată:

— Acum îl aşteptăm să vină. Uite sîntem în 21 februarie seara şi la noi nu a venit încă.

Dar nu termină de vorbit că pe poarta curţii intră recenzorul.

— Uite-l — ne şopti dînsa care l-a văzut cea dintîi de la înălţimea etajului.

Şi în timp ce bătrînica alergă să deschidă mai repede uşa, l-am cunoscut pe recenzorul Ion Manu şi nevrînd să-l reţinem mult, i-am strîns mîna şi am schimbat cîteva cuvinte. Ne-a vorbit despre încrederea cu care cetăţenii primesc pe recenzori, despre grija pentru exactitatea răspunsurilor.

— De aici — ne spune recenzorul Ion Manu — merg la nr. 42. E tîrziu, dar nu-i nimic. Este un tovarăş care pleacă cu trenul în altă localitate. M-a rugat să trec neapărat cît de tîrziu şi pe la dînsul...

...22 februarie dimineaţa. Mă pregăteam să închei aceste scurte însemnări cînd tocmai atunci ne-a vizitat recenzoarea Ecaterina Griga.

Ne-a complectat fişa. Utemista Griga scria cu atenţie fiecare literă, fiecare cuvînt, orizontal, fără nici o prescurtare sau ştersătură.

Am răspuns la întrebări. M-a cuprins un val de emoţie, de mîndrie. Şi parcă nu unei simple fete, pe pieptul căreia strălucea o insignă de recenzor, îi răspundeam. Simţeam că patriei care vrea să-şi cunoască toţi fiii, îi răspund în acele clipe.

CONSTANTIN BUCUR
Corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Timişoara

Ziua Armatei Sovietice

General maior
Ion Ioniţă

Cea de a 38-a aniversare a zilei Armatei Sovietice are loc în momentele în care atenţia întregii omeniri este îndreptată către lucrările celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S., eveniment de o uriaşă importanţă pentru poporul sovietic, pentru popoarele lagărului socialist, pentru mişcarea muncitorească din lumea întreagă. Ea are loc în momentele în care Congresul a trasat sarcini de o însemnătate istorică pe drumul construcţiei comuniste în U.R.S.S.

Sarcina economică fundamentală a Uniunii Sovietice este aceea de a ajunge din urmă şi a întrece cele mai dezvoltate ţări capitaliste, în ceea ce priveşte producţia pe cap de locuitor. Înfăptuirea acestei sarcini va da posibilitatea ridicării nivelului de trai material şi cultural al poporului sovietic, la înălţimi corespunzătoare măreţelor ţeluri ale societăţii socialiste.

Îndeplinirea acestei sarcini va cere poporului sovietic serioase eforturi în munca construcţiei paşnice. Dar în timpul acestei bătălii paşnice, vigilenţa oamenilor sovietici va fi neîncetat trează. In raportul său la Congresul al XX-lea al P.C.U.S, tovarăşul N. S. Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. a arătat că promovînd consecvent o politică de pace, P.C.U.S. „consideră că una din principalele sale îndatoriri este de a întări neîncetat vitezele şi glorioasele forţe armate ale statului sovietic, — armata, flota, aviaţia noastră, să le înzestreze cu tehnica cea mai înaintată, să ridice nivelul conştiinţei politice şi măiestria de luptă a efectivului lor.

Poporul sovietic poate fi sigur că forţele sale armate, care ocrotesc cu vigilenţă munca paşnică a oamenilor sovietici, îşi vor îndeplini cu cinste datoria faţă de patria socialistă".

Poporul sovietic a înconjurat întotdeauna cu dragoste glorioasa Armată Sovietică, vlăstar al Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Create şi educate de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, Forţele Armate ale U.R.S.S. au apărat cu abnegaţie cuceririle revoluţionare ale oamenilor sovietici, au cîştigat bătălii de o importanţă istorică mondială, apărînd cauza sfîntă a libertăţii poporului. Ele şi-au dobîndit nu numai dragostea şi admiraţia poporului sovietic, dar şi respectul, încrederea şi dragostea oamenilor cinstiţi din toată lumea.

De-a lungul întregului său drum de luptă, Armata Sovietică a învins pentru că a fost în permanenţă condusă de partid, care i-a imprimat unitatea, coeziunea şi disciplina sa, puternicul său spirit revoluţionar, neîntrecuta sa capacitate de a organiza masele de milioane în situaţiile cele mai grele. Armata Sovietică este prima armată din lume a muncitorilor şi a ţăranilor care au frînt jugul exploatării. Prin componenţa şi prin ţelurile ei, este o armată profund populară, trup din trupul poporului. Ea este armata frăţiei dintre popoarele U.R.S.S. Educată în spiritul respectului faţă de celelalte popoare, ea are un profund spirit internaţionalist.

Armata Sovietică s-a născut în totul luptei pentru o nouă orînduire socială, în focul unor bătălii pe viaţă şi pe moarte între forţele întunecate ale ţarismului, care grupa în jurul său tot ce era duşman Puterii Sovietice şi detaşamentele înarmate ale muncitorilor şi ţăranilor. Armata Sovietică s-a născut în crîncena bătălie împotriva intervenţiei imperialiştilor străini.

Ziua de 23 februarie, zi în care tinerele detaşamente ale gărzilor roşii au respins şi zdrobit armatele invadatoare ale imperialiştilor germani lîngă Narva şi Pskov, marchează ziua de naştere a Armatei Sovietice.

Incercuirea capitalistă în care se găsea Ţara Sovietică în primii ani după revoluţie, impunea ca o necesitate vitală întărirea, dezvoltarea şi consolidarea forţelor sale armate, pentru a putea face faţă marilor primejdii care o ameninţau. Educată de partid în spiritul devotamentului neţărmurit faţă de cauza revoluţiei, tînăra Armată Sovietică a învins contrarevoluţia şi intervenţia celor 14 state imperialiste, în ciuda imenselor greutăţi care i-au stat în cale.

Din primii ani ai existenţei sale, Armata Sovietică şi-a dovedit superioritatea faţă de armatele imperialiste, punînd în valoare neîntrecutele sale calităţi, izvorîte din profundul său caracter popular.

In toată această perioadă de luptă. Armata Sovietică a dovedit vitejie, abnegaţie, spirit de sacrificiu, adeverind întru totul cuvintele marelui Lenin:

„Niciodată nu va fi învins poporul în sînul căruia muncitorii şi ţăranii şi-au dat seama, au simţit şi au văzut în majoritatea lor că ei apără propria lor putere sovietică — puterea celor ce muncesc".

Victoria Armatei Sovietice asupra intervenţioniştilor străini, a fost de fapt prima victorie armată împotriva imperialismului.

In noile condiţii create după victoria dobîndită în războiul civil, în anii construcţiei paşnice de îndeplinire a cincinalelor, de întărire şi construire a industriei şi în special a industriei grele constructoare de maşini, în anii consolidării primului stat socialist, se impunea ca o necesitate întărirea capacităţii de apărare a Uniunii Sovietice, întărirea forţelor sale armate.

Imperialismul mondial nu s-a împăcat niciodată cu gîndul că pe a şasea parte a globului pămîntesc există un stat, în continuă înflorire, în care exploatarea omului de către om a fost lichidată. In decursul anilor forţele negre ale reacţiunii s-au dedat la tot soiul de provocări şi atacuri împotriva socialismului. Ani dea-

(Continuare în pag. 2-a)

MEREU ÎMPREUNĂ*)

de Petre Mihail Constantinescu

„...Nu mai speram să mai revedem. Cînd deodată, intrînd în sala de lectură a Academiei Militare îl văd, îl recunosc pe Sașa. Sentimente vechi și puternice mi-au năpădit inima. Cum să nu fi simțit ce simțeam?! Cum să nu fi strigat de bucurie?! Dar învățasem de mult să-mi stăpînesc pornirile, sentimentele, firea. Eram în sala de lectură. Bucuria mea zgomotoasă i-ar fi tulburat pe ceilalți. Puteam oare să explic sentimentele mele? Nu! Așa ceva nu se poate explica! Și de altfel ar fi fost neomenesc să-mi înnod strîns baierile inimii pline, într-o clipă ca aceea a revederii noastre.

Pînă la închiderea sălii mai era o oră. Cum am așteptat atîția ani, m-am hotărît să mai aștept o oră, deși mărturisesc cinstit că această oră a fost mai grea și mai lungă decît toți anii de așteptare la un loc.

Bine că nu m-a văzut Sașa! — mi-am zis. Și încet, cu pași de pisică, m-am strecurat afară în hol și m-am așezat într-un fotoliu. Dar n-a fost chip de stat: m-am ridicat și am început să măsor holul de la un cap la altul. Și amintirile nu-mi dădeau pace...

★

Parcă mă trezisem dintr-un somn lung. Pleoapele mi-erau grele ca de plumb. O durere sfîșietoare îmi prinsese mîinile, pieptul, tot trupul. Ce se întîmplase cu mine? Îmi aminteam ca din ceață ultimele impresii, vagi dar stăruitoare, chinuitor de stăruitoare. Mă tîram pe burtă spre liniile noastre după ce-mi îndeplinisem misiunea în spatele frontului inamic. Ce explozie năprasnică! Bateria fascistă din creasta muntelui se prefăcuse în țăndări! Tovarășii puteau porni iureșul atacului fără teamă că-i vor lovi din coaste tunurile acelea blestemate.

Nu mai aveam mult pînă la pozițiile noastre. Deodată un obuz greu bufni scurt aproape de buza gropii în care mă adăpostisem, o lumină puternică, încinsă, arzătoare, mă învăluise și apoi... nimic, gol și beznă. Nu știam nimic din cele ce au urmat.

Și acum, acum unde sînt? — mă întrebam. O lumină puternică îmi potopi privirea tulbure, încețoșată. Totul în jur era alb, ca și cum totul ar fi fost făcut din zăpadă bătută. Și totul sclipea, sclipea dureros pentru ochii mei neobișnuiți. De durere scăpasem un geamăt și în liniștea care domnea acolo, răsună atît de tare... că mă înfiorai singur. Mi-amintesc că atunci s-a aplecat deasupra-mi un cap roșcovan și zdravăn, cu obrazul năpădit de țepi galbeni-ruginii, cum e mătasea porumbului copt. Mi-a zîmbit cu îngrijorare și parcă vrînd să-mi dea curaj:

— Bună dimineața frățioare! Lungă a fost noaptea! Da-uite că a venit și dimineața ta! Nu se putea altfel! — îmi spusese el potrivindu-mi mai bine perna sub cap.

Așa l-am cunoscut pe Alexandr Beleaev, ajutorul comandantului unui pluton de cercetare din divizia sovietică care ocupa pozițiile din dreapta diviziei noastre. Așa l-am cunoscut pe Sașa.

L-am întrebat cum am ajuns la spital. De la el am aflat că fusesem adus în liniile noastre de un cercetaș sovietic, căci nu căzusem departe de tranșeele rusești. — Alții în locul lui ar fi făcut la fel — spusese el la sfîrșit. Scăpasem neatins de schije, dar suflul extraordinar al exploziei și pămîntul sub care fusesem îngropat aproape în întregime îmi produseseră contuziuni grave.

Sașa spunea că principalele medicamente pentru „rănile" mele sînt voința și buna dispoziție și astăzi pot să spun că avea mare dreptate. Sașa făcea tot ce putea ca să mă simt mai bine, să-mi întăresc încrederea și puterea pentru a birui boala, neputința. Cînd am împlinit două luni și eu și Sașa am fost admiși pentru comisie. Dar eu am fost respins: numai lui i s-au făcut formele de ieșire din spital.

Chiar a doua zi dimineața, Sașa plecă. Ne-am luat rămas bun la poarta spitalului, simplu, ostășește: o strîngere bărbătească de mînă. L-am urmărit cu privirea pînă departe.

După plecarea lui Sașa, viața de spital mi se părea mai tristă, mai grea, pînă într-o zi cînd, din întîmplare m-am întîlnit în curtea spitalului, cu felcerul companiei noastre, sosit acolo în delegație pentru nu știu ce materiale sanitare. M-am bucurat mult, căci felcerul reprezenta în clipele acelea compania, unitatea cu tot ce îndrăgisem acolo.

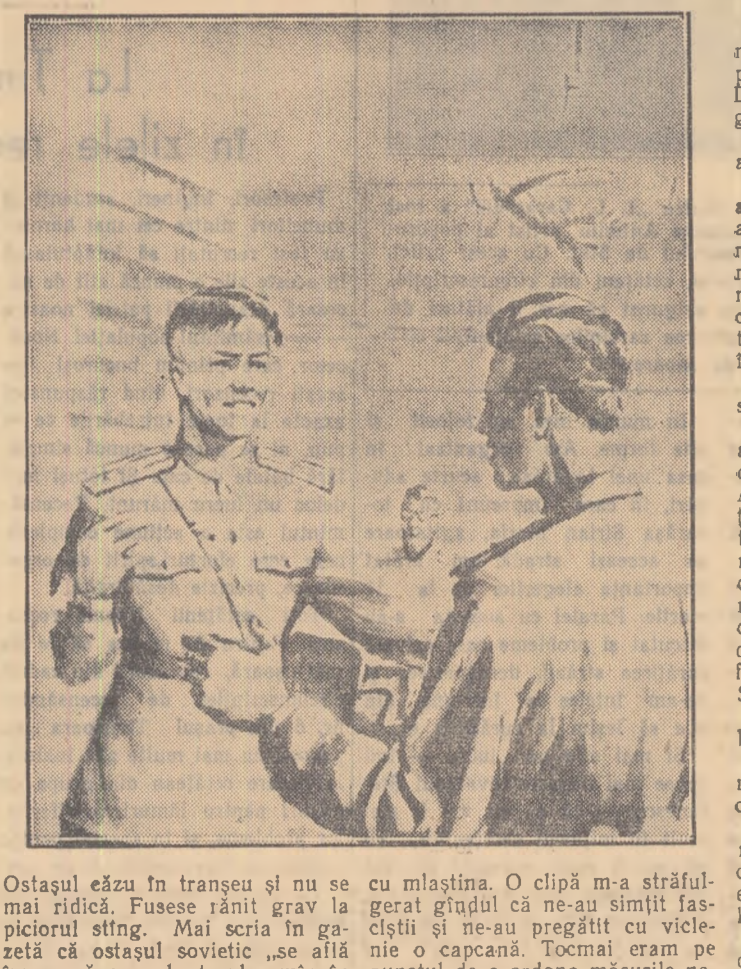
— Știi, a fost grozav — mi-a spus el. La mirarea mea felcerul a adăugat: În gazetă scria că sergentul major sovietic care te-a adus în liniile noastre a fost rănit el însuși atunci destul de grav și că se află în același spital.

— Cum îl cheamă... nu știi, nu-ți amintești?... întrebasem nerăbdător.

— Nu te mai omorî cu firea, omule! Ia colecția gazetei și-l găsești negreșit.

Am cerut grăbit colecția gazetei și am început s-o răsfoiesc cu nerăbdare. În pagina întîia a unui număr din luna ianuarie, sus în dreapta era o notă... Ostașul sovietic urmărise din tranșeea sa toată vînătoarea aceea de iad, exploziile obuzelor și salturile mele...

După explozia unuia dintre obuze nu m-am mai ridicat. El însă crezuse că poate nu murisem — cîte nu se întîmplă pe front! — și ceruse comandantului său să-i dea voie să încerce. Cînd s-a potolit focul, s-a tîrît plin de speranță spre locul unde căzusem. Nu trebuia să întîrzie nici o clipă, altfel risca să fie văzut la lumina zilei de fasciști și distrus. M-a găsit, m-a dezgropat, apoi tîrîș a luat-o înapoi trăgîndu-mă după el. Fasciștii l-au descoperit și-au deschis focul. Pocneau armele, fluierau gloanțele. Apoi, enervați de îndrăzneala rusului, fasciștii deschiseseră foc de aruncătoare. Ostașul luă o hotărîre neașteptat de îndrăzneață: se sculă cît era de mare, își luă cu repeziciune povara în brațe și alergă cît îl țineau puterile cei cîțiva pași cîți mai rămăseseră. Fasciștii nu se așteptaseră la atîta îndrăzneală. Mai apucară să tragă o rafală lungă de mitralieră.

Ostașul căzu în tranșeu și nu se mai ridică. Fusese rănit grav la piciorul stîng. Mai scria în gazetă că ostașul sovietic „se află împreună cu voluntarul romîn în același spital de front". Asta era tot. Și eu nu știusem nimic pînă atunci...

De ce tăcuse Sașa? — Ei Sașenca, Sașenca, oare o să ne mai întîlnim vreodată?

★

Formalitățile de predare-primire au fost făcute repede și fără bătaie de cap, așa că am intrat aproape direct în noile mele atribuții de comandant. N-a fost destul de ușor. Înainte specificul misiunilor mele îmi impuneau cel mult răspunderea pentru propria-mi viață, pentru activitatea mea individuală. Acum aveam răspunderea unei subunități relativ mari, dacă țineam seama de caracterul operațiunilor pe care le întreprindeam. Dar a mers, a mers chiar mai bine decît mă așteptam, deși nu rare au fost prilejurile cînd viața oamenilor mei și soarta misiunilor noastre atîrnau de-un fir de păr. Numai spiritul nemărginit de sacrificiu al luptătorilor cercetași, priceperea și rezistența lor în lupta tăcută de noapte, perspicacitatea, viclenia și ura aprinsă împotriva dușmanului, ne-au ajutat să ieșim uneori din situații destul de grele și întotdeauna să îndeplinim misiunile de cercetare oricît de primejdioase au fost. Deseori mă gîndeam la faptul că fiecare cercetaș prețuiește în timp de război cît greutatea lui măsurată în aur, în nestemate, fără exagerare, pentru că în război cel mai de folos pentru noi și cel mai primejdios, cel mai ucigător de primejdios pentru dușman nu sînt tunurile, nici avioanele, nici tancurile nici baioneta infanteristului — fără să reduc cu nimic extraordinarele merite ale glorioșilor noștri infanteriști, artileriști, tanchiști sau aviatori. Cele mai primejdioase arme pentru dușmani erau ochii și urechile cercetașilor prin care marile și micile comandamente, „vedeau" precis pe hartă toată gospodăria de război a dușmanului. Prin ochii cercetașilor, vedeau artileriștii unde să-și trimită cu succes proiectilele lor. De ochii cercetașilor se serveau aviatorii cînd semănau moartea în rîndurile dușmanilor și tot cercetașii găseau cele mai bune căi de trecere și direcții de atac pentru infanterie și tancuri. „Acolo sînt cîmpuri minate, deci e primejdie de moarte infanteriști Atenție!" — indicau cercetașii. „Dincolo sînt gropi antitanc camuflate. Tanchiști, ocoliți-le pe aici și pe aici!", spuneau cercetașii. „Nu prăpădiți obuzele și bombele pe aceste poziții — sînt false și vă expuneți degeaba. Trimiteți-le acolo și dincolo unde dușmanul s-a camuflat cu grijă", — informau cercetașii pe artileriști și aviatori. Iată de ce în scurt timp ajunsesem să prețuiesc pînă și firul de păr de pe capul fiecărui om din subunitatea mea. Tremuram pentru viața tuturor la un loc și pentru sănătatea fiecăruia în parte, străduindu-mă pe cît posibil să nu-i expun primejdiilor fără a fi nevoie absolut necesară, dictată de îndeplinirea misiunilor.

Într-o noapte ne întorceam dintr-o misiune cu un bogat material informativ privitor la cîteva obiective inamice de o importanță cu totul deosebită.

Era pe la miezul nopții. Ne oprisem la marginea unui drum, așteptînd să intre luna în nori. În fața noastră se întindea o mlaștină pe marginea căreia urma să ne continuăm marșul, ocolind pe departe un nod de importanță strategică înțesat de dușmani. Așteptam acolo în liniște cînd deodată, de dincolo de mlaștină răsună o rafală de mitralieră și o dîră de gloanțe trasoare tăie întunericul paralel cu mlaștina. O clipă m-a străfulgerat gîndul că ne-au simțit fasciștii și ne-au pregătit cu viclenie o capcană. Tocmai eram pe punctul de a ordona măsurile necesare, cînd cercetașii de la marginea mlaștinii semnalară „atenție spre drum în dreapta". Luna tocmai intra în nori, dar am avut timpul necesar să observăm două siluiete abia vizibile ce se strecurau ca două șopîrle uriașe spre șanțul drumului. Am interzis folosirea armelor de foc și am ordonat capturarea lor în cea mai desăvîrșită liniște. Peste cîteva minute se auziră acolo în șanț zgomote înfundate, apoi puțin timp după aceea s-a dat semnalul de reușită a acțiunii. Mă apropiai cu băgare de seamă de locul cu pricina și nu mică mi-a fost mirarea cînd deosebii în întuneric siluietele a șase cercetași de-ai mei, deși trimisesem acolo numai patru. Fasciștii nu se vedeau nicăieri. Unul dintre cercetași îmi raportă că în încăierarea aceea scurtă cei doi au opus o rezistență îndîrjită și că atunci cînd îl răzbise pe unul, acesta scăpase o înjurătură așa de rusească și așa de pestriță, că-l pufnise rîsul și pentru înjurătură și mai ales pentru întîmplare, căci se dumirise că și automatul fascistului era tot atît de rusesc ca și înjurătura. Cei doi „fasciști" erau în realitate ostași sovietici. De la ei am aflat că dincolo de mlaștină, într-un crîng, se află un grup de cercetași sovietici pe care i-au simțit fasciștii și le-au întins o capcană. Fasciștii n-au început operațiunea de capturare a cercetașilor de teamă să nu se împuște între ei și probabil pînă dimineața se vor mulțumi să controleze cu foc toate căile de trecere. Cei doi cercetași sovietici primiseră ordin de la comandantul lor să se strecoare dincolo de linia frontului cu materialul informativ obținut.

— Să acționăm împreună tovarășe sublocotenent — îmi șopti la ureche plutonierul Iorgovan, ajutorul meu.

Încercam să par cît mai liniștit deși o mare frămîntare mă chinuia. ...Mîine în zori, hărțile, schițele și informațiile noastre trebuie să ajungă la statul major. În minte îmi veni chipul lui Sașa. Cum ar acționa el dacă ar fi aici, în locul meu? „Ajută-ți tovarășii în primejdie, ajută-i așa cum a făcut Sașa. Asta-i legea luptei, lege nescrisă... nescrisă... nescrisă..." îmi răsuna în urechi pînă la obsesie.

— Plutonier Iorgovan, ascultă ordinul meu de luptă... Ia patru cercetași — numește-i singur — și pleacă mai departe pe itinerariul stabilit. Ia cu dumneata pe unul dintre sovietici împreună cu documentele lor... să le predea acolo... de celălalt am eu nevoie...

N-am mai pierdut nici o clipă. Cercetașul sovietic îmi înfățișă amănunțit întreaga situație a terenului și a posturilor fasciste pe care le cunoștea. Avea memorie foarte bună. Și împreună am desăvîrșit planul unei acțiuni comune.

Cercetașul sovietic plecă la ai săi pe unde venise, ca să comunice planul acțiunii.

O grupă porni spre nord, iar cu cea mai mare parte din cercetașii mei ocolisem mlaștina pe la sud, apropiindu-mă fără sgomot de posturile fasciste. Apoi sovieticii deschiseseră focul presînd spre nord și prinzîndu-i pe fasciștii din partea aceea între două focuri. Fasciștii trăgeau tot mai dezordonat, intrînd vizibil în panică.

La semnalul meu, cercetașii porniră și dinspre sud. Unul după altul cădeau fără zgomot posturile fasciste din partea aceea. Noi n-am tras nici un foc. Dădusem ordin drastic să se folosească numai stiletul și cel mult patul automatului. În felul acesta am curățat toată latura aceea, iar cercetașii sovietici s-au strecurat afară din crîng.

★

Cînd se luminase bine de ziuă mă aflam în bordeiul meu împreună cu plotonierul Iorgovan. Deodată auzirăm pe cineva strigînd:

— Alexandr Borisovici!... E aici... L-am găsit...

Curioși ieșisem afară. Printre arbuștii scunzi, mergea repede și aplecat ferindu-se cu dibăcie de ramurile pline de spini ale unor măcieși, un militar, de bună seamă sovietic după nume. Unul din cercetașii sovietici cu care ne întîlniserăm în noaptea trecută îl întovărășea.

— E comandantul nostru. Vrea să vă mulțumească.

Cînd comandantul sovietic se apropie îndeajuns și se îndreptă de spate îl văzui bine și la față. A fost un moment tare, tare emoționant. Îmi pierise glasul și-mi tremurau genunchii. Nu-mi venea să-mi cred ochilor. Ne-am cuprins amîndoi în brațe și ne-am sărutat pe gură după obiceiul rusesc. Repetam emoționat doar cîteva cuvinte ca pe un refren: „Sașa! Tu erai acolo? Tu! Sașenca! Sașenca!

Apoi am intrat împreună în bordei.

— Ascultă Sașa, tu mi-ai rămas dator din spital cu o explicație. De ce nu mi-ai spus că...

— Lasă frățioare, acum nu-ți mai sînt dator cu nici o explicație. Sîntem chit!... mi-o scurtă el iute și apoi trecu cu dibăcie la alt subiect.

Așa era Sașa. Simplu și modest. Și n-am mai insistat.

Divizia lui Sașa își păstră locul în dispozitivul frontului nostru pînă aproape de începutul marii bătălii de la Berlin. De atunci nu l-am mai văzut pe Sașa. S-a terminat războiul. Germania fascistă a fost înfrîntă. Timp de un an ne-am scris unul altuia multe scrisori. Apoi scrisorile noastre ne-au pierdut amîndorura urmele. Și au trecut atîția ani...

★

Arătătoarele ceasului din holul sălii de lectură a Academiei Militare arătau de-abia ora 12 și 30 minute. Nu se grăbeau deloc. Nici cele de la ceasul meu nu erau mai vrednice. Iar eu nu-mi găseam locul plimbîndu-mă de la un capăt la altul al holului.

N-am putut aștepta pînă la capăt. Mi-am pierdut răbdarea. Am dat fuga în sala de lectură, tot nu mai erau decît cîțiva militari acolo. Nici nu știu cînd am ajuns la masa lui Sașa. Parcă-l văd; s-a ridicat în picioare și-o clipă părea că-și pierduse graiul. Apoi își reveni și strigă de răsună toată sala:

— Gheorghi!...

— Sașenca!... și ne năpustirăm amîndoi unul în brațele celuilalt. Mi-amintesc că ne-a trezit la realitate vocea bătrînului general M..., profesor al Academiei, care studia niște documente la o masă din fund.

— Ei!.. Da-ce s-a-ntîmplat tovarăși... maiori? Păstrați liniște!

Na! De ce-mi fusese atîta teamă, tot nu scăpasem.

Sașenca își aranjă bluza și se întoarse jenat spre bătrînul militar:

— Vă rog să ne iertați tovarășe general... Cunoștințe vechi de pe front... reuși el să rostească.

— Ei dacă-i așa, atunci... Pajalusta! spusese generalul zîmbind plin de înțelegere.

Am plecat îndată împreună. Coborînd scările de la intrare simțeam că nu știu ce să-i spun și ce să-l întreb mai repede pe Sașa. Vorbeam cu greutate și parcă mă-necam de emoție.

— Ei, Sașa, iată-ne după opt ani din nou împreună!

— Da! din nou împreună. De altfel ca și pînă acum. Noi, oricum, chiar dacă ne vor despărți distanțe ca de la Pacific la Marea Neagră și mai mari, vom fi mereu împreună Gheorghi, dragul meu.

Peste trei zile, după opt ani de despărțire, am sărbătorit împreună **la Moscova Ziua Victoriei.**

*) *Fragmente din povestirea cu același titlu.*

Aportul nostru la îndeplinirea sarcinilor de plan poate fi însemnat

Organizațiile de bază U.T.M. din întreprinderile carbonifere ale Văii Jiului în decursul celor cinci ani, sub conducerea organizațiilor de partid, au obținut rezultate însemnate în activitatea lor de mobilizare a tineretului la sporirea producției de cărbune.

Este semnificativ faptul că în decurs de numai patru ani numărul brigăzilor de tineret din mine a crescut de la 120 la aproape 400.

Trebuie subliniat însă faptul că organizațiile de bază U.T.M. din mine s-au ocupat în insuficientă măsură de canalizarea acestei forțe în spre realizarea ritmică a planului de producție la toți indicii.

În Raportul C.C. al P.M.R. prezentat la Congresul al II-lea al P.M.R. de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej se arată că industria carboniferă în anii cincinalului a rămas datoare statului cu 2.000.000 tone de cărbune.

O analiză a activității organizațiilor U.T.M din minele Văii Jiului arată că ele nu au reușit să mobilizeze întregul tineret la înfăptuirea sarcinilor care au stat în fața colectivelor întreprinderilor noastre. Unele organizații, cum este cea de la Întreprinderea carboniferă Lonea, nu au reușit să antreneze tinerii în întrecere decît pe campanii.

În direcția antrenării tinerilor în întrecerea socialistă de către unele comitete ale organizațiilor de bază U.T.M. există încă mult formalism. Nu sînt puține cazurile în care brigăzi fruntașe în întrecere își iau angajamente sub nivelul realizărilor obținute. Asemenea lipsuri s-au manifestat la mina Uricani, unde brigada condusă de minerul Ștefan Nicolae deși obține depășiri medii între 40—50 de procente, atunci cînd își ia noi angajamente ele sînt cu mult mai mici decît realizările precedente.

Este știut că tineretul îmbrățișează cu căldură noul și luptă pentru promovarea acestuia. În Valea Jiului multe brigăzi de tineret au trecut printre primele la aplicarea metodelor înaintate de muncă, obținînd rezultate bune în realizarea planului de producție. Organizațiile U.T.M. din întreprinderile noastre carbonifere însă nu s-au preocupat să sprijine în suficientă măsură dorința multor tineri de a aplica metoda graficului ciclic. Așa se explică faptul că din cele aproape 400 brigăzi de tineret existente doar 112 aplicau în luna decembrie 1955 metoda graficului ciclic. Normal ar fi fost ca în primele zile ale noului cincinal numărul acestor brigăzi să crească. Situația prezentă este însă alta: numărul acestora nu numai că nu a crescut, ba dimpotrivă a scăzut. Din lipsă de interes pentru aplicarea acestei metode înaintate, în mina Vulcan s-a ajuns ca, în ultima vreme, doar o singură brigadă să mai lucreze după metoda graficului ciclic față de 18 brigăzi în luna decembrie.

Normarea tehnică pe baze științifice, se arată în documentele celui de al II-lea Congres al P.M.R., are un rol însemnat în întărirea efectului stimulativ al normelor, a creșterii productivității muncii și reducerii prețului de cost. La unele brigăzi, ciclogramele rămîn neschimbate timp de mai multe luni, indiferent dacă condițiile de muncă s-au schimbat sau nu. În astfel de condiții, brigada minerului Demeter Augustin a reușit în luna octombrie să realizeze 9 cicluri peste cele planificate. O asemenea situație nu este normală. Ea nu duce la creșterea productivității muncii pe măsura posibilităților brigăzii.

Documentele celui de al II-lea Congres al partidului scot în evidență faptul că industria cărbunelui nu și-a îndeplinit sarcinile de plan privind creșterea productivității muncii. Documentele arată însă și căile pe care colectivele de mineri trebuie să meargă pentru lichidarea acestei rămîneri în urmă. Una din aceste căi este folosirea abatajelor frontale, abataje de mare productivitate. La unele mine din bazinul carbonifer al Văii Jiului trecerea de la abataj cameră la abataj frontal, precum și extinderea metodei graficului ciclic întîmpină rezistența unor conducători de întreprinderi și sectoare. Adevărat este însă că nici comitetele U.T.M. n-au avut o preocupare serioasă pentru a cere celor în drept sporirea numărului abatajelor frontale.

De curînd brigada tînărului miner Sirop a cerut conducerii minei să-i asigure condiții pentru a lucra într-un abataj frontal.

Chiar în consfătuirea în care brigada lui Sirop a hotărît să lucreze în abataj frontal, două din brigăzile de tineret de la mina Lupeni au cerut și ele să lucreze în abataje frontale, ceea ce a făcut ca sectorul IV B. al minei Lupeni să fie declarat sector al tineretului în care toate brigăzile au trecut să aplice metoda graficului ciclic. În urma acestui fapt sectorul IV B al minei Lupeni este un sector ciclicizat.

Pentru ca tinerii mineri din Valea Jiului să aducă o contribuție tot mai însemnată la sporirea producției și productivității muncii, este necesar ca brigăzile de tineret să se bucure de sprijin și încredere mai mare din partea conducerilor administrative ale minelor și sectoarelor. Comitetele U.T.M. — în colaborare strînsă cu comitetele sindicale — trebuie să combată cu tărie tendința ce se manifestă de a desființa brigăzile de tineret atunci cînd acestea întîmpină greutăți și rămîn sub normă, în loc să le ajute să lichideze rămînerea în urmă. Este grăitor în această direcție faptul că brigada de tineret condusă de tov. Jurca Vasile de la sectorul II al minei Uricani a fost desființată pe un asemenea motiv chiar din „ordinul" șefului de sector — ing. Cosma Horia care spune că el „nu vrea să se încurce cu brigăzile de tineret".

El nu se „încurcă" atunci cînd brigăzile merg bine, ci numai atunci cînd ele rămîn sub normă, adesea din cauze care ar trebui rezolvate operativ de conducerea sectorului.

★

Directivele Congresului partidului cu privire la dezvoltarea economiei noastre naționale în cel de al doilea plan cincinal, prevăd sarcini sporite pentru colectivele întreprinderilor miniere din Valea Jiului. În realizarea acestor sarcini un rol important îl are tineretul.

Conștienți de acest fapt membrii comitetului raional U.T.M. Petroșani au datoria să lupte cu perseverență pentru promovarea noului în rîndurile tinerilor mineri. În centrul atenției lor trebuie să stea extinderea pe scară tot mai largă a metodei graficului ciclic, în așa fel ca nici o brigadă de tineret să nu rămînă în afara aplicării cu succes a acestei metode. Pe baza experienței obținute de brigăzile de tineret, comitetul raional U.T.M. este hotărît să lupte pentru ca în cel mai scurt timp brigăzile de tineret să lucreze în abataje frontale și să aplice cu succes deplin și permanent metoda graficului ciclic.

DAN GAVRILA
prim secretar al comitetului raional U.T.M.—Petroșani

Ziua Armatei Sovietice

(Urmare din pag. 1-a)

rîndul monopoliștii americani, englezi, francezi au sprijinit militarismul german pregătind monstruosul război împotriva Uniunii Sovietice. Astfel, în 1941, Germania fascistă atacă mișelește patria liberă a muncitorilor și țăranilor, fără declarație de război.

Răspunzînd acestui atac, întregul popor sovietic, mobilizat de partid, s-a ridicat ca un singur om în apărarea patriei socialiste.

Deși la început, Armata Sovietică a fost nevoită să se retragă pentru un timp, dușmanul reușind să ocupe vremelnic unele regiuni ale țării, ea reușește, îndată ce industria țării a putut fi trecută de la producția de pace la producția de război, să pornească o ofensivă nimicitoare împotriva ocupanților fasciști.

În Marele Război de Apărare a Patriei, ostașii sovietici au dovedit o înaltă măiestrie în pregătirea de luptă, în cunoașterea și mînuirea armamentului și tehnicii de prim rang. Ei au dovedit o înaltă pregătire politică și de luptă.

În bătăliile purtate lîngă Moscova, la Stalingrad, Kursc, Orel și în alte numeroase lupte, ostașii sovietici au luptat cu un eroism fără seamăn, cu încredere nețărmurită în victoria luptei lor drepte. Armata Sovietică, întregul popor sovietic, au dat dovadă de un eroism de masă, eroismul propriu oamenilor liberi care își apără viața lor demnă și frumoasă împotriva cotropitorilor.

Cît de grăitor a fost eroismul faptelor de arme săvîrșite de ostașii Armatei Sovietice în numeroasele bătălii purtate în Marele Război de Apărare a Patriei o arată decorarea cu ordine și medalii a 7 milioane soldați, marinari, ofițeri, generali și amirali și distingerea cu înaltul titlu de Erou al Uniunii Sovietice a aproape 11.000 de oameni sovietici.

În tot decursul războiului s-a dovedit că știința militară sovietică, bazată pe învățătura marxist-leninistă, este superioară științei militare burgheze.

Întreaga desfășurare a războiului a arătat că conducerea de către partid a fost factorul cel mai important în obținerea victoriei. Numeroși au fost ostașii sovietici care înainte de a intra în luptă cereau să devină membri ai partidului.

Armata Sovietică a avut de la începutul existenței sale caracterul unei armate eliberatoare. În decursul Marelui Război de Apărare a Patriei s-a manifestat cu deosebită tărie caracterul său internaționalist, de eliberatoare a popoarelor.

Zdrobind forțele fasciste cotropitoare, Armata Sovietică a eliberat mai multe țări care gemeau sub jugul fascist, printre care și țara noastră. Astfel au fost eliberate Polonia, Romînia, Ungaria, Cehoslovacia, Bulgaria, Albania. În condițiile favorabile create de victoria Uniunii Sovietice, masele muncitoare conduse de partidele comuniste și muncitorești au răsturnat regimurile fasciste din aceste țări, luîndu-și soarta în propriile lor mîini.

În țara noastră, clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea partidului, a înfăptuit uriașe transformări revoluționare, făurind și consolidînd regimul democrat-popular, trecînd la construirea socialismului.

Poporul nostru nu va uita niciodată nenumăratele jertfe aduse de poporul sovietic, frate, pentru eliberarea patriei noastre.

Pe drumul construirii socialismului, țara noastră s-a bucurat și se bucură în permanență de ajutorul multilateral, tehnic, științific, economic, cultural al marelui popor sovietic. Mare a fost ajutorul pe care ni l-a acordat țara socialismului în făurirea Armatei noastre de tip nou, Armata Populară Romînă, care se mîndrește să stea în apărarea vieții noi alături de Armata Uniunii Sovietice, de armata marelui popor chinez, de armatele țărilor de democrație populară.

Puternicul lagăr al păcii, democrației și socialismului duce o luptă continuă pentru scăderea încordării internaționale. Partidele comuniste și muncitorești, guvernele țărilor noastre își bazează politica lor de apărare a păcii pe principiul leninist al posibilității coexistenței pașnice a țărilor aparținînd celor două sisteme — sistemul socialist și cel capitalist. Datorită eforturilor susținute ale Uniunii Sovietice și ale Republicii Populare Chineze s-a obținut în ultimul timp o anumită scădere a încordării internaționale.

Dar cercurile monopoliste din S.U.A., Anglia și alte țări nu se împacă cu gîndul slăbirii războiului rece; ele continuă să desfășoare o politică de intensificare a cursei înarmărilor, de provocări și ațîțări războinice. Cercurile monopoliste se străduiesc să aprindă un nou focar de război în Europa, prin înarmarea Germaniei occidentale. Ele urmăresc să înjghebeze grupări militare agresive în diferite puncte ale lumii, îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Dar între politica agresivă a imperialiștilor și interesele popoarelor din lumea întreagă, de apărare a păcii, există o profundă contradicție. Popoarele lumii sînt interesate vital în apărarea păcii; de aici eforturile lor crescînde în această direcție.

Lupta popoarelor pentru pace este astăzi mai puternică pentru că, așa cum arată tov. N. S. Hrușciov în raportul la Congresul al XX-lea al P.C.U.S., pe arena internațională „s-a creat o vastă zonă a păcii care cuprinde atît statele socialiste, cît și state nesocialiste iubitoare de pace din Europa și Asia".

Invincibilul lagăr al socialismului, forțele sociale și politice din întreaga lume care s-au ridicat la luptă activă pentru apărarea păcii sînt atît de puternice, încît pot să-i silească pe agresori să renunțe la război; iar dacă ei vor voi totuși să-l înceapă, ele pot să dea o ripostă nimicitoare încercărilor aventuriste ale imperialiștilor de a încălca pacea.

Restabilirea circulației pe căile ferate

Zăpada abundentă și viscolul care s-a abătut asupra teritoriului țării noastre au impus luarea unor măsuri operative pentru asigurarea circulației pe căile ferate. Pe unele linii de pe cuprinsul regionalelor CFR București și Craiova au lucrat neîntrerupt pluguri simple și cu aburi. La curățirea liniilor și a macazelor, în stații și depouri lucrează echipe special organizate.

Paralel cu lucrările de curățire a liniilor s-a lucrat intens la asigurarea funcționării instalațiilor de telecomunicații.

Ca urmare a acestor măsuri, în cursul zilei de miercuri a fost restabilită circulația pe toate liniile principale. Din Gara de Nord au pornit în cursă trenuri în toate direcțiile. Au fost repuse în circulație toate cursele muncitorești, precum și o bună parte din trenurile accelerate și de persoane anulate temporar. În zilele următoare urmează a fi restabilită circulația tuturor trenurilor din programul de iarnă, pe toate liniile căilor noastre ferate.

„Cazul" ucenicului Danciu

Scrisoare deschisă directorului S.M.T. Bogdana

Tovarășe director,

Acum cîteva zile, cînd am părăsit stațiunea pe care o conduceți, ne-ați rugat ca în articolul pe care îl vom scrie să pomenim cît mai puține lipsuri și, dacă se poate, despre dumneavoastră să nu pomenim nimic.

Din păcate nu putem să vă îndeplinim rugămintea. Ba, dimpotrivă.

S.M.T.-ul Bogdana, al cărui director sînteți, are în dotare, în afară de un mare parc de diverse mașini agricole, 70 de tractoare. Ținînd seama de avîntul pe care l-a luat colectivizarea agriculturii în comunele pe care le deservește acest S.M.T. probabil că în viitorul apropiat să mai primiți încă multe mașini și tractoare. Situația cadrelor, a celor ce vor trebui să înfăptuiască cu mașinile acestea marile sarcini privind transformarea socialistă a agriculturii și creșterea producției agricole este însă destul de grea în S.M.T.-ul pe care îl conduceți. În momentul de față, S.M.T.-ul Bogdana are un număr redus de tractoriști față de tractoarele pe care le are. Noii tractoriști nu pică din cer, gata pregătiți. Rezolvarea de moment și în special pe viitor a problemei cadrelor de tractoriști va trebui să se bazeze deci pe ridicarea prin forțele proprii ale S.M.T.-ului a noi contingente de buni tractoriști. Ce se face însă în S.M.T. Bogdana în cazul de față? Aproape nimic. Și iată de ce: Aveți în S.M.T., cu chiu cu vai, 20 de ucenici care, așa cum prevăd contractele încheiate cu ei, peste 3 ani vor deveni tractoriști calificați.

Acum cîteva luni ați afirmat într-o ședință ținută la sfatul popular regional că în stațiune sînt toate condițiile pentru calificarea a 50 de ucenici. Care au fost și care sînt totuși mult lăudatele condiții de pregătire a ucenicilor din S.M.T. Bogdana?

Să analizăm „cazul" ucenicului Danciu Dumitru. Să o pornim de la deznodămînt. Pe la jumătatea lunii ianuarie a.c. alarmă în stațiune! Fug ucenicii. Alarma aceasta însă nu avea drept scop descoperirea cauzelor care au dus la plecarea ucenicilor, ci găsirea unui țap ispășitor. Și l-ați găsit în persoana ucenicului Dumitru Danciu. Aceasta pentru că ucenicul în cauză, „derbedeul", cum îl mai numiți, fugind din S.M.T. a mai luat cu el și pe alții. Curînd însă ați avut neplăcuta surpriză de a constata că ucenicul Danciu nu a fugit pur și simplu, ci a mers doar să aducă la cunoștință organelor superioare unele fapte din stațiune, fapte ce se petrec tocmai altminteri de cum ar trebui.

De pildă, acești ucenici, în două luni de zile, au învățat prea puține lucruri. Un program de studiu bine închegat nu există, există însă o „scuză": nu a trimis program ministerul. Ucenicilor li s-au predat doar două lecții de tehnologie, două de lăcătușerie și tractoare, două de agronomie, patru lecții de politică curentă. Din lecțiile predate, unii au asimilat ceva, alții însă mai nimica.

Cei care predau lecțiile nu se străduiesc a le face pe înțelesul ucenicilor, ca de pildă, mecanicul șef, inginerul Tudor Ghenea. Din această cauză, ucenicii nu-și pot lua notițe. Ucenicii Gh. Oprișan și Ion Toma își dau silința la învățătură, la practică în atelier și obțin note frumoase. Dar educatorul Ion Bordei, dintr-o greșită înțelegere a rolului său, șterge din catalog notele bune ale elevilor fruntași, înlocuindu-le cu altele proaste, pe diverse motive, fapt care duce la demoralizarea ucenicilor. În același timp, unii ucenici ca Ion Toma și Dumitru Danciu sînt trași de urechi și loviți, în atelier, în birouri, în sala de mese, acolo unde îi întîlnește inginerul mecanic Tudor Ghenea sau șeful de atelier Nicolae Luca. Dumneavoastră nu-i bateți dar îi înjurați și îi amenințați că îi dați afară. (Lucrul acesta l-ați făcut de cîteva ori chiar în prezența noastră)

Cam acestea au fost faptele, pe care „derbedeii" le-au adus la cunoștință organelor superioare. Care a fost poziția dumneavoastră în urma acestei sezisări? Normal ar fi trebuit să vă gîndiți bine, să analizați situația împreună cu colectivul de conducere pentru a lua într-adevăr măsurile cele mai potrivite. Dar în fața organelor venite pentru cercetări ați negat lipsurile colectivului de conducere și ați aruncat totul pe spinarea ucenicului Dumitru Danciu. După plecarea organelor de cercetări, dumneavoastră, ca și inginerul mecanic-șef, ați continuat mai abitir să-l persecutați pe ucenic. Dumneavoastră pretindeți că e „rău" și că și colegii lui îl urăsc și, de aceea, n-are ce căuta în stațiune! Cine este însă de fapt ucenicul Danciu? Un tînăr de 16 ani, fără familie, fără o educație sănătoasă. Credeți oare că un tînăr la 16 ani, care nu a simțit căldura vieții de familie, nu-și poate găsi un loc în familia mecanizatorilor de la S.M.T. Bogdana? Poate că el, în urma proastei educații, a făcut și va mai face multe boroboațe, dar pentru asta nu trebuie înjurat și amenințat. Danciu este totuși cinstit, drept, deschis. Colegii lui nu-l urăsc. Ion Toma este utemist, ucenic ca și el și a căutat să și-l apropie, să-l pătrundă în suflet, să și-l facă pe Danciu prieten. Și este pe un drum bun. Cum se poate spune deci că Toma îl urăște pe Danciu?

Deci, nu despre aceasta e vorba, ci de atitudinea dumneavoastră condamnabilă de a respinge critica și de a persecuta pe cei care v-o aduc.

Iată pentru ce ucenicul Danciu — și nu numai el — vă ocolește atunci cînd vă vede, nu simte în dumneavoastră un director, un părinte la urma urmei, care caută să se apropie de el, să-l înțeleagă și de la care el să învețe ca mîine să fie un om muncitor și cinstit. Dumneavoastră oare v-ați gîndit la toate acestea?

Înainte de a încheia, vrem să subliniem încă odată necesitatea calificării profesionale a tractoriștilor. Aveți în stațiune mașini, unele — ca tractorul universal — încă necunoscute de tractoriști. Iarna este perioada în care tractoriștii își pot ridica gradul de calificare profesională. Cu toate acestea considerați că ridicarea calificării tractoriștilor trebuie lăsată după terminarea reparațiilor. Iar dacă atunci va fi prea tîrziu, veți trimite pe cîmp numai 6 brigăzi cu care, ziceți dumneavoastră, se va realiza planul. Cît adevăr cuprind spusele dumneavoastră ne arată faptul că, în anul trecut, cînd ați lucrat cu toate cele 70 de tractoare, ați rămas datori față de plan cu 6000 hantri. Oare anul acesta, cînd sarcina de plan e mai mare, o să poată fi îndeplinită numai cu 6 brigăzi? Evident că nu. Iată de ce se impune ca, în cel mai scurt timp, cît nu e încă prea tîrziu și în această stațiune, problema ridicării calificării profesionale a creșterii cadrelor să fie considerată ca o verigă de bază în împlinirea planului de producție. Sperăm că printr-o înțelegere justă a celor semnalate mai sus veți reuși ca și la S.M.T. Bogdana să ridicați noi cadre de tineri tractoriști.

I. ȘERBU
C. SLAVIC

Lucrările celui de al XX-lea Congres al P. C. U. S.

Cuvîntarea tovarăşului K. E. Voroşilov

MOSCOVA 22 (Agerpres). — *Textul prescurtat al cuvîntării rostite de K. E. Voroşilov în şedinţa din dimineaţa zilei de 20 februarie a Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.*

Tovarăşi! În raportul de activitate al Comitetului Central, tovarăşul Hruşciov a făcut bilanţul activităţii partidului nostru în perioada dintre Congresul al XIX-lea şi Congresul al XX-lea.

În raport se face o analiză aprofundată a situaţiei internaţionale şi interne a Uniunii Sovietice, se tratează probleme fundamentale ale teoriei şi practicii construcţiei comuniste, se trasează căile avîntului continuu al economiei noastre, ale ridicării nivelului material şi cultural al poporului nostru.

Datele prezentate în raport oglindesc marile succese dobîndite de partidul nostru în soluţionarea sarcinilor actuale ale construcţiei comuniste, în lupta pentru întărirea păcii, securităţii şi prieteniei între popoare.

Succesele noastre în construcţia economică şi culturală, în lupta pentru pace şi prietenie între popoare, noile sarcini ale construcţiei comuniste, căile şi mijloacele de rezolvare a lor, care au fost expuse de tovarăşul Hruşciov în raportul de activitate al Comitetului Central, însufleţesc nu numai pe comunişti, ci şi pe fiecare om sovietic, pe toţi prietenii noştri din lumea întreagă.

★

Tovarăşi! Trăim într-o epocă cînd în lume se desfăşoară procese fără precedent în istorie de creare a unor rînduieli social-politice noi, înaintate.

Împreună cu Uniunea Sovietică popoare numeroase, care reprezintă o treime din omenire au şi păşit ferm pe calea construirii socialismului şi în fiecare an repurtează noi şi noi succese pe această cale. S-au deşteptat şi se ridică cu hotărîre sute de milioane de oameni din ţările Asiei şi Africii. Ei distrug vechiul edificiu al sistemului colonial, — această închisoare de tristă amintire a popoarelor, creează state naţionale şi se încadrează activ în viaţa social-politică.

Lupta împotriva asupririi străine şi a urmărilor ei grele a cuprins toate ţările Asiei şi Africii, a început să ia proporţii în ţările Americii Latine.

Toate acestea înseamnă că epoca dominaţiei statelor străine în ţările slab dezvoltate merge irevocabil spre sfîrşit — a început epoca renaşterii naţionale şi a eliberării depline a popoarelor asuprite, de sub jugul colonialiştilor.

Popoarele Asiei şi Africii, care s-au deşteptat, s-au încadrat activ în lupta pentru pace. Ca urmare, frontul luptătorilor pentru cauza măreaţă a păcii s-a lărgit nemăsurat. Împreună cu popoarele Uniunii Sovietice, Chinei şi tuturor ţărilor de democraţie populară, în rîndurile luptătorilor pentru pace păşesc ferm popoarele Indiei, Birmaniei, Afganistanului, Indoneziei, Egiptului, Siriei şi altor ţări.

Uniunea Sovietică, împreună cu Republica Populară Chineză şi toate ţările de democraţie populară, a acţionat şi acţionează ca forţă conducătoare în lupta popoarelor pentru pace, libertate, independenţă şi fericirea tuturor oamenilor. **(Aplauze).**

Marele succes al vizitei tovarăşilor Bulganin şi Hruşciov în India, Birmania şi Afganistan se explică şi prin faptul că, în cuvîntările rostite în faţa maselor muncitoare din aceste ţări, ei au exprimat gîndurile, sentimentele şi starea de spirit a popoarelor ţărilor Orientului.

În raportul de activitate al Comitetului Central tovarăşul Hruşciov, pe baza unei analize marxiste, a făcut importante generalizări teoretice asupra a trei probleme dintre cele mai importante ale evoluţiei internaţionale actuale: coexistenţa paşnică a celor două sisteme, posibilitatea preîntîmpinării războaielor în epoca actuală, formele de trecere a diferitelor ţări la socialism.

Elaborarea teoretică a acestor probleme constituie un exemplu remarcabil de aplicare creatoare a marxism-leninismului.

Rezolvarea justă, marxist-leninistă, a acestor probleme are o mare însemnătate politică, deoarece de ele sînt legate destinele tuturor popoarelor de pe globul pămîntesc, răspunsul just la aceste probleme înarmează pe toţi luptătorii pentru pace şi prietenie între popoare, pentru independenţă naţională, pentru un viitor luminos.

Coexistenţa paşnică a celor două sisteme diferite nu este o manevră tactică vremelnică, ci un principiu leninist al politicii externe sovietice, care este înfăptuit consecvent de partidul nostru şi de statul sovietic chiar din momentul creării lui.

Pornind de la tezele principiale ale coexistenţei paşnice a celor două sisteme şi a posibilităţii preîntîmpinării războaielor în condiţiile actuale de dezvoltare, Partidul Comunist şi statul sovietic duc consecvent şi ferm o politică de pace şi prietenie între popoare.

În continuare, K. E. Voroşilov a vorbit despre numeroasele iniţiative de pace, despre măsurile practice şi propunerile concrete ale U.R.S.S. îndreptate spre asigurarea păcii şi colaborării între popoare.

În cadrul înfăptuirii politicii noastre de pace are o mare însemnătate schimbul de delegaţii parlamentare. Declaraţia adoptată de Sovietul Suprem al U.R.S.S. în februarie anul trecut, chemînd la stabilirea de contacte între parlamente, s-a bucurat de ecoul cel mai binevoitor în numeroase ţări din lume.

După cum se ştie, ţara noastră a fost pînă acum vizitată de delegaţii parlamentare din India, Anglia, Franţa, Japonia, Iugoslavia, Suedia, Finlanda, Austria, Belgia, Albania, Siria, Luxemburg, Polonia, Iran, Bulgaria.

La rîndul lor, delegaţii ale Sovietului Suprem al U.R.S.S. au vizitat Finlanda, Polonia, Iugoslavia, Albania, Cehoslovacia, Bulgaria, Ungaria şi Republica Democrată Germană.

În afară de aceasta, grupul parlamentar al Sovietului Suprem al U.R.S.S. a intrat în Uniunea interparlamentară, care reuneşte peste 40 de parlamente din diferite ţări.

Datorită politicii active de pace a Uniunii Sovietice atmosfera internaţională se îmbunătăţeşte, popoarele încep să respire mai uşor, poziţiile politicii externe ale U.R.S.S. şi ale întregului lagăr al socialismului şi democraţiei, poziţiile tuturor luptătorilor pentru pace în întreaga lume, s-au întărit.

Noi luptăm pentru pace nu pentru că ţara noastră ar fi slabă. Uniunea Sovietică este un stat puternic, care are la dispoziţia sa tot ce îi este necesar pentru a da o ripostă nimicitoare oricărui agresor. Noi apărăm pacea pentru că ştim ce jertfe şi distrugeri imense aduce cu sine un război modern.

Acest lucru îl ştiu şi conducătorii militari care au fost aliaţii noştri în timpul celui de al doilea război mondial. Ar fi bine ca, în politica lor, să tragă concluziile corespunzătoare din faptele pe care le cunosc. **(Aplauze).**

Fireşte că nu putem, în nici un caz, să ne mulţumim cu cele realizate. Duşmanii păcii, şi ei există din păcate, continuă cursa înarmărilor în interesul îmbogăţirii monopolurilor, încearcă şi vor încerca şi pe viitor să provoace un nou război. De aceea, lupta tuturor popoarelor pentru pace este o sarcină internaţională de cea mai mare importanţă, în a cărei rezolvare cu succes sînt interesaţi în mod vital nu numai oamenii muncii din Uniunea Sovietică, dar şi toate popoarele lumii, fără excepţie.

★

Tovarăşi! Marile sarcini care stau în faţa ţării noastre cer consolidarea continuă a statului sovietic şi întărirea legalităţii socialiste în activitatea tuturor verigilor aparatului de stat.

În cei 38 de ani de existenţă a statului sovietic, Sovietele de deputaţi ai oamenilor muncii au crescut, s-au călit şi s-au întărit ca organe ale adevăratei puteri a poporului, care reprezintă baza politică de nezdruncinat a orînduirii de stat sovietice.

Marea putere a Sovietelor este dovedită de permanenta participare activă a poporului la campaniile electorale şi de participarea aproape totală la vot a alegătorilor la alegerile de deputaţi pentru organele centrale şi locale ale puterii. Acest lucru este dovedit şi de participarea voluntară a milioane de oameni sovietici la activitatea multilaterală a Sovietelor.

În aceste condiţii sînt cu atît mai intolerabile lipsurile existente în munca Sovietelor şi relevate în raportul de activitate. Trebuie spus, din păcate, că ele sînt încă destul de numeroase.

Tovarăşul Hruşciov a arătat printre altele că, la convocarea sesiunilor Sovietelor supreme ale republicilor unionale şi autonome nu se respectă termenele stabilite de constituţie. Într-adevăr, anul trecut, în unele republici unionale a avut loc cîte o singură sesiune a Sovietelor Supreme în loc de două aşa cum prevede Constituţia.

Aceasta nu este numai o încălcare formală a constituţiei. Trebuie să avem în vedere tovarăşi, că acolo unde sesiunile Sovietelor nu sînt convocate în termenele stabilite, sovietele pierd în mod inevitabil rolul conducător faţă de organele subordonate şi executive, ceea ce duce, şi de altfel nu poate să nu ducă, la încălcarea principiilor democratismului sovietic.

În raportul de activitate al Comitetului Central, tovarăşul Hruşciov arată că este necesar ca atenţia Sovietelor să fie îndreptată spre problemele concrete ale construcţiei economice şi culturale, ca aceste probleme să fie supuse în mod sistematic examinării sesiunilor.

Din păcate, la sesiunile sovietelor nu se ridică încă într-o măsură suficientă probleme concrete, de importanţă vitală, şi nu rare ori discuţiile concrete sînt înlocuite prin cuvîntări de paradă, şi prin adoptarea unor hotărîri declarative.

Forţa sovietelor rezidă în legătura lor indestructibilă cu masele. Sovietele care se rup de mase, care nu atrag la munca lor un activ larg, nu pot face faţă cu succes sarcinilor ce le stau în faţă.

Sovietele — ne învaţă Vladimir Ilici Lenin — „aceasta este o putere deschisă tuturor, care face totul în văzul masei, care este accesibilă masei, emanînd direct de la masă şi fiind un organ direct şi nemijlocit al masei poporului şi al voinţei ei".

Numai din Sovietele locale fac parte în întreaga Uniune Sovietică peste 1.500.000 de deputaţi, dintre care 35,6% au studii superioare şi medii.

Trebuie să se facă astfel încît această armată de fruntaşi ai ţării noastre să participe în modul cel mai activ la lucrările Sovietelor, să lege şi mai puternic aparatul de stat sovietic de masele largi ale oamenilor muncii.

Pentru întărirea legăturilor Sovietelor cu populaţia are o mare însemnătate prezentarea de dări de seamă în faţa alegătorilor de către deputaţi. Aceasta este una din principalele prevederi ale Constituţiei care, din păcate, nu este încă respectată în unele cazuri.

În raportul tovarăşului Hruşciov s-a arătat că la noi nu se aplică totdeauna prevederile Constituţiei cu privire la rechemarea acelor deputaţi care nu justifică încrederea alegătorilor. Aceasta se explică într-o anumită măsură prin lipsa unor reguli stabilite de revocare a deputaţilor. În ceea ce priveşte modul de revocare a deputaţilor Sovietului Suprem al U.R.S.S., proiectul de lege corespunzător este pregătit, şi va fi prezentat spre aprobare Sovietului Suprem al U.R.S.S. Să ia aminte toţi deputaţii. **(Risete, aplauze).**

În republicile unionale şi autonome, Sovietele Supreme vor trebui să adopte la rîndul lor legi cu privire la modul de revocare a deputaţilor Sovietelor Supreme ale Republicilor, precum şi a deputaţilor sovietelor locale.

Trebuie luate măsuri şi în vederea intensificării activităţii organelor supreme ale puterii de stat din republicile unionale şi autonome. Trebuie să fie supuse într-o măsură tot mai mare examinării sesiunilor Sovietelor Supreme ale republicilor problemele construcţiei economice şi culturale a republicilor — planuri ale economiei naţionale, probleme legate de învăţămîntul public, ocrotirea sănătăţii, dezvoltarea gospodăriei comunale, construcţia rutieră, amenajarea centrelor populate şi altele.

Propunerea tovarăşului Hruşciov de a se constitui în cadrul Sovietului Naţionalităţilor al Sovietului Suprem al U.R.S.S. o comisie economică care să studieze problemele practice legate de dezvoltarea economiei republicilor unionale şi să pregătească proiecte de hotărîri fundamentale asupra acestor probleme, este cît se poate de justă şi binevenită.

★

Tovarăşi,

Este necesar să mă opresc asupra unor probleme privind legislaţia şi legalitatea socialistă.

Legislaţia sovietică a fost întotdeauna unul din factorii importanţi pentru mobilizarea poporului sovietic la îndeplinirea sarcinilor trasate în faţa ţării noastre de Partidul Comunist. Şi în acest sens se poate vorbi de forţa creatoare şi mobilizatoare a legislaţiei sovietice.

Sovietul Suprem al U.R.S.S. urmează să adopte o serie de acte legislative importante.

În raportul prezentat în faţa Congresului, tovarăşul Hruşciov a anunţat că în curînd, va fi prezentat spre aprobare Sovietului Suprem al U.R.S.S. proiectul unei legi unice pe întreaga Uniune cu privire la pensii.

Această lege va îmbunătăţi radical situaţia în domeniul pensiilor. În afară de aceasta, Comitetul Central al partidului proiectează să înfăptuiască o seamă de măsuri importante pentru ridicarea continuă a nivelului material şi cultural al poporului sovietic. Printre aceste măsuri figurează sarcina de a se asigura mărirea salariului real al muncitorilor şi funcţionarilor, de a se introduce ziua de lucru de şapte ore, iar pentru unele categorii de oameni ai muncii — ziua de lucru de şase ore, fără micşorarea salariului.

În legătură cu rezolvarea acestor sarcini importante ar trebui să se ridice problema revizuirii şi reglementării legislaţiei muncii. Aceasta trebuie să se facă şi pentru faptul că codurile muncii în vigoare în Republicile Unionale, adoptate cu mulţi ani în urmă, în ciuda multor complectări nu oglindesc încă schimbările social-economice petrecute în această perioadă în statul nostru.

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. trebuie să ia toate măsurile depinzînd de el pentru a grăbi pregătirea actelor legislative prevăzute în Constituţia U.R.S.S. care vor reglementa în mod esenţial legislaţia noastră şi vor constitui un important mijloc de întărire continuă a legalităţii socialiste.

Acum se pregătesc proiectele noului cod penal şi al noului cod de procedură penală, a căror intrare în vigoare va juca un rol important în întărirea ordinei de drept socialiste, apărarea drepturilor cetăţenilor.

Tovarăşi! Comitetul Central al partidului acordă o mare atenţie întăririi legalităţii socialiste. În urma măsurilor adoptate au fost complect restabilite şi întărite drepturile de control ale procuraturii.

În conformitate cu indicaţiile Comitetului Central al P.C.U.S., Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a aprobat un nou regulament cu privire la controlul procuraturii în U.R.S.S.

Pentru a îndeplini indicaţiile Comitetului Central al partidului cu privire la întărirea legalităţii socialiste, paralel cu măsurile administrative este necesară o muncă uriaşă, migăloasă, de educare a cadrelor noastre, de popularizare largă în rîndul întregii populaţii a legilor sovietice şi a necesităţii de a fi respectate întocmai de către toţi cetăţenii. Munca trebuie astfel organizată încît cadrele noastre de partid, de stat, economice, sindicale, de jos pînă sus, să înţeleagă în mod just legile şi să le aplice întocmai. În lupta pentru legalitatea socialistă un mare rol revine presei noastre; ea trebuie şi poate să facă multe.

Interesele întăririi legalităţii socialiste cer imperios îmbunătăţirea muncii organelor noastre de stat în ceea ce priveşte examinarea cererilor şi reclamaţiilor cetăţenilor.

Într-o serie de instituţii este încălcat termenul de examinare a reclamaţiilor stabilit de lege, lipseşte controlul asupra filierei parcurse de cereri şi asupra hotărîrilor adoptate în legătură cu ele, petiţionarii capătă răspunsuri formale.

În vederea înlăturării cauzelor care dau loc la numeroase cereri şi reclamaţii îndreptăţite ale oamenilor muncii, atenţia noastră trebuie să fie concentrată în primul rînd asupra îmbunătăţirii muncii instituţiilor de stat, întreprinderilor, colhozurilor şi organizaţiilor obşteşti, asupra funcţionării ireproşabile a aparatului de stat sovietic, pentru ca acesta să-şi întemeieze hotărîrile pe prevederile legii. Activiştii din aparatul sovietic trebuie să aibă o atitudine atentă şi conştiincioasă faţă de îndatoririle lor, ţinînd seama în munca lor de interesele şi cerinţele oamenilor muncii.

Tovarăşi! Partidul şi statul nostru desfăşoară o activitate intensă şi multilaterală de educare a oamenilor sovietici ca ziditori conştienţi ai comunismului. Ca urmare a acestei munci creşte necontenit avîntul politic şi în muncă al muncitorilor, colhoznicilor şi intelectualilor, gradul lor de organizare şi de disciplină.

La noi se fac multe şi pentru educarea tinerei generaţii. Tineretul sovietic creşte sănătos din punct de vedere atît fizic cît şi spiritual şi este pătruns de un devotament nemărginit faţă de glorioasa sa patrie şi faţă de Partidul Comunist. Tineretul nostru munceşte cu entuziasm combativ şi cu perseverenţă în industrie, în agricultură, în transporturi, în diferite instituţii. Făcînd parte din forţele armate, el munceşte neobosit pentru a-şi ridica pregătirea de luptă şi politică.

În acelaşi timp nu putem ignora nici fenomenele nesănătoase care mai există din păcate, în rîndurile tineretului.

Fără îndoială, că ultimul război cu toate greutăţile lui, şi-a pus pecetea şi asupra tineretului nostru. Hoardele duşmanilor au ruinat mari regiuni ale ţării noastre, au silit milioane de adulţi şi de copii să împărtăşească soarta grea a refugiaţilor. Milioane de copii au rămas fără părinţi. Toate acestea nu puteau să nu aibă o consecinţă negativă asupra multor tineri şi tinere, care în timpul copilăriei au rămas fără influenţa familiei, au îndurat suferinţele perioadei de război.

La noi a fost creată o reţea de case pentru copiii care au rămas orfani şi care nu aveau cine să-i îngrijească. Mamelor singure li se acordă ajutor material pentru întreţinerea copiilor. Dar la multe case ale copiilor munca educativă este evident nesatisfăcătoare. Multe organe locale sovietice şi de partid se îngrijesc insuficient de instituţiile pentru copii.

În raportul de activitate prezentat Congresului se pune foarte just problema construirii de şcoli-internate pentru orfani, precum şi pentru copiii ai căror părinţi nu au posibilitatea să-i educe acasă, precum şi a organizării educaţiei spirituale şi fizice multilaterale a copiilor în aceste şcoli.

Şcoala noastră — atît cea medie cît şi cea superioară, întreaga noastră propagandă explică amănunţit drepturile cucerite de poporul sovietic. Dar se pare că ea subliniază în acelaşi timp într-o măsură insuficientă obligaţiile care revin omului sovietic şi cea mai imperioasă dintre ele — aceea de a munci cinstit.

Trebuie, fireşte, să-l explicăm tineretului sovietic nu numai obligaţia lui de a munci cinstit şi conştient împreună cu întregul popor pentru construirea comunismului. Tineretul nostru trebuie educat permanent şi cu pricepere.

Partidul Comunist şi Puterea Sovietică au făcut deja multe pentru ca tineretul nostru, ca de altfel întregul popor sovietic, să fie în întregime cult şi instruit. În cel de al 6-lea cincinal învăţămîntul va atinge la noi un nivel şi o amploare neîntîlnite nici măcar în condiţiile celor mai dezvoltate ţări capitaliste. În ţara noastră va fi înfăptuit în linii mari învăţămîntul mediu general.

Există însă o mare lipsă în organizarea învăţămîntului în şcoala medie. Şcoala medie este absolvită de tineri care sînt insuficient pregătiţi pentru o activitate practică.

Trebuie să insuflăm întregului nostru tineret deprinderi practice de muncă şi nu de muncă simplă ci bazată pe ştiinţa şi tehnica modernă. În prezent, în condiţiile înzestrării economiei noastre naţionale cu o tehnică nouă şi complicată, învăţămîntul mediu devine tot mai necesar nu numai pentru maiştri, ci şi pentru fiecare muncitor.

Şi de aceea, sarcina de a învăţa întreaga generaţie tînără cum să-şi folosească practic cunoştinţele în viaţă, în economia naţională, are o mare însemnătate educativă şi economică.

După cum se ştie, la Congresul al XIX-lea partidul a indicat calea rezolvării acestei sarcini — calea politehnizării şcolii. Practic însă s-a făcut încă prea puţin în acest domeniu. Ministerele Învăţămîntului ale R.S.F.S.R. şi altor republici unionale trebuie să ia toate măsurile pentru îndeplinirea în viitorul cel mai apropiat a Directivelor Partidului Comunist cu privire la politehnizarea şcolii.

Chestiunea aceasta este atît de serioasă şi de necesară încît o nouă tărăgănare este cu totul inadmisibilă.

Comsomolul nostru leninist, care are multe milioane de membri dispune de posibilităţi imense, de rezerve inepuizabile, de măsuri pentru educarea tineretului.

Deocamdată însă munca educativă a Comsomolului în şcoală, în producţie, în instituţii, are adesea un caracter formal, se reduce la discuţii generale despre comunism, la alcătuirea de cuvîntări şablon şi străine de problemele esenţiale ale vieţii. Îndărătul nenumăratelor planuri de activitate, viaţa vie se pierde.

Comsomolul trebuie şi poate să-şi reorganizeze munca şi să asigure pe deplin o educaţie cu adevărat comunistă întregului nostru tineret.

În ceea ce priveşte organizaţiile sindicale, în multe cazuri participarea lor la educarea tineretului se rezumă la alocarea de fonduri pentru munca culturală de masă şi pentru sport! E prea puţin, tovarăşi, mult prea puţin!

În prezent, adesea organizaţiile comsomoliste şi sindicale nu se pricep şi nu se străduiesc să organizeze bine timpul liber al tineretului, să îndrepte pe un făgaş just energia lui clocotitoare.

Această energie, un dar al naturii, este prea puţin folosită pentru studierea tehnicii noi şi a agrotehnicii, pentru întreceri sportive de masă, pentru pregătirea de spectacole, jocuri de masă şi coruri cu forţele tineretului, pentru înfrumuseţarea palatelor de cultură sau a cluburilor, pentru menţinerea curăţeniei şi ordinei în acestea, iar în multe cazuri tinerii ar putea să planteze livezi şi grădini.

La noi, de exemplu, se vorbeşte mult despre sport, dar sîntem încă departe de un sport cu adevărat de masă, care să facă parte realmente din viaţa de toate zilele a poporului. Trebuie să se acorde cea mai mare atenţie educaţiei fizice a poporului şi în primul rînd a tineretului.

Tineretul nostru va lua şi ia şi acum parte în modul cel mai activ la orice acţiune folositoare, dacă ea este pusă la cale aşa cum trebuie, cu dragoste, cu elan.

Desigur că educaţia tineretului trebuie îmbunătăţită în mod serios în toate privinţele, în toate verigile de stat şi sociale, şi în mod obligatoriu şi în familie.

Organizaţiile de partid, de stat, comsomoliste şi sindicale, membrii corpului didactic, părinţii trebuie să educe în mod perseverent şi consecvent la copii, la fiecare tînăr, o atitudine socialistă, adică dragoste faţă de muncă şi respect faţă de legile şi principiile vieţii socialiste. Este necesar să intensificăm şi să îmbunătăţim în acelaşi timp în toate privinţele propagarea în rîndurile tineretului a teoriei marxist-leniniste, care are un rol uriaş pentru educarea unor constructori ai comunismului cu o conştiinţă foarte ridicată.

Comuniştii şi comsomoliştii nu pot trece nepăsători pe lîngă comportarea nejustă a unor tineri în viaţa de toate zilele, în public, orice act antisocial trebuie analizat şi condamnat de opinia publică.

Tineretul nostru aşteaptă din partea scriitorilor, cineaştilor şi dramaturgilor sovietici, noi opere, filme, piese bune, care să-l pasioneze, să-l ducă înainte, să educe eroi ai timpurilor noastre mărețe, să ajute la lichidarea unor nărăvuri şi obiceiuri străine, care există încă la o anumită parte, deşi neînsemnată, a tineretului sovietic.

Partidul nostru şi statul sovietic vor educa şi în viitor tineretul nostru pentru ca el să fie călit ideologic şi fizic, să fie în stare să cucerească culmile ştiinţei, şi să stăpînească la perfecţiune tehnica nouă, să nu se teamă de greutăţi, ci să fie capabil să le învingă, să nu se teamă de aerul proaspăt al şantierelor noi, să nu se dea la o parte de munca fizică robustă.

Nu trebuie să ne cruţăm forţele pentru această cauză mare, deoarece educarea justă a tineretului este chezăşia succeselor noastre viitoare în construcţia comunismului. **(Aplauze prelungite).**

★

Tovarăşi! Datele citate în raportul de activitate al Comitetului Central şi Proiectul de Directive cu privire la cel de al 6-lea plan cincinal, care a fost dat publicităţii, sînt o manifestare strălucită a marilor victorii obţinute de poporul sovietic sub conducerea Partidului Comunist şi a minunatelor perspective ale înaintării patriei noastre spre comunism.

Dispunem de tot ce este necesar pentru rezolvarea sarcinilor ce stau în faţa ţării.

Ştim bine că gloriosul nostru partid şi poporul sovietic — popor erou — strîns unit în jurul lui, însufleţite de hotărîrile Congresului al XX-lea al Partidului Comunist, vor desfăşura cu şi mai mare energie şi forţă activitatea lor creatoare şi vor obţine noi succese remarcabile în opera de construire a comunismului, de asigurare a unei păci durabile şi trainice în întreaga lume, de întărire şi dezvoltare a prieteniei tuturor popoarelor. **(Aplauze).**

Trăiască gloriosul nostru Partid Comunist, organizatorul şi inspiratorul tuturor succeselor marelui nostru popor! **(Aplauze prelungite).**

Trăiască partidele comuniste şi toate celelalte partide frăţeşti, care luptă cu abnegaţie alături de noi pentru pacea, libertatea şi fericirea întregii omeniri! **(Aplauze furtunoase prelungite).**

Şedinţa din seara zilei de 21 februarie

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite: În şedinţa din seara zilei de 21 februarie a Congresului al XX-lea al P.C.U.S., care a fost prezidată de **E. A. Furţeva**, au început discuţiile pe marginea raportului prezentat de N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., asupra Directivelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de-al 6-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a U.R.S.S. pe anii 1956-1960.

Primul a luat cuvîntul **M. A. Iasnov** (R.S.F.S.R.).

M. A. Iasnov a citat date asupra felului în care se va dezvolta în cel de al 6-lea cincinal economia naţională a R.S.F.S.R. Volumul producţiei industriale va spori de 1,7 ori. În slujba economiei naţionale vor fi puse bogatele resurse de materii prime industriale din Siberia, care în următorii 10 ani va trebui să devină o bază foarte importantă a ţării în ce priveşte extracţia de cărbune şi producţia de energie electrică.

Sîntem cu totul de acord, a spus vorbitorul, cu propunerea tov. Kiricenko cu privire la întrecerea socialistă între R.S.F.S.R. şi R.S.S. Ucraineană şi între regiunile republicilor noastre. O astfel de întrecere va contribui fără îndoială la îndeplinirea cu succes a sarcinilor trasate de partid în ce priveşte avîntul continuu al agriculturii.

K. T. Mazurov (organizaţia de partid Bielorusă) a vorbit între altele despre complectările aduse de oamenii muncii din Bielorusia la Proiectul de Directive şi despre propunerile făcute de ei în legătură cu Proiectul de Directive. Se propune printre altele ca planul cincinal să prevadă o dezvoltare importantă a electrificării colhozurilor republicii.

S-a dat apoi cuvîntul lui **N. I. Beleaev.**

N. I. Beleaev a consacrat cea mai mare parte a cuvîntării sale problemelor agriculturii.

N. I. Beleaev a acordat o mare atenţie sarcinilor ştiinţei agricole. Oamenii noştri de ştiinţă, şi în primul rînd economiştii în domeniul agriculturii, au scris şi au vorbit mult despre avantajele colhozurilor, sovhozurilor şi S.M.T.-urilor, dar au lucrat foarte puţin în domeniul unei mai depline folosiri a acestor avantaje pentru sporirea producţiei agricole.

Sarcina ştiinţei economice este de a generaliza pe larg experienţa înaintată a colhozurilor şi a sovhozurilor şi de a da exemple de organizare raţională a producţiei agricole din practica unor întreprinderi.

V. P. Eliutin (Moscova) şi-a consacrat cuvîntarea problemelor dezvoltării învăţămîntului superior. În anii celui de al şaselea cincinal numărul specialiştilor absolvenţi ai instituţiilor de învăţămînt superior trebuie să crească de 1,5 ori iar pentru specialităţile din industria grea, construcţii, transporturi şi agricultură — de două ori.

Referindu-se la repartizarea instituţiilor de învăţămînt superior pe republici unionale şi regiuni economice ale ţării, V. P. Eliutin a subliniat că se va acorda o mare atenţie dezvoltării învăţămîntului superior în regiunile răsăritene ale ţării. În prezent aici există peste 200 de institute de învăţămînt superior. În cel de al şaselea cincinal vor fi deschise noi institute de învăţămînt superior la Novosibirsk, Irkutk, Krasnoiarsk, Habarovsk, Stalinabad, Akmolinsk şi în alte oraşe.

V. P. Eliutin a spus că în 1956 instituţiile de învăţămînt superior vor pregăti 71.200 de ingineri faţă de 36.000 în 1950. Agricultura va primi 26.000 de specialişti faţă de 12.700 în 1950.

În continuare el s-a ocupat de măsurile pentru lărgirea sistemului de învăţămînt seral şi prin corespondenţă, care va permite ca sute de mii de muncitori să capete studii superioare fără a fi scoşi din producţie. Pînă în 1960, numărul studenţilor de la şcolile superioare serale şi prin corespondenţă se va ridica la aproximativ un milion.

V. P. Eliutin a subliniat în încheiere necesitatea îmbunătăţirii muncii de pregătire a cadrelor ştiinţifice, a unei mai mari exigenţe la decernarea de grade şi titluri academice.

Sarcinile cu privire la cel de al şaselea cincinal, expuse în raportul tov. N. A. Bulganin, a arătat **N. V. Laptev** (organizaţia de partid din Celiabinsk) sînt cu adevărat măreţe, accesibile numai marelui stat sovietic. Înfăptuirea acestui plan va grăbi şi mai mult înaintarea noastră pe calea spre comunism.

După ce a arătat că industria din regiunea Celiabinsk a îndeplinit înainte de termen sarcinile cincinalului precedent, N. V. Laptev a vorbit despre perspectivele dezvoltării ei. Într-un ritm deosebit de rapid se va dezvolta siderurgia. Vorbitorul a subliniat necesitatea valorificării neîntîrziate a zăcămintelor de minereu de fier din regiunea Kustanai (R.S.S. Kazahă).

A luat apoi cuvîntul **Max Reimann**, întîmpinat cu căldură de asistenţă. El a salutat Congresul în numele Partidului Comunist din Germania şi al tuturor oamenilor progresişti din Republica Federală Germană.

Politica de pace şi înţelegere reciprocă promovată de Uniunea Sovietică, a spus M. Reimann, a dus la întărirea prestigiului ei. Oamenii muncii din Republica Federală Germană se pronunţă pentru relaţii de bună vecinătate cu Uniunea Sovietică. De aceea, multe milioane de oameni simpli au salutat din toată inima stabilirea de relaţii diplomatice între Uniunea Sovietică şi Republica Federală Germană. În Germania occidentală sînt însă forţe care tind să împiedice stabilirea de relaţii bune cu poporul sovietic şi visează la revanşă. Imperialiştii şi militariştii germani se pregătesc să dezlănţuie de pe teritoriul Germaniei occidentale un nou război.

Noi, comuniştii, ne vom dubla eforturile pentru a da o ripostă hotărîtă încercărilor imperialiştilor germani de a încălca pacea, pentru a uni pe toţi muncitorii, pe toţi patrioţii într-un front trainic de luptă împotriva militarismului şi a duce astfel populaţia vest-germană pe calea păcii, democraţiei şi progresului. Această cale duce de asemenea la reunificarea Germaniei pe bază democratică.

După aceea a luat cuvîntul în numele Partidului Comunist din Austria, **Johann Koplenig**, întîmpinat de asemenea cu căldură de delegaţii la congres.

Datorită politicii de pace a Uniunii Sovietice, a spus J. Koplenig, Austria a obţinut anul trecut Tratatul de stat şi prin aceasta suveranitatea. Parlamentul nostru a proclamat neutralitatea permanentă a ţării, ceea ce este strîns legat de recunoaşterea principiului coexistenţei paşnice a celor două sisteme — socialismul şi capitalismul — legat de lupta pentru menţinerea şi întărirea păcii în lumea întreagă.

În continuare, J. Koplenig a subliniat că în Austria continuă să acţioneze forţe care se străduiesc, în interesul agresorilor imperialişti, să încalce neutralitatea ţării şi să vîndă ţara acestor agresori.

Tocmai aceste forţe recurg la provocări ca expulzarea din Viena a secretariatului Federaţiei Sindicale Mondiale. Putem însă asigura Congresul al XX-lea al P.C.U.S. şi întregul popor sovietic — a subliniat vorbitorul — că poporul austriac vrea pace, neutralitate, independenţa ţării sale şi că le va apăra prin toate forţele sale. Noi, comuniştii, considerăm de datoria noastră să fim în fruntea acestei lupte. Noi vom face totul pentru a întări prietenia dintre poporul austriac şi popoarele Uniunii Sovietice. Partidul Comunist din Austria consideră de asemenea că una din sarcinile sale de cea mai mare importanţă este lupta pentru întărirea unităţii clasei muncitoare, pentru interesele economice ale oamenilor muncii.

După cuvîntarea lui J. Koplenig, preşedintele şedinţei a dat citire salutului adresat Congresului al XX-lea al P.C.U.S. de către Comitetul Naţional al Partidului Comunist din Statele Unite ale Americii.

Şedinţele din ziua de 22 februarie

MOSCOVA 22 (Agerpres) — TASS transmite: În şedinţa din dimineaţa zilei de 22 februarie a Congresului al 20-lea al P.C.U.S prezidată de **A. I. Snecikus**, au continuat discuţiile pe marginea raportului prezentat de N. A. Bulganin asupra Directivelor Congresului al 20-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al şaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a U.R.S.S. pe anii 1956—1960.

Vorbitorii au aprobat în unanimitate Proiectul de Directive cu privire la cel de al şaselea plan cincinal elaborat de Comitetul Central al Partidului, au făcut complectări şi au scos la iveală lipsuri în munca organizaţiilor de partid, sovietice şi economice. Delegaţii la Congres au subliniat că oamenii sovietici, strîns uniţi în jurul Partidului Comunist, sub conducerea Comitetului Central leninist nu numai că vor îndeplini, dar vor şi depăşi sarcinile noului cincinal.

A luat cuvîntul **N. T. Kalcenko** (organizaţia de partid ucraineană). Proiectul de Directive, elaborat de Comitetul Central al P.C.U.S. — a spus N. T. Kalcenko — trasează programul grandios al unui nou avînt al economiei şi culturii ţării noastre, el constituie un amplu program de dezvoltare continuă a economiei şi culturii tuturor republicilor unionale.

În cel de al şaselea cincinal se deschid perspective minunate pentru dezvoltarea forţelor de producţie ale Ucrainei Sovietice. Volumul producţiei industriale va spori aproximativ de 1,7 ori.

Vorbind despre dezvoltarea bazei de materii prime pentru industria metalurgică, N. T. Kalcenko a ridicat problema necesităţii de a se accelera punerea în funcţiune de noi combinate de înnobilare.

Toţi oamenii muncii din ţara noastră — a arătat în încheiere vorbitorul — aprobă în unanimitate şi cu căldură măreţul program al celui de al şaselea cincinal. El corespunde intereselor vitale ale partidului şi ale întregului popor, asigură înaintarea necontenită a Patriei noastre pe calea construirii comunismului. Înfăptuirea acestui program va ridica şi mai mult prestigiul internaţional al Statului Sovietic, va înmulţi forţele întregului lagăr măreţ al păcii, democraţiei şi socialismului.

A rostit apoi o cuvîntare **M. G. Pervuhin.**

M. T. Efremov (Organizaţia de partid din Kuibîşev) a arătat că în cel de al cincilea cincinal oamenii muncii din regiunea Kuibîşev au obţinut succese. În 1955 volumul producţiei industriale a depăşit nivelul anului 1950, de 2,3 ori.

În cel de al şaselea cincinal, a declarat în continuare M. T. Efremov — organizaţia de partid din Kuibîşev, oamenii muncii din regiunea Kuibîşev au de îndeplinit sarcini mari şi de răspundere. În Proiectul de Directive al Congresului al 20-lea al Partidului se prevede terminarea construcţiei hidrocentralei de la Kuibîşev. Arătînd că este posibil ca în 1957 să se termine construcţia nodului hidraulic şi să se pună în funcţiune centrala electrică cu întreaga ei capacitate de producţie Comitetul regional de partid a sprijinit iniţiativa constructorilor şi montorilor care, calculîndu-şi resursele şi posibilităţile, au hotărît să termine construirea tuturor obiectivelor nodului hidraulic Kuibîşev şi să dea în funcţiune hidrocentrala cu întreaga ei capacitate de producţie în 1957.

A. N. Zademidko şi-a consacrat cuvîntarea problemelor dezvoltării industriei carbonifere.

A rostit apoi o cuvîntare **N. M. Şvernik.**

A luat apoi cuvîntul **D. A. Kunaev** (organizaţia de partid din Kazahstan). El a vorbit despre faptul că Kazahstanul s-a transformat într-o republică a marii industrii, a agriculturii mecanizate. Producţia industrială a sporit în anul care s-a scurs şi a depăşit nivelul antebelic cu de peste 4 ori.

Vorbind despre dezvoltarea agriculturii D. A. Kunaev a subliniat că în republică au fost valorificate peste 18 milioane hectare de pămînturi înţelenite şi virgine. Pe noile pămînturi au fost organizate 337 sovhozuri cerealiere înzestrate cu o tehnică de înaltă productivitate ceea ce asigură sporirea considerabilă a producţiei de cereale. Îndeplinind sarcina cu privire la valorificarea continuă de pămînturi noi, organele de partid şi sovietice din republică iau măsuri pentru asigurarea unei dezvoltări mai rapide a creşterii animalelor.

H. Bagdaş, întîmpinat cu aplauze furtunoase, transmite un salut din partea partidului comunist din Siria şi Liban. El a declarat că sentimentele de prietenie şi recunoştinţă faţă de Uniunea Sovietică cuprind milioane de oameni din Siria şi Liban şi din toate ţările arabe. În decursul luptei lor de eliberare naţională arabii au văzut întotdeauna alături ţările socialismului. Siria a repurtat o victorie în lupta naţională aprigă pe care a dus-o împotriva presiunii americano-engleze avînd drept ţel atragerea ei în pactul militar imperialist de la Bagdad. Poziţia de sprijinire făţişă a Siriei pe care s-a situat Uniunea Sovietică a jucat un mare rol în această victorie.

În prezent a continuat H. Bagdaş, după tratativele dintre Eden şi Eisenhower la Washington, cînd toţi arabii luptă împotriva încercărilor americano-engleze de a trimite unităţi militare în Orientul Mijlociu noi vedem că Uniunea Sovietică păşeşte din nou alături de noi întinzîndu-ne o mînă de ajutor frăţesc. Aceasta întăreşte şi mai mult credinţa noastră în victoria în lupta împotriva proiectului unei ocupaţii imperialiste brutale făţişe.

Siria ca şi Egiptul şi celelalte ţări arabe vrea să se elibereze de înapoierea economică provocată de politica imperialismului. Ea doreşte să-şi întărească şi să-şi dezvolte industria şi agricultura şi întîmpină în această chestiune din partea Uniunii Sovietice, Chinei Populare, Cehoslovaciei şi celorlalte ţări ale lagărului socialist un ajutor prietenesc nelegat, necondiţionat de nici un fel de condiţii care să lezeze suveranitatea şi independenţa el.

Tov. Bagdaş şi-a terminat cuvîntarea în limba rusă. El a adresat cuvinte de salut în cinstea Uniunii Sovietice, în cinstea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în cinstea prieteniei sovieto-arabe.

După aceea a luat cuvîntul *un reprezentant al Partidului Comunist din Japonia* întîmpinat cu căldură de delegaţii la Congres. El a dat citire salutului adresat Congresului din partea Partidului Comunist din Japonia.

Asistenţa a întîmpinat călduros pe *reprezentantul Partidului Comunist din Brazilia* care a citit un salut adresat Congresului din partea Partidului Comunist din Brazilia.

★

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 februarie, în cadrul Congresului al XX-lea al P.C.U.S., au continuat discuţiile asupra raportului prezentat de N. A. Bulganin în legătură cu Directivele Congresului al XX-lea cu privire la cel de al şaselea plan cincinal a economiei naţionale a U.R.S.S. pe anii 1956—1960.

La şedinţa din seara zilei de 22 februarie, care a fost prezidată de **O. V. Kuusinen**, au luat cuvîntul **V. P. Milarşikov, M. Z. Saburov, V. E. Cernîşev** (Kaliningrad) şi **I. F. Tevosian.** Congresul a fost salutat de **H. Hagberg** — din partea Partidului Comunist din Suedia şi de **E. Burnelle** — din partea Partidului Comunist din Belgia. S-a dat de asemenea citire telegramelor de salut din partea Partidului Popular Socialist din Cuba şi a Partidului Comunist din Chile.

Cu aceasta, şedinţa din seara zilei de 22 februarie a luat sfîrşit. Următoarea şedinţă a Congresului are loc la 23 februarie.

„Scînteia tineretului"
23 februarie 1956 pag. 3-a

Directivele Congresului al XX-lea al P. C. U. S.

cu privire la cel de-al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U. R. S. S. pe anii 1956-1960

Raportul prezentat de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U. R. S. S.

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite:

Tovarăși! Comitetul Central al Partidului prezintă spre examinare Congresului al XX-lea al P.C.U.S. proiectul de Directive cu privire la cel de-al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a Uniunii Sovietice pe anii 1956—1960.

Inainte de a trece la expunerea sarcinilor celui de-al șaselea cincinal, trebuie să ne ocupăm de rezultatele îndeplinirii celui de-al cincilea plan cincinal și, în această ordine de idei, de unele probleme principiale ale politicii noastre economice.

In raportul de activitate al Comitetului Central al P.C.U.S. tovarășul N. S. Hrușciov a înfățișat tabloul sugestiv al căii parcurse de țara noastră în perioada care a trecut de la Congresul al XIX-lea al partidului. Această perioadă cuprinde o mare parte din cincinalul precedent.

Odată cu analiza profundă a situației internaționale și interne a Uniunii Sovietice și a activității partidului nostru, în raportul de activitate au fost ridicate just și la timp și au fost elaborate profund și multilateral probleme de cea mai mare importanță ale teoriei marxist-leniniste— coexistența pașnică a sistemelor mondiale socialist și capitalist, posibilitatea preîntîmpinării războaielor în epoca contemporană, formele trecerii la socialism a diferitelor țări.

Marele Lenin ne-a lăsat ca moștenire o neprețuită bogăție de idei, a fundamentat căile și metodele creării unei orînduiri sociale noi. El a cerut însă întotdeauna discipolilor săi să nu fie păstrători pasivi ai moștenirii de idei a partidului, ci să o dezvolte și să o îmbogățească pe baza analizei noilor condiții ale dezvoltării sociale, a noilor fapte ale istoriei, pe baza generalizării științifice a experienței maselor populare care construiesc comunismul

Lenin considera că pentru o fundamentare științifică a politicii este absolut necesar să se țină seama în mod obiectiv și precis de raportul dintre clase și de particularitățile concrete ale fiecărui moment istoric. In celebrele sale „Scrisori cu privire la tactică" scrise în aprilie 1917, Vladimir Ilici, criticîndu-i pe doctrinarii care se cramponau de teze și formule teoretice vechi, care priveau înapoi și nu înainte, arăta: „...trebuie să ne însușim adevărul incontestabil că un marxist trebuie să țină seama de viața vie, de faptele precise ale realității, și nu să continue să se cramponeze de teoria zilei de ieri, care, ca orice teorie, nu face, în cel mai bun caz, decît să desemneze ceea ce e fundamental, general, nu face decît să se apropie de cuprinderea complexității vieții" (opere vol. 24, pag. 27. E.S.P.L.P. — 1954).

Măreața forță a teoriei marxist-leniniste a constat și constă în aceea că ea ține întotdeauna pasul cu viața, dă răspunsuri clare la problemele noi puse de mersul dezvoltării societății.

Pentru Lenin și pentru leniniști teoria marxistă a fost întotdeauna nu o dogmă, ci o călăuză în acțiune.

Din punctul de vedere al acestei cerințe leniniste raportul de activitate al Comitetului Central este un exemplu de tratare curajoasă a problemelor actuale ale marxism-leninismului, care în condițiile de astăzi au o mare însemnătate teoretică și practică atît pentru partidul nostru, cît și pentru partidele comuniste și muncitorești frățești. **(Aplauze furtunoase).**

Raportul de activitate al Comitetului Central cuprinde un program vast al muncii viitoare a partidului nostru, el este pătruns de încrederea profundă și fermă în triumful cauzei mărețe pentru care luptăm — cauza comunismului. Faptul că dezbaterile pe marginea raportului de activitate al C.C. s-au desfășurat în condițiile unei depline unanimități și a sprijinului fierbinte a liniei politice și a activității practice a Comitetului Central, demonstrează justețea acestei linii, rodnicia acestei munci, unitatea de monolit și marea forță a partidului nostru.

Faptul că activitatea din ultimii ani a Comitetului Central a fost rodnică se explică prin aceea că C.C. a urmat consecvent indicațiile leniniste cu privire la conducerea colectivă în cadrul partidului nostru.

Condamnînd cu hotărîre cultul personalității, contrar și străin spiritului marxism-leninismului, Comitetul Central al Partidului și Prezidiul său au aplicat în practică principiul conducerii colective în rezolvarea tuturor problemelor, fie că era vorba de politica internațională, fie de situația internă a țării noastre, fie de viața internă de partid. Toate hotărîrile importante s-au adoptat pe baza schimbului multilateral și critic de păreri.

Respectarea și pe viitor a principiilor leniniste ale conducerii colective și a normelor vieții de partid constituie o garanție că partidul va fi ferit de greșeli grave și ne va asigura noi succese în construcția comunistă.

Izvorul forței partidului nostru rezidă în legătura lui indestructibilă cu masele largi populare. Oamenii sovietici știu că partidul a pus și pune mai presus de orice grija pentru binele poporului, pentru înflorirea marei noastre patrii. De aceea, poporul sovietic are încredere nemărginită în partidul său scump și îl urmează cu fidelitate pe calea victorioasei construcții comuniste.

Pentru Partidul Comunist al Uniunii Sovietice nu există o aprobare mai înaltă a activității sale decît această încredere nemărginită și sprijinul maselor largi populare. Totodată, încrederea poporului obligă partidul nostru la multe. Să nu ne lăsăm înșelați de succese, să nu ne lăsăm cuprinși de automulțumire și indolență, ci să lucrăm și mai bine, să fim și mai aproape de popor — iată în ce constă sarcina noastră.

Ca urmare a muncii pline de abnegație a eroicului popor sovietic și a uriașei activități organizatorice a partidului nostru, au fost obținute mari succese în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naționale. Directivele cu privire la cel de-al cincilea plan cincinal adoptate de Congresul al XIX-lea al partidului au fost îndeplinite cu succes, iar la mulți indici importanți au fost depășite.

Ar fi greșit să se prezinte lucrurile ca și cum noi am fi cucerit această mare victorie simplu și ușor, fără încordare, fără luptă împotriva greutăților. Partidul a scos la iveală lipsuri mari într-o serie de sectoare ale construcției economice — în industrie și, mai ales, în agricultură. Despre toate aceste lipsuri el a vorbit cu curaj și pe fața poporului, a mobilizat puternica forță a inițiativei creatoare a maselor populare pentru a lichida mai repede aceste lipsuri, pentru a scoate la iveală și a valorifica uriașele rezerve interne de care dispun toate ramurile economiei naționale socialiste.

Sprijinindu-se pe spiritul activ în muncă al glorioasei noastre clase muncitoare și a intelectualilor — ingineri și tehnicieni — partidul a obținut în cel de-al 5-lea cincinal un nou și puternic avînt al industriei socialiste. Sarcinile planului cincinal în ce privește creșterea producției de produse industriale au fost îndeplinite înainte de termen, în patru ani și patru luni. Ca și în cincinalele precedente, dezvoltarea economiei naționale s-a desfășurat în cincinalul trecut pe baza dezvoltării cu precădere a industriei grele a cărei producție a sporit în proporții mai mari decît s-a prevăzut în planul cincinal. Planul cincinal a fost depășit și la producția de bunuri de consum.

In cincinalul trecut agricultura s-a dezvoltat mai lent decît s-a prevăzut în Directivele Congresului al XIX-lea al partidului, iar sarcinile planului cincinal în acest domeniu nu au fost îndeplinite în întregime.

In 1955, ca urmare a înfăptuirii măsurilor prevăzute de plenarele C.C. al P.C.U.S., producția agricolă a progresat. In prezent putem afirma cu convingerea fermă că la noi au fost create condițiile necesare pentru avîntul considerabil și al acestei ramuri importante a economiei naționale.

Au fost depășite sarcinile celui de-al 5-lea plan cincinal la traficul de mărfuri în transportul feroviar, maritim și auto.

A fost îndeplinit planul cincinal în ce privește volumul investițiilor capitale în economia națională. Volumul investițiilor capitale a sporit considerabil an de an, ceea ce a creat o bază pentru lărgirea continuă a producției sociale și ridicarea bunei stări a poporului.

Au fost depășite sarcinile planului cincinal privind sporirea venitului național, creșterea salariilor reale ale muncitorilor și funcționarilor și a veniturilor colhoznicilor, a fost depășit planul circulației mărfurilor cu amănuntul. Anul trecut circulația mărfurilor cu amănuntul a depășit de peste două ori nivelul anului 1940. In decursul cincinalului prețurile cu amănuntul au fost reduse cu 26 la sută, adică într-o măsură mai mare decît prevedeau Directivele Congresului al XIX-lea al partidului. In cincinalul precedent construcția de locuințe a luat un mare avînt. Numai din mijloacele alocate prin planul de stat au fost construite case de locuit cu o suprafață totală de 105 milioane de metri pătrați. In afară de aceasta, o mare parte din suprafața locativă a fost construită din fondul întreprinderilor și din alte mijloace descentralizate, precum și de către populația orășenească pe cont propriu și cu ajutorul creditelor de stat. In decurs de cinci ani, colhoznicii și intelectualii de la sate au construit peste 2.000.000 case de locuit. Fondul locativ al țării a sporit considerabil, deși la noi problema locuințelor continuă să fie încă extrem de acută.

Cincinalul precedent s-a caracterizat prin realizări serioase în domeniul construcției culturale. Au fost îndeplinite în linii generale Directivele Congresului al XIX-lea al partidului cu privire la trecerea la învățămîntul mediu general în capitalele republicilor și în cele mai mari orașe din țară. Instituțiile de învățămînt superior au pregătit un mare număr de specialiști.

Noi succese considerabile a obținut știința sovietică, a crescut și mai mult rolul ei în construcția economică și culturală. A crescut prestigiul internațional al științei noastre, s-au lărgit și s-au întărit legăturile oamenilor de știință sovietici cu oamenii de știință din celelalte țări.

In cursul celui de-al cincilea cincinal au fost construite numeroase spitale, case de odihnă, sanatorii, instituții pentru copii. In această perioadă, în țara noastră natalitatea a înregistrat un înalt nivel și a scăzut în mod sistematic mortalitatea populației, care în comparație cu 1940 s-a micșorat de peste două ori.

In domeniul comerțului exterior, Uniunea Sovietică a continuat în ultimul cincinal să promoveze politica de extindere a relațiilor economice reciproc avantajoase cu toate țările. Anul trecut volumul comerțului exterior al țării noastre a fost de aproape două ori mai mare decît în 1950. S-au extins și s-au întărit relațiile noastre comerciale cu țările de democrație populară. In 1955 volumul comerțului exterior cu aceste țări a fost de 19.500.000.000 ruble față de 10.600.000.000 ruble în 1950.

Comerțul cu unele state capitaliste s-a desfășurat în condiții nefavorabile. Statele Unite ale Americii și sub presiunea lor o serie de țări din Europa occidentală, au aplicat măsuri discriminatorii avînd drept scop limitarea și chiar încetarea comerțului cu Uniunea Sovietică. Cu toate acestea, numeroase țări capitaliste au fost totuși foarte interesate să ne vîndă mărfurile lor și să cumpere mărfurile noastre și comerțul cu aceste țări nu numai că nu s-a micșorat, ci chiar a sporit simțitor.

Țara noastră, după ce a îndeplinit cu succes al cincilea plan cincinal, a făcut un important pas înainte pe drumul trecerii treptate de la socialism la comunism. A crescut considerabil puterea economică și capacitatea de apărare a statului sovietic, s-a întărit situația lui internațională

In cel de-al 5-lea cincinal Uniunea Sovietică a obținut succese remarcabile nu numai în construcția economică și culturală, ci și în înfăptuirea politicii sale externe iubitoare de pace, în lupta pentru slăbirea încordării internaționale, pentru pace în întreaga lume.

In această perioadă marele lagăr socialist s-a unit și s-a întărit și mai mult. Țările care au pășit pe calea construcției socialiste își dezvoltă cu succes economia pe baza planurilor de stat. Marele popor chinez își îndeplinește primul său plan cincinal cu entuziasm și cu un puternic avînt. Iși îndeplinesc și își depășesc planurile de perspectivă țările europene de democrație populară — Polonia, Cehoslovacia, Bulgaria, Romînia, Ungaria, Albania, precum și Republica Democrată Germană. Succese considerabile în dezvoltarea economiei lor au fost obținute de Republica Populară Mongolă, Republica Populară Democrată Coreeană, Republica Democrată Vietnam.

Pășesc cu succes pe calea construcției socialiste popoarele Iugoslaviei.

Rezultatele îndeplinirii celui de-al 5-lea plan cincinal trezesc în rîndurile oamenilor sovietici, ale prietenilor noștri credincioși — oamenii muncii din țările lagărului socialist, ale întregii omeniri progresiste un sentiment de profundă satisfacție. Acest bilanț este rezultatul muncii intense, încordate a harnicului popor sovietic, însuflețit și condus de partidul comunist în frunte cu Comitetul său Central leninist. **(Aplauze furtunoase).**

Traducerea în viață a noului plan cincinal va constitui o etapă importantă în rezolvarea sarcinii economice fundamentale a U.R.S.S., sarcină care constă în a ajunge din urmă și a întrece în termenul istoric cel mai scurt în ce privește producția pe cap de locuitor, cele mai dezvoltate țări capitaliste, în cadrul unei întreceri economice pașnice.

Această problemă își are rădăcinile în profunda înapoiere istorică în care se afla întreaga orînduire social-economică a Rusiei prerevoluționare moșierești-capitaliste, față de țările înaintate din acea vreme.

Incă înainte de Revoluția din Octombrie, V. I. Lenin sublinia cu toată tăria în articolul „Catastrofa care ne amenință și cum să luptăm împotriva ei" necesitatea de a ajunge din urmă și de a întrece din punct de vedere economic țările cele mai dezvoltate. După Revoluția Socialistă, această sarcină și-a găsit expresia într-o serie de indicații leniniste cu privire la dezvoltarea industriei grele, ca o condiție necesară pentru avîntul tuturor forțelor de producție ale țării și pentru transformarea patriei noastre într-un stat puternic din punct de vedere economic.

In urma realizării primelor două cincinale, Uniunea Sovietică s-a transformat într-o putere industrială înaintată și s-a situat încă de atunci pe locul al doilea în lume în ce privește volumul global al producției industriale. Prin aceasta au fost create condițiile care au permis Congresului al XVIII-lea al Partidului să traseze în martie 1939 sarcina de a ajunge din urmă și de a întrece din punct de vedere economic, adică în ceea ce privește producția industrială pe cap de locuitor, cele mai dezvoltate țări capitaliste.

Agresiunea Germaniei hitleriste împotriva Uniunii Sovietice, războiul greu care ne-a fost impus, au pricinuit pagube uriașe economiei naționale a țării noastre și au întrerupt pentru 10—11 ani îndeplinirea acestei sarcini economice fundamentale a U.R.S.S.

Acum, cînd am restabilit nu numai nivelul antebelic al economiei, ci l-am și depășit cu mult, poporul nostru va rezolva sarcina economică fundamentală a U.R.S.S. în condiții diferite de cele existente înaintea celui de-al doilea război mondial. Situația este astăzi cu totul alta, cu mult mai favorabilă pentru noi. A crescut considerabil baza tehnico-materială a Uniunii Sovietice. Este suficient să arătăm că anul trecut producția industrială a țării noastre a depășit de peste trei ori și jumătate nivelul anului 1939, cînd se pusese în mod practic sarcina economică fundamentală. Sporindu-și an de an forța economică, Uniunea Sovietică a lăsat cu mult în urmă, în ceea ce privește volumul absolut al producției, cele mai dezvoltate țări capitaliste din Europa.

Trasînd sarcina de a ajunge din urmă și de a întrece din punct de vedere economic cele mai dezvoltate țări capitaliste, partidul nostru ține seama, desigur, de faptul că în perioada de după război nici economia acestor țări nu a bătut pasul pe loc. In S.U.A. volumul producției industriale a crescut aproximativ de două ori în comparație cu nivelul antebelic. Producția a crescut și în alte țări capitaliste. Știm că această creștere a fost determinată de factori temporari, trecători, că ea a fost unilaterală și extrem de instabilă, cuprinzînd mai ales ramurile industriale legate într-un fel sau altul de militarizarea economiei, că ea nu înlătură, ci, dimpotrivă, ascute contradicțiile fundamentale, specifice modului de producție capitalist. Toate acestea sînt incontestabile. Totuși trebuie să ne dăm limpede seama că, pentru a rezolva sarcina economică fundamentală a U.R.S.S., avem nevoie acum ca producția să crească în proporții mult mai mari decît acelea care au fost prevăzute la noi înainte de război.

O particularitate a etapei actuale a rezolvării sarcinii economice fundamentale a U.R.S.S. este și faptul că, spre deosebire de perioada dinainte de război, țara noastră rezolvă această sarcină într-o epocă istorică măreață cînd nu mai este în întrecere cu lumea capitalistă o singură țară socialistă, ci se desfășoară întrecerea economică pașnică între cele două sisteme mondiale — socialist și capitalist.

Aproape jumătate din populația Europei și Asiei a rupt definitiv și irevocabil cu capitalismul. Peste o treime din întreaga omenire a pășit ferm pe calea construcției socialiste. Aceasta este un fapt de o uriașă însemnătate istorico-mondială.

Dezvoltarea economică a țărilor care fac parte din sistemul economic mondial socialist are, desigur, particularitățile ei, care decurg atît din trecutul lor istoric cît și din condițiile specifice ale fiecărei țări. Dar cu toate particularitățile specifice, țărilor lagărului socialist, le este comun ceea ce este fundamental, esențial, adică faptul că toate aceste țări pășesc pe calea construirii socialismului și comunismului; în toate aceste țări se află la putere clasa muncitoare, aliată cu țărănimea și condusă de partidul marxist.

Relațiile economice dintre țările suverane ale lagărului socialist se întemeiază pe colaborare reciprocă. Această colaborare se desfășoară în domenii vaste și variate. Ea își găsește expresia în folosirea cît mai rațională, în interesul comun, a resurselor economice și a capacităților de producție, în coordonarea planurilor de dezvoltare a diferitelor ramuri ale economiei naționale, în specializarea și cooperarea producției, în schimbul de realizări tehnico-științifice și de experiență înaintată în producție etc. Această colaborare și într-ajutorare prietenească constituie izvorul puterii economice, care crește și se întărește, a sistemului mondial socialist, eliberat de crize, de șomaj și de celelalte racile incurabile, proprii sistemului capitalist.

Desprinderea unei serii de țări din sistemul capitalist în urma celui de-al doilea război mondial a redus considerabil sfera de dominație a relațiilor capitaliste. De o însemnătate deosebită este și faptul că în fața ochilor noștri se destramă sistemul colonial al imperialismului, a cărui prăbușire inevitabilă a prevăzut-o Lenin cu atîta clarviziune.

Așa dar, în întrecerea economică cu capitalismul, Uniunea Sovietică, ca și întregul lagăr socialist, dispune de avantaje uriașe. Avantajul hotărîtor constă în faptul că sistemul economic socialist asigură cele mai largi posibilități pentru dezvoltarea forțelor de producție, pentru înflorirea talentelor și aptitudinilor milioanelor de oameni ai muncii — creatorii tuturor bunurilor materiale și valorilor spirituale ale societății.

Pentru a folosi la maximum aceste posibilități gigantice, cu adevărat nelimitate, trebuie îmbunătățită și perfecționată cu perseverență, întreaga muncă a organizațiilor noastre de partid, de stat și economice în domeniul conducerii industriei, transporturilor și agriculturii La timpul său, Vladimir Ilici Lenin și-a exprimat dorința fierbinte ca de la tribuna congreselor noastre să ia cuvîntul mai mulți ingineri și agronomi, ca congresele și conferințele să devină organe de verificare a succeselor economice, unde să putem învăța cu adevărat construcția economică. Partidul și poporul sovietic au tradus în viață această dorință a lui Lenin.

Priviți, tovarăși, Congresul nostru, caracterul practic și concret al discuției pe marginea raportului de activitate a Comitetului Central, priviți analiza amănunțită a problemelor practice ale activității industriei, agriculturii, făcută de delegați în cuvîntările lor.

In aceasta s-a manifestat uriașa muncă organizatorică a partidului, a Comitetului său Central care în ultimii ani îndreaptă tot mai stăruitor atenția cadrelor noastre spre problemele economiei producției, spre studierea experienței înaintate, spre răspîndirea acestei experiențe pe scară de masă. Mai mult spirit concret! Acest principiu leninist are astăzi mai mult ca oricînd o însemnătate hotărîtoare. Aceasta constituie în prezent cheia întregii noastre munci de conducere a economiei.

Partidul Comunist și întregul popor sovietic sînt ferm convinse că în întrecerea istorică dintre cele două sisteme va învinge sistemul socialist, care este mai progresist. Dar victoria, firește, nu va veni de la sine. Pentru a învinge trebuie să menținem și de acum înainte ritmul înalt de dezvoltare a tuturor ramurilor economiei naționale, să mergem înaintea celorlalte țări în domeniul progresului tehnic și al sporirii productivității muncii, să ne îmbunătățim necontenit munca organizatorică de zi cu zi.

Indeplinirea prevederilor celui de-al 6-lea plan cincinal va ridica puterea economică a Uniunii Sovietice pe o treaptă mai înaltă și va contribui totodată la dezvoltarea economică continuă a tuturor țărilor marelui lagăr socialist, la întărirea întregului sistem mondial socialist al economiei.

I.

Principalele sarcini ale celui de-al 6-lea plan cincinal

Vladimir Ilici Lenin ne-a lăsat cunoscuta sa indicație că nu se poate lucra fără un plan întocmit pe o perioadă îndelungată și care să aibă în vedere un succes serios Practica noastră în domeniul elaborării și înfăptuirii planurilor cincinale reprezintă aplicarea acestei indicații a lui Lenin.

Caracterul real al planurilor noastre a fost confirmat de viață. După fiecare cincinal, Uniunea Sovietică se ridica pe o treaptă nouă în dezvoltarea sa economică, devenea mai bogată și mai puternică, iar prestigiul ei internațional creștea mereu. Superioritatea economiei socialiste planificate ne permite să trasăm sarcini tot mai vaste în construcția economică și culturală

Uniunea Sovietică pășește în cel de-al 6-lea cincinal avînd o producție socialistă puternică și multilateral dezvoltată, mari resurse materiale și, ceea ce este deosebit de prețios, multe cadre calificate atît la orașe cît și la sate.

In țara noastră, care dispune în prezent de o industrie grea de prim rang, există toate condițiile pentru a dezvolta în ritm rapid nu numai producția mijloacelor de producție, ci și a bunurilor de consum popular, pentru a spori considerabil bogăția socială și a obține astfel noi succese în construirea societății comuniste.

Principalele sarcini ale celui de-al 6-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. constau în a asigura, pe baza dezvoltării cu precădere a industriei grele, a progresului tehnic neîntrerupt și a ridicării neîncetate a productivității muncii, o continuă și puternică dezvoltare a tuturor ramurilor economiei naționale, în a realiza un avînt rapid al producției agricole și a obține, pe această bază, ridicarea considerabilă a bunei stări materiale și a nivelului cultural al poporului sovietic.

Proiectul de Directive cu privire la cel de-al 6-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a fost elaborat pe o bază științifică, ținîndu-se seamă de cerințele legilor economice obiective, specifice modului de producție socialist

Ca și înainte, rolul principal în dezvoltarea economiei naționale socialiste va reveni industriei, și în primul rînd industriei grele, producției mijloacelor de producție. Fără creșterea cu precădere a industriei grele nu se poate asigura reproducția lărgită în toate ramurile economiei naționale, progresului tehnic neîntrerupt, dezvoltarea ascendentă a forțelor de producție, ridicarea neîncetată a productivității muncii, nu se poate asigura o invincibilă capacitate de apărare a țării noastre, nu se poate ridica bună starea poporului.

Aceasta ne învață economia politică marxist-leninistă, aceasta o confirmă întreaga experiență istorică a dezvoltării statului nostru socialist.

Aplicînd în mod ferm și neabătut linia generală leninistă, îndreptată spre dezvoltarea cu precădere a industriei grele, noi am obținut o victorie istorică de importanță mondială — am transformat țara noastră, în trecut o țară agrară înapoiată, într-o putere industrială de prim rang, cu o agricultură mare avînd un înalt nivel de mecanizare. Am construit societatea socialistă și pas cu pas mergem cu încredere înainte spre comunism. **(Aplauze furtunoase).**

Trăsătura caracteristică a epocii noastre este dezvoltarea impetuoasă fără precedent a tehnicii în toate ramurile de producție Dacă secolul al XIX-lea a fost cu precădere secolul aburului, secolul al XX-lea — secolul electricității, începe să se transforme sub privirile noastre în secolul energiei atomice, care poartă în sine posibilități nelimitate de dezvoltare a forțelor de producție.

Cea mai mare descoperire a secolului al XX-lea — energia atomică — noi, comuniștii, trebuie s-o punem pe de-a întregul în slujba cauzei, a cărei realizare constituie țelul programatic final al partidului nostru — cauza construirii comunismului. **(Aplauze furtunoase).** In ceea ce privește folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, țara noastră pășește în fruntea celorlalte țări. Acest rol de frunte va trebui să-l consolidăm și de aci înainte.

Problema grăbirii progresului tehnic și a sporirii productivității muncii în industrie a fost pusă în întreaga ei amploare, după cum știți, anul trecut, la plenara din iulie a Comitetului Central. Hotărîrile plenarei și-au găsit oglindire și în Proiectul Directivelor cu privire la cel de-al 6-lea cincinal, care trasează sarcina de a se asigura progresul tehnic rapid în toate ramurile economiei naționale și de a se obține pe această bază sporirea considerabilă a productivității muncii.

Una din sarcinile principale ale celui de-al 6-lea cincinal este realizarea unui avînt rapid al agriculturii.

Pentru satisfacerea deplină a necesităților crescînde de alimente ale populației și de materii prime ale industriei ușoare și alimentare agricultura trebuie dezvoltată mult mai rapid decît în cel de-al 5-lea cincinal. Trebuie să sporim considerabil producția de cereale culturi tehnice, cartofi, legume, produse animale.

Creșterea continuă și puternică a industriei, agriculturii, transporturilor, comerțului, a întregii economii naționale, progresul tehnic rapid și sporirea productivității muncii, sînt condițiile principale pentru **înfăptuirea cu succes în noul cincinal a țelului principal al producției socialiste — ridicarea neîncetată a bunei stării materiale și a nivelului cultural al poporului.**

II.

Dezvoltarea economiei naționale a U. R. S. S. în cel de-al 6-lea cincinal

Sarcinile în domeniul industriei

Avîntul continuu al tuturor ramurilor economiei naționale depinde, în primul rînd, de dezvoltarea rapidă a industriei socialiste.

Proiectul de Directive prevede ca, în cursul celui de-al 6-lea cincinal volumul producției industriale să sporească cu 65 la sută. Aceasta înseamnă că în 1960 — ultimul an al celui de-al 6-lea cincinal — se vor produce în țara noastră de trei ori mai multe produse industriale decît în 1950 și de 5,3 ori mai multe decît în anul antebelic 1940.

Sarcinile principale ale celui de-al 6-lea cincinal în domeniul industriei constau în primul rînd în a continua dezvoltarea siderurgiei și a metalurgiei neferoase, a industriei petrolului, cărbunelui și chimice, în a asigura un ritm mai accelerat, decît în alte ramuri, construcției de centrale electrice, în a asigura creșterea rapidă a industriei constructoare de mașini, în special a producției de mașini unelte, mașini de forjat și presat, mijloace de automatizare și aparate perfecționate din punct de vedere tehnic.

In cursul celui de-al șaselea cincinal, producța mijloacelor de producție (grupa „A") va crește în ansamblu cu aproximativ 70 la sută. Față de anul 1940, producția mijloacelor de producție va crește de 6,6 ori.

Creșterea puternică a industriei grele și avîntul rapid al producției agricole vor permite să se accelereze dezvoltarea ramurilor industriei producătoare de mărfuri de consum popular.

Producția bunurilor de consum va crește cu aproximativ 60 la sută. In 1960, producția bunurilor de consum (grupa „B") va fi de 3,5 ori mai mare decît în 1940.

In urma înfăptuirii celui de-al 6-lea plan cincinal, Uniunea Sovietică va produce în 1960 mai mult oțel, mai multă energie electrică, ciment și combustibil decît produc în prezent Anglia, Franța și Germania occidentală la un loc. In ceea ce privește volumul producției industriale Uniunea Sovietică se va apropia considerabil de Statele Unite ale Americii.

Partidul nostru întotdeauna a acordat și acordă o importanță deosebită siderurgiei de care depinde, în ultima analiză, dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naționale.

Pentru cel de-al 6-lea cincinal trasăm sarcina de a se ridica considerabil nivelul atins în producția metalelor feroase. In 1960, se vor produce în țara noastră aproximativ 53 milioane tone de fontă, adică de 3,6 ori mai mult decît în 1940; 68.300.000 tone de oțel, adică de 3,7 ori mai mult decît în 1940; 52.700.000 tone de laminate, adică de 4 ori mai mult decît în 1940.

Nu este vorba însă numai de sporirea volumului producției de metale feroase. In cursul celui de-al șaselea cincinal, metalurgiștii trebuie să sporească considerabil producția de oțeluri aliate și oțeluri slab aliate, oțeluri elaborate în cuptoare electrice și alte calități superioare de metale, ceea ce are o mare însemnătate pentru economia națională și pentru apărare Va trebui de asemenea să se lărgească considerabil sortimentul de metale și să se sporească producția celor mai economice profile de laminate Toate acestea vor permite să se folosească cu mai multă eficacitate resursele de metal, să se micșoreze greutatea mașinilor și a construcțiilor metalice și să se creeze utilaj mai perfecționat

In cel de-al 5-lea cincinal, metalurgiștii au depus eforturi serioase pentru a obține mai mult metal folosind agregatele existente. Aceasta a dat rezultate bune dar nu trebuie să uităm că în siderurgie mai există încă rezerve importante.

Numai prin folosirea mai bună a capacităților existente, prin modernizarea utilajului învechit și perfecționarea tehnologiei producției, metalurgiștii trebuie să dea țării în cel de-al 6-lea cincinal peste o treime din sporul de fontă prevăzut și aproximativ o jumătate din sporul de oțel.

In cel de-al 6-lea cincinal se va acorda o atenție serioasă dezvoltării **metalurgiei neferoase.**

Va fi nevoie de o mare cantitate de cupru, plumb și aluminiu pentru noile centrale electrice și rețele electrice, pentru liniile de telecomunicații prin cablu, pentru acumulatoare, pentru electrificarea căilor ferate și pentru alte necesități ale economiei naționale. Sporirea producției de nichel, wolfram, molibden, niobiu și alte metale neferoase și rare este necesară pentru dezvoltarea continuă a producției de oțeluri aliate și aliaje refractare, folosite la fabricarea turbinelor cu abur de înaltă tensiune, a turbinelor cu gaze și a altor mașini.

In noul cincinal, producția de metale neferoase și rare trebuie să se dezvolte într-un ritm rapid după cum se și prevede în Proiectul de Directive. In cel de al 6-lea cincinal, creșterea medie anuală a producției de metale neferoase trebuie să depășească cu mult creșterea producției lor în cincinalele trecute.

Pentru a spori producția de metale neferoase și rare, trebuie dezvoltată baza de minereuri, îmbunătățită folosirea complexă a materiilor prime, asigurată extracția mai completă a metalelor din minereuri.

O sarcină importantă a lucrătorilor din metalurgia neferoasă este de a spori producția de metale neferoase și rare în stare foarte pură, necesare pentru dezvoltarea electronicii, radiotehnicii și a producției aliajelor refractare.

Industria combustibilului. In 1955, în balanța de combustibil a țării noastre, cărbunele reprezenta 65%, petrolul — 22,5%, gazul metan — 2,5%. După cum vedeți în balanța de combustibil, petrolul și îndeosebi gazele au o greutate specifică mică. Or, gazele și petrolul sînt combustibilii cei mai ieftini și mai eficace. Costul extracției gazului metan, de pildă, este de 8 ori mai mic decît costul extracției cărbunelui. In afară de aceasta, petrolul și gazele constituie materii prime prețioase pentru obținerea multor produse chimice.

Din această cauză se trece la accelerarea prin toate mijloacele a dezvoltării industriei petrolului și de gaze. Proiectul de Directive prevede ca în 1960 extracția de cărbune să fie cu 52%, extracția de țiței — cu 91%, și extracția de gaze — de aproape 4 ori mai mare decît în 1955.

In prezent Uniunea Sovietică dispune de o puternică **industrie a cărbunelui,** bine utilată din punct de vedere tehnic.

Totuși în cel de al 5-lea cincinal extracția de cărbune rămînea în urmă față de necesitățile economiei naționale, ceea ce a creat greutăți în aprovizionarea cu combustibil a întreprinderilor și a transporturilor. Disproporția dintre necesarul de cărbune și extracția lui s-a resimțit în deosebi în partea europeană a U.R.S.S.

Se prevede ca în 1960 să se extragă 593.000.000 tone de cărbune sau de 1,5 ori mai mult decît în 1955. Aceasta este o sarcină foarte serioasă a cărei îndeplinire va permite nu numai să fie satisfăcute necesitățile de cărbune ale economiei naționale, ci și să fie sporite rezervele de cărbune ale statului.

In scopul reducerii simțitoare a transportului la mare distanță a cărbunelui din regiunile răsăritene în partea europeană a țării se prevede dezvoltarea mai rapidă a industriei carbonifere a Donbasului. In asigurarea țării cu combustibil, bazinul carbonifer al Donețului va avea ca și pînă acum un rol foarte important. In 1960 extracția de cărbune în Donbas va trebui să fie de 212.000.000 tone sau cu 77.000.000 tone mai mare decît în 1955. Dar întrucît cărbunele din bazinul Donețului este scump, extracția sa mai dificilă, iar prețul de cost ridicat, trebuie ca paralel cu dezvoltarea continuă a extracției cărbunelui în Donbas, baza energetică din Ucraina să fie lărgită și consolidată și pe seama altor surse.

In legătură cu aceasta se ridică problema folosirii prin toate mijloacele a zăcămintelor carbonifere din Ucraina, a celor de la Aleksandria de lîngă Kirovograd, a celor din regiunile Lvov-Volînia, precum și a altor zăcăminte de pe malul drept al Niprului și din regiunile apusene.

Trebuie să folosim pe toate căile resursele de energie hidraulică și gaz metan existente în Ucraina.

In afara hidrocentralelor în funcțiune de pe Nipru și de la Kahovka, vor fi construite în cel de-al 6-lea cincinal hidrocentralele de la Kremenciug și de la Dneprodzerjinsk și se va începe construirea centralei de la Kanev. Se prevede de asemenea dezvoltarea considerabilă a extracției de gaz metan în Ucraina Apuseană.

Guvernul a însărcinat Comitetul de Stat al Planificării să reexamineze problema folosirii resurselor hidraulice din Ucraina S-ar putea ca în această direcție să fie necesare măsuri suplimentare.

Dezvoltarea hidroenergeticii și a extracției de gaze în Ucraina are o mare însemnătate pentru economia națională, deoarece lărgește resursele energetice și de combustibil ale țării și permite să se înlocuiască o mare cantitate de cărbune costisitor din Doneț cu combustibili mai ieftini.

In cursul celui de-al 6-lea cincinal, vor intra în funcțiune în răsăritul țării numeroase noi întreprinderi industriale și centrale electrice și se va desfășura construcția de noi linii ferate. Aceasta va duce la o creștere considerabilă a necesarului de cărbuni cocsificabili și energetici.

In regiunile răsăritene există rezerve dintre cele mai bogate de cărbuni de aceste feluri și posibilitatea de a se construi mine cu investiții mai mici, obținîndu-se un cărbune mai ieftin decît în par-

(Continuare în pag. 5-a)

Directivele Congresului al XX-lea al P. C. U. S.

cu privire la cel de-al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U. R. S. S. pe anii 1956-1960

Raportul prezentat de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U. R. S. S.

(Urmare din pag. 4-a)

tea europeană a U.R.S.S. Pe lîngă aceasta, numeroase zăcăminte vor putea fi exploatate prin metoda la zi. Se pune sarcina de a se dezvolta considerabil extracția de cărbune în bazinele din Kuznețk, Karaganda și din celelalte bazine răsăritene.

In anul 1960, urmează să fie extrase 135.000.000 de tone de **petrol**, adică aproape de 4,5 ori mai mult decît în anul 1940.

In cursul cincinalelor precedente, au fost create la noi condițiile necesare pentru continuarea dezvoltării rapide a industriei petrolului. Au fost descoperite și valorificate noi mari regiuni petrolifere, ceea ce a avut drept rezultat sporirea rezervelor industriale de petrol în anii de după război de peste 4 ori. A fost creată o puternică industrie de utilaj petrolifer, capabilă să asigure industria petrolului cu instalații desăvîrșite din punct de vedere tehnic.

Valorificarea bogatelor zăcăminte de petrol din Ural și în deosebi a celor din regiunea Volgăi se desfășoară cu succes. In anul 1960, se vor obține în aceste regiuni 75% din totalul extracției de petrol a țării.

Este avantajos să dezvoltăm în ritm rapid industria petrolului în Ural și în regiunea Volgăi. In aceste regiuni costul extracției petrolului este de 3-4 ori mai redus decît în vechile regiuni petrolifere.

Orientarea noastră spre dezvoltarea rapidă a extracției petrolului în regiunile răsăritene ale țării nu înseamnă însă că am putea slăbi atenția față de vechile baze petrolifere — Baku și Groznîi — care dau țării cele mai bune varietăți de petrol.

In cursul celui de-al șaselea cincinal, va trebui să ne preocupăm în mod serios de dezvoltarea largă a industriei de prelucrare a țițeiului și să pășim în acest domeniu pe calea construirii unor mari instalații de prelucrare a țițeiului cu o capacitate de 3—5 ori mai mare decît a celor ce s-au construit pînă în prezent. Aceasta ne va îngădui să ieftinim și să accelerăm considerabil construcția uzinelor de prelucrare a țițeiului.

Sarcinile importante privind creșterea extracției de petrol impun dezvoltarea largă a transportului prin conducte a petrolului și produselor petroliere. In cursul celui de-al șaselea cincinal se prevede construirea a peste 14,5 mii de km. de conducte magistrale. Față de volumul global al transporturilor de petrol greutatea specifică a transportului prin conducte va crește în cursul cincinalului de peste 2,5 ori.

In al șaselea cincinal va lua o mare amploare dezvoltarea industriei de gaze. In cursul cincinalului extracția de gaze va ajunge la 40 miliarde metri cubi. Vor fi date în exploatare industrială noi zăcăminte de gaze la Stavropol Sebelinka lîngă Harkov, Stepnoi lîngă Saratov și vor fi pregătite pentru a fi date în exploatare zăcămintele de la Beriozovo, pe cursul inferior al fluviului Obi. Urmează să fie construite conducte magistrale de gaze cu o lungime totală de aproximativ 9.000 de km.

Electrificarea. Comitetul Central al partidului traduce cu fermitate în viață indicația lui V. I. Lenin cu privire la electrificarea țării.

In 1955, toate centralele electrice din Uniunea Sovietică au produs 170 miliarde kw/ore de energie electrică. Aceasta reprezintă de 3,5 ori mai mult decît în 1940. Cu toate acestea, necesitățile de energie electrică n-au fost acoperite decît cu o mare încordare a forțelor.

In cel de-al 6-lea cincinal s-a trasat sarcina de a se asigura un ritm rapid de creștere a puterii centralelor electrice, pentru a satisface în întregime nevoile crescînde ale economiei naționale în ceea ce privește energia electrică și pentru a asigura rezerve de putere electrică. Față de creșterea producției globale industriale în cursul cincinalului cu 65%, producția de energie electrică urmează să crească cu 88%, iar puterea centralelor electrice de 2,2 ori.

Țara noastră este bogată în resurse hidroenergetice. Hidrocentralele sînt avantajoase prin aceea că nu necesită combustibil și produc cea mai ieftină energie electrică.

In cel de-al șaselea cincinal se va acorda o mare atenție construcției de hidrocentrale. In cursul cincinalului puterea hidrocentralelor va crește de 2,7 ori.

In partea europeană a U.R.S.S. vor fi continuate lucrările pentru folosirea resurselor energetice ale Volgăi și Kamei. In afară de terminarea construcției hidrocentralelor de la Kuibîșev, Gorki, Stalingrad, Molotov și Votkinsk se va desfășura pe Volga construcția hidrocentralelor de la Saratov și de la Ceboksarî, iar pe Kama — a celei de pe cursul inferior al Kamei.

In Siberia vor lua o mare amploare lucrările pentru construirea de grandioase hidrocentrale — la Bratsk pe Angara și Krasnoiarsk pe Enisei. Fiecare din aceste hidrocentrale avînd o putere de 3.200.000 kW., va produce anual tot atîta energie electrică ca și hidrocentralele de la Kuibîșev și Stalingrad la un loc. Energia electrică ieftină a centralelor din Siberia urmează să fie folosită pentru organizarea unei serii de ramuri de producție cu un consum mare de energie electrică.

In ceea ce privește termocentralele, se pune sarcina construirii de puternice centrale dispunînd de agregate de 100.000, 150.000 și 200.000 kW, care să funcționeze cu abur la înaltă presiune și temperaturi ridicate. Astfel de centrale electrice mari sînt mai avantajoase din punct de vedere economic decît centralele electrice cu o putere mai mică.

In cel de-al 6-lea cincinal urmează să fie construite întinse rețele electrice. In primii ani de dezvoltare a energeticii sovietice, legarea centralelor electrice prin rețele electrice, așa-numita interconectare se practica în limitele unor raioane. Ulterior, sistemele energetice raionale au fost interconectate, înființîndu-se sisteme energetice interraionale.

In cel de-al 6-lea cincinal se pune sarcina interesantă și importantă de a se crea un sistem energetic unic pentru întreaga parte europeană a U.R.S.S., care va lega cu ajutorul unor linii de transport de energie electrică cu o tensiune de 400.000 de volți hidrocentralele de la Kuibîșev și Stalingrad cu sistemele energetice din Centru, Sud și Ural.

In 1960, centralele electrice interconectate în sistemul energetic unic al părții europene a țării vor produce aproximativ jumătate din întreaga cantitate de energie electrică ce se va produce atunci în Uniunea Sovietică.

In cel de-al 6-lea cincinal va începe crearea unui sistem energetic unic al Siberiei centrale. Acest sistem va uni hidrocentralele de pe Angara și Enisei cu termocentralele și hidrocentralele din Kuzbas, Novosibirsk, Irkutsk și Krasnoiarsk.

Crearea unor sisteme energetice interconectate îmbunătățește considerabil asigurarea cu energie electrică, îmbunătățește serios indicii economici de funcționare a centralelor, dă posibilitatea să se construiască centrale electrice mari în locul unui număr mare de centrale electrice mai puțin economice, de putere mijlocie și mică, și permite să se electrifice noi regiuni care duc în prezent lipsă de energie electrică.

Un fapt remarcabil al celui de-al 6-lea cincinal va fi construirea și folosirea pe scară largă de centrale atomoelectrice. Proiectul de Directive prevede să se construiască cîteva centrale atomo-electrice cu o putere totală de 2.000.000-2.500.000 kW, ceea ce va depăși aproape de 1,5 puterea tuturor centralelor electrice a căror construcție fusese prevăzută de cunoscutul plan G.O.E.L.R.O.

Industria chimică. Rolul și importanța chimiei pentru diferitele ramuri ale industriei și ale agriculturii crește tot mai mult. Dezvoltarea rapidă a industriei chimice a devenit de mult o condiție indispensabilă a progresului tehnic.

Actuala situație a industriei chimice nu ne poate satisface și de aceea se prevede pentru cel de-al 6-lea cincinal dezvoltarea ei accelerată.

Una din sarcinile principale ale acestei ramuri a industriei este sporirea producției de îngrășăminte minerale, care asigură creșterea producției la hectar a culturilor agricole. In 1960 producția de îngrășăminte minerale urmează să crească pînă la aproximativ 20 milioane de tone, ceea ce depășește de 6,5 ori producția din 1940 și de peste 2 ori producția din 1955.

Trebuie organizată producția de noi substanțe chimice toxice, mai eficace pentru combaterea dăunătorilor și a bolilor culturilor agricole, precum și producția pe scară largă de preparate pentru distrugerea buruienilor, în scopul reducerii considerabile a cheltuielilor de muncă pentru plivitul suprafețelor însămînțate cu culturi agricole.

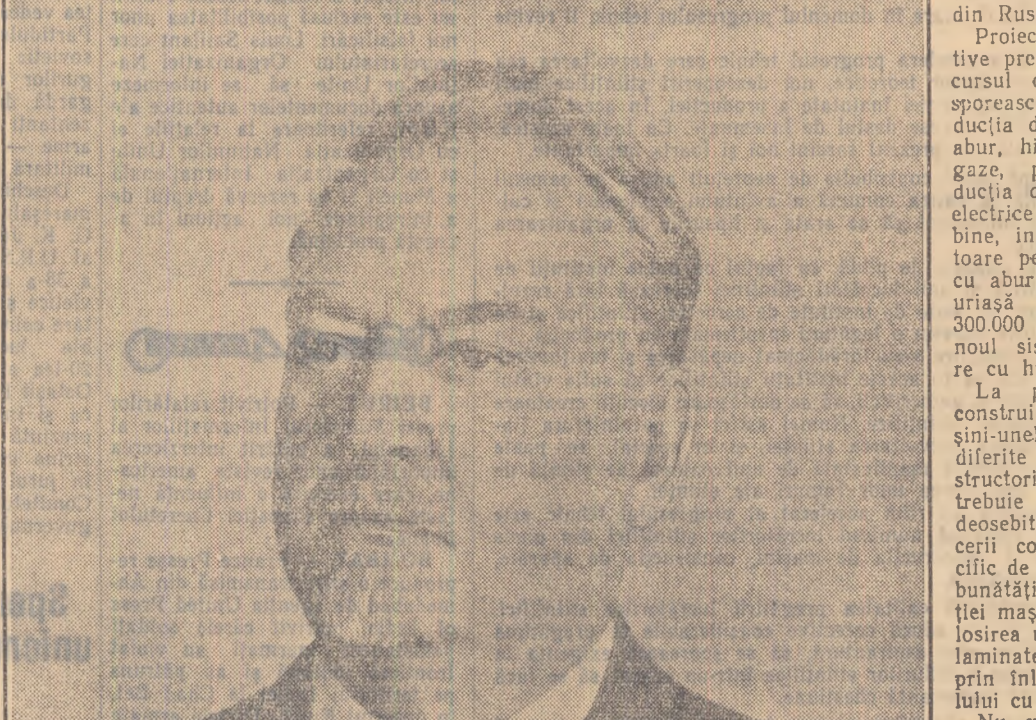
O importantă sarcină a industriei chimice este dezvoltarea largă a producției de spirt sintetic, cauciuc sintetic, solvenți, lacuri, de înlocuitori superiori ai săpunului și alte produse chimice din gaze de sondă și gaze naturale. In prezent folosim pentru aceste scopuri cereale, cartofi și grăsimi comestibile. Fabricarea de produse sintetice din gaze de sondă și gaze naturale va permite ca în cel de-al 6-lea cincinal să se reducă într-o măsură însemnată, iar ulterior să înceteze în întregime, consumul de cereale și de uleiuri vegetale pentru scopuri industriale.

Lucrătorii din industria chimică trebuie să desfășoare pe scară largă producția de materii prime necesare pentru fabricarea de mărfuri de larg consum, ca de pildă, mătase artificială, încălțăminte, articole de galanterie. Producția de materiale sintetice pentru fabricarea de fibre artificiale urmează să crească în cursul cincinalului de aproape 6 ori.

Trebuie lărgit sortimentul și sporită producția de materiale sintetice pentru industria constructoare de mașini, pentru radiotehnică și aviație și dezvoltată producția de materiale izolatoare și de mase plastice superioare a căror folosire permite să se micșoreze greutatea mașinilor și a produselor și să se economisească metale neferoase.

Se mai resimte în economia națională o lipsă acută de anvelope-auto. Lucrătorii din industria chimică trebuie să considere drept minimală sarcina prevăzută în proiectul de Directive de a dubla producția de anvelope-auto.

Dezvoltarea siderurgiei și a metalurgiei neferoase, a industriei combustibililor și chimice reclamă existența unei puternice baze de materii prime. Industria extractivă a țării noastre dispune de uriașe rezerve prospectate de cele mai diferite minereuri utile. Uniunea Sovietică ocupă primul loc în lume în ceea ce privește rezervele prospectate de minereu de fier și mangan, cupru, plumb, bauxite, nichel, wolfram, săruri de potasiu, materii prime fosfatice.

Lucrările de prospecțiuni geologice care s-au desfășurat pe scară largă au dus la descoperirea unor noi mari rezerve de cărbune, petrol, minereuri feroase, neferoase și minereuri de metale rare și de alte minereuri utile, pe baza cărora se construiesc mari întreprinderi ale industriei noastre grele.

Trebuie să apreciem după merit pe geologii noștri. In cincinalul trecut au depus o muncă frumoasă și au obținut rezultate bune. Astfel, în regiunea Kustanai au fost descoperite noi zăcăminte bogate de minereu de fier, de cărbune energetic și de bauxite, care se află într-o regiune deosebit de propice pentru valorificarea industrială. Pentru a ne da seama de importanța acestei descoperiri este suficient să spunem că, potrivit datelor publicate de Ministerul geologiei și valorificării subsolului, rezervele de minereu de fier ale zăcămintelor din regiunea Kustanai depășesc rezervele prospectate de minereu de fier din Ural, inclusiv muntele Magnitnaia.

Pe baza zăcămintelor din regiunea Kustanai se prevede în proiectul de Directive crearea unei industrii pentru extracția minereului de fier cu o capacitate de producție de 10 milioane tone minereu pe an, construirea unei mine mari de bauxite, a unei uzini de aluminiu, precum și organizarea pe scară largă a extracției de cărbune energetic.

Au fost descoperite noi mari zăcăminte de cărbune cocsificabil și de minereuri de fier în raioanele sudice ale R.S.S.A. Iakută și în Transbaikalia răsăriteană.

O mare importanță are descoperirea unor mari zăcăminte de gaz metan în partea răsăriteană a Ucrainei, în ținutul Stavropol și în regiunea care se învecinează cu Uralul de nord.

O descoperire remarcabilă din ultimii ani este descoperirea unor zăcăminte bogate de diamante în R.S.S.A. Iakută.

Este necesar să se continue mai departe prospectarea și explorarea de noi zăcăminte de petrol, gaz, cărbune cocsificabil metale feroase, neferoase, rare și de alte minereuri utile în diferite regiuni economice și în primul rînd în răsăritul țării. Aceasta este necesar pentru a înfăptui o repartiție teritorială mai uniformă a industriei extractive și pentru a asigura cu rezerve prospectate de minereuri utile pe o durată îndelungată de activitate întreprinderile în funcțiune și cele în construcție.

Construcția de mașini. Anul trecut, la plenara din iulie a Comitetului Central, ministerele constructoare de mașini au fost supuse unei critici aspre și pe deplin justificate pentru rămînerea lor în urmă în ceea ce privește elaborarea și producția de utilaj și aparataj perfecționat din punct de vedere tehnic.

Construcția de mașini, în primul rînd industria constructoare de mașini-unelte și de scule, trebuie s-o ia 'nainte în dezvoltarea celorlalte ramuri industriale. De aceea, în cel de-al 6-lea cincinal se prevede sporirea producției industriei constructoare de mașini și a metalurgiei prelucrătoare cu 80%.

In noul cincinal, în fața industriei constructoare de mașini stau sarcini mari. Este necesar ca într-un timp scurt să se înzestreze uzinele constructoare de mașini cu utilaj nou de înaltă productivitate. Este vorba înainte de toate de mașini-unelte pentru așchierea metalelor, de prese, mașini de forjat și de utilaj de turnătorie, de linii automate și semiautomate.

In cursul cincinalului producția de mașini-unelte pentru așchierea metalelor urmează să crească de aproape 2 ori. In producția globală de mașini-unelte, cel puțin o jumătate trebuie să fie constituită din mașini-unelte pentru așchierea metalelor de cele mai perfecționate tipuri. Astfel, producția de agregate de prelucrare prin coordonate, care permit prelucrarea unei piese simultan cu mai multe scule așchietoare, se va mări de aproape 2,5 ori, iar producția de linii automate și semiautomate precum și de utilaje pentru secții și uzine automate de aproximativ 5 ori.

S-a pus sarcina ca în decursul cincinalului să se mărească producția de prese și de mașini de forjat de aproximativ 2 ori, iar producția de prese grele — de cel puțin 4 ori.

In locul învechitelor ciocane pentru forjarea liberă trebuie introduse prese mecanice pentru forje cu o forță de presare de cîteva mii de tone, ceea ce va permite aplicarea unei noi tehnologii înaintate la fabricarea pieselor ștanțate de precizie, reducerea simțitoare a volumului de muncă necesar executării pieselor și a consumului de metal.

In turnătorii este necesar ca munca manuală grea și puțin productivă a formorilor, turnătorilor și muncitorilor de la debavurare, să fie executată de mașini. Astfel urmează să fie sporită de opt ori producția de utilaje moderne de turnătorie și să fie construite în număr mare secții și uzine specializate de turnătorie în diferite regiuni ale țării.

Reutilarea turnătoriilor pe o nouă bază tehnică va permite să se obțină piese turnate de precizie, necesitînd o prelucrare mecanică neînsemnată. Aceasta va elibera zeci de mii de mașini-unelte pentru așchierea metalelor și va duce la economisirea a sute de mii de tone de metal care în prezent se pierd sub formă de așchii.

Industria constructoare de mașini are sarcini tot atît de importante în domeniul creării de utilaj perfecționat pentru celelalte ramuri ale economiei naționale.

Constructorii de mașini trebuie să înzestreze metalurgia cu laminoare mecanizate și automatizate de înaltă productivitate, de diferite destinații și care să fie la nivelul celor mai bune realizări ale tehnicii mondiale.

Industria minieră și carbonieră trebuie să primească noi mașini puternice. In cincinalul trecut au fost create excavatoare — dragline pășitoare avînd cupa de 14 metri cubi. Aceste mașini au o productivitate de 800 metri cubi de pămînt excavat pe oră. In noul cincinal, constructorii de mașini trebuie să furnizeze metalurgiștilor, minerilor și constructorilor, excavatoare și mai puternice, cu o productivitate de peste 1.200 metri cubi de pămînt excavat pe oră. Pentru deservirea acestor excavatoare va fi nevoie de camioane basculante cu o capacitate de 40—50 tone. Industria de automobile va trebui să producă astfel de camioane basculante în cursul celui de-al 6-lea cincinal.

Constructorii de mașini vor trebui să rezolve o sarcină complexă în domeniul creării de utilaj energetic deosebit de puternic pentru termocentrale. Trebuie întocmite proiectele și începută producția de turbine economice cu abur cu o putere de 200.000—300.000 kW de agregat, cu cazane cu un debit pînă la 900 de tone de abur pe oră. Presiunea aburului în aceste agregate va ajunge pînă la 300 de atmosfere, iar temperatura pînă la 650 grade.

In cincinalul precedent, constructorii de mașini energetice au creat pentru hidrocentrala de la Kuibîșev turbine hidraulice cu o putere de 105.000 kW fiecare. In cursul celui de al 6-lea cincinal urmează să creeze turbine și mai puternice. Pentru hidrocentrala de la Bratsk vor fi necesare turbine cu o putere de peste 200.000 kW fiecare. Următoarea comparație poate să dea o idee despre această mașină: numai 5 hidroturbine de acest tip au o putere egală cu cea a tuturor centralelor electrice din Rusia prerevoluționară, iar producția de energie electrică a acestor 5 turbine va depăși de 3,5 ori întreaga producție de energie electrică din Rusia țaristă.

Proiectul de Directive prevede ca, în cursul cincinalului să sporească simțitor producția de turbine cu abur, hidraulice și cu gaze, precum și producția de generatoare electrice pentru turbine, inclusiv generatoare pentru turbine cu abur cu o putere uriașă — pînă la 300.000 kW — cu noul sistem de răcire cu hidrogen.

La proiectarea și construirea de mașini-unelte, mașini și diferite utilaje, constructorii de mașini trebuie să acorde o deosebită atenție reducerii consumului specific de metal prin îmbunătățirea construcției mașinilor, prin folosirea unor profile de laminate economice și prin înlocuirea metalului cu mase plastice.

Nu vom putea rezolva cu succes sarcina de foarte mare importanță a automatizării proceselor de producție, dacă nu vom avea o cantitate suficientă de aparate și piese radiotehnice dintre cele mai variate și perfecționate. De aceea, în cel de al 6-lea cincinal este necesar să se dezvolte în ritm rapid industria de aparate și industria radiotehnică.

Pentru extinderea capacităților de producție ale industriei de aparate se vor construi 32 de uzine specializate și va fi întărită baza de cercetări științifice și de laboratoare.

In scopul îmbunătățirii muncii de conducere a acestei ramuri a industriei, Ministerul construcției de mașini și aparate a fost împărțit în două ministere — Ministerul construcției de aparate și de mijloace de automatizare și Ministerul construcției de mașini.

Una din sarcinile importante și urgente ale industriei de aparate este satisfacerea necesităților științei și producției cu un număr suficient de mașini rapide de calcul matematic, care constituie un mijloc de automatizare a calculelor și a proceselor de producție.

Lucrătorii din industria radiotehnică trebuie să acorde o deosebită atenție creării de noi aparate de calitate superioară cu semiconductori, care înlocuiesc cu succes într-o serie de cazuri, lămpile de radio. Aparatele cu semiconductori, care au o greutate și dimensiuni mult mai mici decît lămpile de radio, asigură buna funcționare a aparatelor de radio, a mașinilor de calcul matematic și a altor instalații.

Merită să se dea o atenție serioasă aparatelor cu semiconductori. Or, Ministerul industriei radiotehnice organizează într-un ritm inadmisibil de lent producția lor, iar Ministerul metalurgiei neferoase produce în cantități cu totul insuficiente materialele chimice pure necesare acestor scopuri.

In anii celui de-al 5-lea cincinal a crescut considerabil producția de materiale de construcție. Totuși, nevoile economiei naționale în ceea ce privește materialele de construcție nu sînt satisfăcute încă în întregime. Se resimte o mare nevoie de ciment, de materiale de zidărie și acoperișuri și chiar de sticlă de geamuri.

Pentru a construi repede, ieftin și bine, trebuie — și aceasta o știu astăzi toți — să se folosească pe scară largă metode industriale și să se sporească considerabil folosirea prefabricatelor din beton armat, ceea ce necesită mult ciment.

In 1940 am produs aproape 6 milioane tone de ciment, în 1955 — peste 22 milioane tone, iar în 1960 se prevede sporirea producției de ciment la 55 milioane de tone. Ca termen de comparație se poate spune că S.U.A. au produs în 1955 aproximativ 52 milioane de tone de ciment.

In cel de-al 6-lea cincinal va crește de aproape 6 ori producția de elemente prefabricate din beton armat, de peste 2 ori producția de materiale de finisaj, de ardezie, de piese pentru instalații tehnico-sanitare și de alte materiale de construcție.

Industria forestieră. Uniunea Sovietică este cea mai bogată țară din lume în ceea ce privește rezervele de material lemnos. Exploatările forestiere au luat o mare amploare la noi. Anul trecut de pildă, au fost tăiați și scoși din pădure circa 300 milioane de metri cubi de material lemnos.

Totuși, la noi se resimte o lipsă de material lemnos, mai ales că îl cheltuim foarte neeconomic. In nici o țară din lume nu se face așa o risipă de material lemnos ca la noi. La executarea unor lucrări de construcții și montaj în valoare de un milion ruble, constructorii noștri consumă 480 metri cubi de material lemnos, pe cînd la prietenii noștri, de pildă — în țările de democrație populară — acest consum este cu mult mai redus.

Lemnul trebuie economisit mai ales printr-o folosire mai largă a betonului și a betonului armat.

Una din cauzele principale ale aprovizionării neregulate a economiei naționale cu material lemnos o constituie neîndeplinirea sistematică a planului de către principalul furnizor de materiale lemnoase — Ministerul industriei forestiere. Numai în anii celui de-al 5-lea cincinal, acest minister a rămas dator economiei naționale circa 80 de milioane de metri cubi de lemn industrial.

Or, Ministerului industriei forestiere i s-a acordat și i se acordă un ajutor permanent pentru dezvoltarea bazei de producție. In ultimii cinci ani s-au investit în industria forestieră 12,5 miliarde ruble. Nivelul de mecanizare a principalelor lucrări de exploatare forestieră a crescut considerabil. Cu toate acestea, Ministerul industriei forestiere mecanizează încă slab operațiile auxiliare care necesită un mare volum de muncă și, de aceea, în pădure mulți muncitori lucrează manual.

In cursul celui de-al 6-lea cincinal se prevede în cadrul Ministerului industriei forestiere o sporire cu 42% a volumului de lemn industrial scos din pădure. Lucrările se vor desfășura mai cu seamă în regiunile bogate în păduri, sporindu-se considerabil în aceste regiuni fabricarea cherestelei.

Una din cele mai importante sarcini ale industriei forestiere este desăvîrșirea mecanizării complexe a lucrărilor forestiere, trecerea la desfășurarea acestor lucrări în tot cursul anului cu cadre permanente de muncitori.

Strîns legată de industria forestieră **este industria hîrtiei și de prelucrare a lemnului.**

In cel de-al 6-lea cincinal urmează să fie construite noi fabrici de celuloză, fabrici de carton, și să fie reconstruite o serie de întreprinderi în funcțiune pentru fabricarea celulozei și hîrtiei, ceea ce va permite să se sporească considerabil producția de celuloză și hîrtie. Producția de hîrtie de tipar și de ziar urmează să crească de peste 1,5 ori, iar cea de carton de 2,8 ori.

Inainte noi construiam fabrici de celuloză și de hîrtie mai cu seamă în regiunile păduroase și transportăm cantități importante de hîrtie și carton la mari distanțe, în toate regiunile țării. In cel de-al 6-lea cincinal este necesar să fie construite întreprinderi pentru producția de celuloză și carton și în regiunile unde nu există păduri, pe baza valorificării resurselor mari de stuf. Aceasta va permite sporirea producției de hîrtie și carton în țară precum și reducerea transportării acestor produse la mari distanțe.

Industria hîrtiei trebuie să producă pe scară largă carton pentru ambalaj, pentru ca în cel de-al 6-lea cincinal aproximativ 50% din ambalajele din lemn să fie înlocuite cu ambalaje din carton. Prin aceasta vom economisi anual aproximativ 7 milioane metri cubi de material lemnos.

In cel de-al 6-lea cincinal urmează să fie rezolvată sarcina dezvoltării largi a producției în toate ramurile industriei **ușoare și alimentare.** Prin aceasta se va face un nou important pas înainte pe calea asigurării unui comerț neîntrerupt cu mărfuri industriale și alimentare. Pentru aceasta există toate condițiile.

Industria grea în plină dezvoltare va asigura atît întreprinderile în funcțiune cît și cele în construcție ale industriei ușoare cu mașini, utilaje și aparataj, perfecționate din punct de vedere tehnic. Pe de altă parte, avîntul tuturor ramurilor agriculturii va permite sporirea considerabilă a aprovizionării cu tot felul de materii prime agricole a industriei textile, de pielărie și încălțăminte, a celei alimentare, a industriei cărnii și laptelui, a conservelor și a altor ramuri ale industriei ușoare și alimentare.

Lucrătorii din industria alimentară trebuie să sporească în mare măsură producția de carne și preparate de carne, de unt, brînzeturi, lapte și produse lactate, de pește și preparate de pește, de zahăr și produse zaharoase, precum și producția tuturor felurilor de conserve. In acest scop urmează să fie construite numeroase întreprinderi noi atît la orașe cît și în regiunile de colectare a materiilor prime agricole. Sarcini importante stau în fața lucrătorilor din întreprinderile producătoare de mărfuri industriale de larg consum. Ei trebuie să mărească cu peste 50% producția de încălțăminte și de confecții și, în special, să sporească considerabil producția de țesături de in, de țesături de lînă de calitate superioară, în acest domeniu cererea nefiind satisfăcută pe deplin. Urmează să se desfășoare în proporții deosebit de mari producția de fibre artificiale și sintetice. In cel de-al 6-lea cincinal producția de fibre artificiale urmează să fie sporită de cel puțin 3 ori, iar cea de fibre sintetice de aproximativ 5 ori.

Trebuie să fie considerabil sporită producția unei serii de mărfuri, ca ceasornice, biciclete și motociclete, mașini de cusut și spălat, aparate de radio și alte articole de uz cultural-social și de uz casnic.

Paralel cu lărgirea producției de mărfuri industriale, lucrătorii din industria ușoară trebuie să asigure îmbunătățirea simțitoare a calității producției lor și livrarea ei la timp. Populația trebuie să aibă posibilitatea de a cumpăra îmbrăcăminte, lenjerie și încălțăminte potrivit anotimpului.

Lucrătorii tuturor ramurilor industriei ușoare și alimentare au obligația de a îmbunătăți considerabil folosirea capacităților de producție, de a introduce pe scară largă tehnologia înaintată, de a reduce considerabil pierderile de materii prime în producție.

Acestea sînt tovarăși, sarcinile principale ale celui de-al 6-lea cincinal cu privire la diferitele ramuri ale industriei.

Despre progresul tehnic în industrie

In anii cincinalelor precedente, tehnica producției industriale a luat la noi o mare dezvoltare. Acum însă acest nivel este departe de a fi suficient. Tehnica nu poate să stea pe loc. Ea trebuie să meargă mereu înainte. Numai prin introducerea pe scară largă a tehnicii noi vom putea să ridicăm simțitor și în scurt timp productivitatea muncii și să sporim volumul producției. De aceea sarcinile în domeniul progresului tehnic continuu al industriei, expuse în Proiectul de Directive, capătă o importanță deosebită.

Plenara din iulie a Comitetului Central a arătat că una din cele mai importante sarcini ale organizațiilor de partid, de stat și economice în domeniul industriei este, paralel cu îndeplinirea planurilor economiei naționale, ridicarea pe toate căile a nivelului tehnic al producției, lupta neîncetată pentru progresul tehnic.

In ce anume se exprimă progresul tehnic în industrie în etapa actuală?

Progresul tehnic este indisolubil legat de electrificare și se exprimă, în primul rînd, prin perfecționarea permanentă a parcului de mașini și utilaje, prin introducerea celei mai perfecționate tehnologii a producției, prin mecanizarea și automatizarea complexă a proceselor de producție, prin folosirea cît mai deplină și mai rațională a resurselor existente de materii prime și de energie și — ca rezultat al tuturor acestora — prin sporirea continuă a fabricării de produse de înaltă calitate.

Dar tehnica — mașinile, mașinile-unelte, și celelalte utilaje — nu constituie decît o latură a chestiunii. Pentru a folosi just această tehnică, pentru a asigura un ritm rapid al progresului tehnic, trebuie să se manifeste o preocupare permanentă pentru pregătirea de cadre de înaltă calificare de muncitori, tehnicieni, ingineri, oameni de știință, să se dezvolte neîncetat știința, să se perfecționeze organizarea producției.

S-ar putea aduce numeroase exemple care dovedesc succesele noastre considerabile în ceea ce privește progresul tehnic. Nu însă despre aceasta trebuie să fie vorba astăzi. In prezent trebuie să ne concentrăm eforturile asupra înlăturării lipsurilor în această direcție și să asigurăm în cel de-al 6-lea cincinal un progres tehnic rapid în toate ramurile economiei naționale.

Voi începe cu problema **parcului nostru de mașini și utilaj.**

In primul și în al doilea cincinal întreprinderile noastre au fost înzestrate cu utilajul cel mai perfecționat pentru acel timp, utilaj care se importa în mare parte din străinătate. De atunci au trecut peste 20 de ani. In timpul războiului industria a fost înzestrată în proporție neînsemnată cu utilaj nou. In perioada de după război parcul de utilaj s-a completat cu mașini-unelte și mașini noi, cu toate acestea în parcul nostru de mașini-unelte există încă multe strunguri vechi care lucrează cu o viteză de 150—400 de rotații pe minut față de 1500—2000 de rotații ale mașinilor-unelte moderne de la noi. Nu avem încă destule mașini-unelte semiautomate și automate, mașini-unelte moderne de alezat, de tăiat dinți și de rectificat și nici destule prese și mașini de forjat.

Utilajul de turnătorie al uzinelor noastre rămîne în urmă față de nivelul actual. Mașinile de turnătorie cu care sînt utilate în cea mai mare parte întreprinderile noastre constructoare de mașini sînt de 3—4 ori mai puțin productive decît mașinile de turnătorie semiautomate și automate moderne.

In cel de-al 6-lea cincinal trebuie să înnoim considerabil parcul de utilaj pentru prelucrarea metalelor și de turnătorie în industria constructoare de mașini, utilajul tehnologic — în industria ușoară și alimentară, materialul rulant — în transporturi, parcul de tractoare și mașini — în agricultură.

Concomitent cu introducerea și montarea utilajului nou trebuie să pornim cu hotărîre la modernizarea parcului existent, la sporirea productivității utilajului în funcțiune.

Inzestrarea mașinilor și mecanismelor cu motoare și dispozitive mai puternice care ușurează și accelerează munca sporește în mare măsură productivitatea mașinilor-unelte și a mașinilor. Dar modernizarea utilajului nu a luat încă amploarea cuvenită. Ministerele și uzinele furnizoare de utilaj acordă în această privință un ajutor insuficient uzinelor care necesită modernizarea utilajului, ceea ce face ca deseori acestea din urmă să îndeplinească întreaga muncă cu forțele lor proprii, în mod semi-meșteșugăresc. Dar chiar și în aceste condiții se obțin rezultate importante.

De pildă, la uzina de rulmenți nr. 1, la strungurile semi-automate folosite de peste 20 de ani, a fost îmbunătățită construcția unui număr de piese, ceea ce a permis ca strungurile să fie trecute la regimuri rapide de muncă. Ca urmare productivitatea strungurilor a crescut cu 25%, iar rebuturile au fost considerabil reduse.

Modernizarea utilajului este o chestiune de mare importanță de stat. Organizațiile de partid și economice sînt obligate să acorde o atenție mai mare acestei probleme.

In cel de-al 6-lea cincinal o vastă activitate urmează să fie depusă în domeniul introducerii unei **tehnologii** noi, mai perfecționate a producției.

Importanța acestei sarcini reiese din următoarele exemple:

Intr-o serie de întreprinderi ale industriei constructoare de mașini se folosește încă tehnologia învechită, de productivitate redusă — prin turnarea în forme de pămînt — a pieselor turnate din oțel și fontă și tehnologia învechită a fabricării de piese forjate prin metoda forjării libere cu ciocanele. Aplicarea acestei tehnologii duce inevitabil la o mare cheltuire de muncă și necesită o însemnată prelucrare mecanică ulterioară a pieselor, ceea ce provoacă numeroase deșeuri.

(Continuare în pag. 6-a)

Directivele Congresului al XX-lea al P. C. U. S.

cu privire la cel de-al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U. R. S. S. pe anii 1956-1960

Raportul prezentat de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U. R. S. S.

(Urmare din pag. 5-a)

Or, într-o serie de uzine au și fost adoptate metode noi, înaintate de turnare și confecționare a pieselor forjate, metode care permit sporirea de cîteva ori a productivității muncii și economisirea de mari cantități de metal. Aceste metode noi se introduc însă încet în producție.

Alt exemplu. In prezent, oțelul lichid se toarnă în lingotiere de fontă. Lingourile obținute se laminează la bluminguri, iar apoi la laminoare de produse profilate sau de tablă.

In același timp uzina „Krasnoe Sormovo" și uzina metalurgică din Novaia Tula au pus la punct un nou procedeu de turnare continuă a oțelului în care semifabricatele pentru laminate se obțin direct din oțel lichid, fiind înlăturate procesele de turnare a lingourilor în lingotiere și laminarea lor la bluminguri.

Dacă vom spori în 1960 turnarea oțelului după acest procedeu înaintat la 12—15 milioane tone, ceea ce este cu totul realizabil după evaluările Comitetului de stat pentru tehnică, producția de laminate poate fi sporită cu aproximativ un milion de tone, economisindu-se în felul acesta circa 2 miliarde de ruble.

Valoarea utilajului suplimentar, necesar pentru turnarea continuă a oțelului se amortizează în mai puțin de un an. In afară de aceasta se desființează munca manuală grea a muncitorilor din secțiile de turnare, se micșorează numărul celor care lucrează în oțelării și se reduce consumul de materiale refractare.

Incă un exemplu. In întreprinderile siderurgice, cantitatea covîrșitoare de tablă albă este produsă după un procedeu învechit mecanizat, în care pentru laminarea la cald, secționarea și sortarea unei tone de tablă este nevoie de circa 40 om-ore, iar pentru cositorirea la cald a unei tone de tablă — de 20 de kg. de cositor. Or, procesul tehnologic mai perfecționat al laminării la rece și al cositoririi electrolitice a tablei, adoptat de uzina „Zaporojstal", asigură reducerea volumului de muncă de 25—40 de ori și micșorează de 2,5 ori consumul de cositor.

In cel de-al 6-lea cincinal este necesar să se introducă larg metode electrice și chimice în procesele tehnologice, să se desfășoare lucrări în vederea folosirii continue în industrie a radiațiilor radioactive, în special, pentru controlul calității materialelor și pentru dirijarea proceselor de producție.

Procesele tehnologice avansate sporesc considerabil productivitatea muncii, reduc prețul de cost și îmbunătățesc calitatea producției. Trebuie introdusă cu mai multă hotărîre și mai rapid tehnologia înaintată în producție.

Una din orientările importante ale progresului tehnic este **mecanizarea operațiilor grele și a celor care necesită un mare volum de muncă.**

Problema necesității de a se dezvolta pe toate căile mecanizarea a fost pusă de partid și guvern și în trecut. In această direcție s-au și făcut multe. Totuși la noi producția nu a atins încă un nivel de mecanizare suficient și partea muncii manuale este încă mare.

Aci s-a vorbit despre industria cărbunelui. In anii de după război ea a primit într-adevăr o cantitate mare de mijloace tehnice noi, dar în folosirea acestora mai există multe lipsuri. Cea mai serioasă dintre aceste lipsuri este introducerea slabă a mecanizării complexe. De aceea în circuitul tehnologic rămîn nemecanizate unele procese care necesită un mare volum de muncă. Aceasta este una din cauzele pentru care productivitatea muncii în industria cărbunelui rămîne redusă, iar prețul de cost al cărbunelui ridicat, cu tot numărul mare de haveze, combine și alte mijloace tehnice.

Lucrurile nu stau mai bine cu mecanizarea complexă nici într-o serie de alte ramuri ale industriei, în transporturi și în construcții.

Trebuie subliniat că întîrzierile în ceea ce privește introducerea mecanizării complexe sînt cauzate în special de faptul că pentru o serie de ramuri industriale la noi nu au fost create încă complexele necesare de mașini, care să cuprindă procesele tehnologice de bază și auxiliare. In cel de-al 6-lea cincinal constructorii de mașini trebuie să se ocupe îndeaproape de rezolvarea acestei sarcini importante.

In Proiectul de Directive se subliniază necesitatea de a se intensifica considerabil ritmul de mecanizare a muncilor, de a se introduce pe scară largă în toate ramurile industriei mecanizarea complexă a proceselor de bază și auxiliare; o deosebită atenție se acordă mecanizării complexe a muncilor de încărcare și descărcare la care sînt ocupați în prezent excesiv de mulți muncitori.

Treapta următoare a dezvoltării tehnice, superioară mecanizării, **este automatizarea producției.**

Esența automatizării constă în aceea că procesul de producție se înfăptuiește cu o cheltuire minimă de muncă fizică de către muncitor, care este eliberat de munca grea și în ale cărui atribuții intră, în special, controlul desfășurării procesului. Datorită automatizării, unul sau cîțiva muncitori pot comanda un număr considerabil de mașini și mecanisme. In condițiile automatizării se schimbă caracterul muncii muncitorului care se va apropia din ce în ce mai mult de munca tehnicianului și a inginerului.

Introducerea pe scară largă a automatizării producției deschide perspectivele unei creșteri nemaiîntîlnite a productivității muncii și contribuie, în condițiile socialismului, la ridicarea nivelului cultural și tehnic al oamenilor muncii. In afară de aceasta automatizarea asigură îmbunătățirea calității producției și reducerea prețului ei de cost, asigurînd totodată buna desfășurare și continuitatea proceselor de producție.

La instalațiile atomice, precum și într-o serie de întreprinderi din industria chimică și din alte ramuri ale industriei, pe care omul nu le poate comanda direct, procesele pot fi comandate numai cu ajutorul automatizării.

Rezultatele automatizării pot fi văzute din exemplul hidrocentralei de pe Nipru unde 9 hidroturbine cu o putere totală de 650.000 kW și o serie de alte mecanisme ale centralei sînt deservite în total de numai 6 oameni pe schimb. La cascada Ordjonikidze din cadrul sistemului Uzbek-energo 2—3 oameni pe schimb comandă dintr-un singur post 4 hidrocentrale.

La uzinele constructoare de mașini automatizarea dă rezultate economice importante. Liniile moderne automate în flux care există la noi permit să se reducă de aproximativ 5—10 ori numărul muncitorilor și să se micșoreze în aceeași măsură timpul de muncă necesar prelucrării pieselor. Automatizarea trebuie să fie introdusă în toate ramurile industriei. Această sarcină stă atît în fața industriei grele, cît și în fața celei ușoare și alimentare.

Un rol deosebit de important în introducerea automatizării trebuie să-l aibă mașinile automate de calculat care pot stabili ele singure regimul cel mai avantajos al proceselor de producție și să-l mențină stabilind și controlînd de asemenea sarcinile în ceea ce privește calitatea produselor.

Așa dar dezvoltarea automatizării are o mare importanță de stat. Totuși ministerele și departamentele nu acordă încă atenția cuvenită acestei probleme importante.

In Proiectul de Directive se trasează sarcina de a se introduce pe scară largă în industrie automatizarea proceselor de producție, de a se trece mai repede de la automatizarea diferitelor agregate și operațiuni la automatizarea secțiilor, a proceselor tehnologice, și la crearea unor întreprinderi complect automatizate, ceea ce va permite să se sporească într-o măsură uriașă productivitatea muncii.

Ministerele și Comitetul de stat pentru tehnică trebuie să ia măsuri mai hotărîte pentru introducerea automatizării în toate ramurile economiei naționale.

Paralel cu înnoirea parcului de utilaj, cu perfecționarea tehnologiei producției, cu introducerea mecanizării și automatizării, avem sarcina de a îmbunătăți calitatea mașinilor, utilajelor, materialelor și a altor produse noi, de a obține ca acestea să corespundă ultimelor realizări ale științei și tehnicii, iar tipurile învechite de mașini, utilaj și materiale să fie scoase la timp din producție și înlocuite cu altele noi.

Trebuie spus că în rîndurile unora dintre economiștii noștri este răspîndită teoria anti-științifică, potrivit căreia în socialism nu ar exista uzura morală a tehnicii. Propovăduitorii acestei teorii dăunătoare, care a pătruns chiar și în paginile „Marii Enciclopedii Sovietice", susțin că fenomenul „uzurii morale" a mașinilor ar fi propriu numai economiei capitaliste, iar în economia socialistă „dezvoltarea tehnicii nu generează „uzura morală" și aceasta din urmă nu este luată în considerare la amortizarea fondurilor de bază". (Marea Enciclopedie Sovietică vol. 2, pag. 291). **(Animație în sală).**

Nu este greu să se vadă că o asemenea „teorie" servește ca justificare inerției și conservatorismului. Ea are ca scop să demonstreze că pentru societatea socialistă ar fi avantajoasă folosirea utilajului învechit, necorespunzător nivelului tehnic superior, atins de întreprinderile fruntașe din țara noastră. Dar cine nu știe oare că a rămîne în urmă în introducerea tehnicii noi înseamnă a risipi munca socială, a frîna avîntul productivității muncii.

Progresul tehnic duce la economisirea de muncă socială, permite să se fabrice mai multe produse cu o cheltuire mai mică de muncă. Dar iată că unii dintre așa-zișii economiști ai noștri, în loc să se ocupe cu problema eficacității economice a introducerii tehnicii noi care să asigure victoria socialismului în întrecerea cu capitalismul, ridică la rang de lege a dezvoltării economiei socialiste folosirea mașinilor învechite. Nu este de prisos să se amintească acestor „economiști" înțeleptele cuvinte ale lui Lenin: „...economistul trebuie întotdeauna să privească înainte, în direcția progresului tehnic, căci altfel va rămîne fără doar și poate în urmă, căci cine nu vrea să privească înainte, acela întoarce spatele istoriei: aici, cale de mijloc nu există și nu poate exista". (Opere, vol. V, pag. 127—128. E.S.P.L.P.).

Un rol deosebit de mare în domeniul progresului tehnic îi revine științei.

Necesitatea de a accelera progresul tehnic cere dezvoltarea cea mai largă a cercetărilor teoretice, noi descoperiri științifice mari și generalizarea experienței înaintate a producției. In acest domeniu am înregistrat succese destul de însemnate. Cu toate acestea, în fața științei stau în prezent sarcini noi și foarte importante.

Apreciind după merit contribuția de neprețuit adusă de oamenii noștri de știință la cauza comună a avîntului economiei și culturii țării, este important să se arate și lipsurile în organizarea muncii științifice.

Nu ne putem împăca, de pildă, cu faptul că unele instituții de cercetări științifice și unii lucrători științifici lucrează fără rezultate de mulți ani. O serie de institute de cercetări științifice și de lucrători științifici întrețin o legătură insuficientă cu producția. In unele instituții științifice s-au înrădăcinat nepăsarea și mulțumirea de sine. Ar fi util ca în aceste instituții științifice să sufle vîntul proaspăt al criticii și autocriticii, să se desfășoare discuții creatoare în jurul problemelor științifice. Numai astfel se pot înlătura lipsurile care frînează dezvoltarea științei, și în special, se poate lichida tendința greșită manifestată de unii oameni de știință de a monopoliza conducerea unor ramuri ale științei.

Pentru a asigura un ritm accelerat al progresului tehnic este necesar să se sporească numărul lucrătorilor științifici din unele ramuri cum ar fi construcția de mașini, construcția de aparate, industria electrotehnică.

Trebuie îmbunătățită calitatea pregătirii lucrătorilor științifici. A sosit timpul să se aducă corective considerabile în pregătirea cadrelor științifice prin aspirantură, să se sporească exigența la acordarea gradelor și titlurilor științifice într-un cuvînt să se facă ordine în această importantă chestiune.

Multe organizații științifice propun în mod legitim și just să se lărgească drepturile directorilor instituțiilor de cercetări științifice, care din cauza practicii nejuste care s-a statornicit, nu pot rezolva acum problemele elementare ale folosirii raționale ale cadrelor științifice și ale finanțării cercetărilor științifice.

La plenara din iulie a Comitetului Central am rezolvat problema lărgirii drepturilor directorilor de întreprinderi. Consiliul de Miniștri trebuie să adopte o hotărîre similară și în privința directorilor instituțiilor de cercetări științifice.

Pentru a atrage la activitatea științifică lucrători capabili și pentru a elibera instituțiile de cercetări științifice de oameni care de ani de zile nu dau rezultate utile, de valoare practică, trebuie introduse concursuri periodice în vederea ocupării posturilor de lucrători științifici în toate institutele de cercetări științifice.

Pentru a ridica știința la un nivel și mai înalt și a spori amploarea lucrărilor de cercetări științifice, trebuie atrase la activitatea științifică forțe noi, trebuie pornit pe un front mai larg la cucerirea de noi culmi în știință. Cum trebuie să se facă aceasta?

Dacă am lărgi doar instituțiile de cercetări științifice existente, sau am construi și înființa instituții noi, ar fi nevoie de timp mult, iar noi nu putem aștepta. De aceea trebuie să atragem mai larg la cercetările științifice institutele de învățămînt superior și birourile de proiectări experimentale ale ministerelor industriale. Trebuie întărite cu adevărat și folosite larg pentru cercetări științifice laboratoarele institutelor de învățămînt superior și birourile de proiectări experimentale, laboratoarele din industrie. Pășind pe această cale putem lărgi într-un termen scurt frontul cercetărilor științifice din țară și totodată spori substanțial calificarea cadrelor științifice.

O mare importanță în activitatea științifică o are informarea sistematică și largă despre lucrările care se desfășoară în domeniul științific respectiv și în domeniile învecinate de cunoștințe. Știința nu poate să se dezvolte fără un larg schimb de păreri. Totuși în numeroase probleme acest schimb este îngreunat datorită faptului că se consideră drept secrete materialele care privesc aceste probleme. Această ținere nechibzuită a materialelor la secret duce la paralelism în muncă, iar uneori pune la adăpost de critică științifică pe lucrătorii neconștiincioși. **(Aplauze).** Se înțelege că nu propun divulgarea a ceea ce trebuie să rămînă într-adevăr secret.

Trebuie organizat în mod rațional schimbul de experiență, de păreri și informații științifice între instituțiile noastre științifice, trebuie lărgite relațiile instituțiilor de cercetări științifice atît între ele, cît și cu instituțiile de cercetări științifice și oamenii de știință de frunte de peste hotare.

Trebuie sporită achiziționarea de literatură tehnică străină și editarea ei în U.R.S.S., trebuie îmbunătățită activitatea serviciilor de documentare tehnică ale ministerelor, ale institutelor de cercetări științifice și ale întreprinderilor, trebuie reglementată organizarea schimbului de experiență înaintată.

Sistemul de instituții științifice care s-a creat în țara noastră și care numără aproximativ 3.000 de institute aparținînd academiei și departamentelor, laboratoare de cercetări științifice și alte instituții științifice, n-a fost examinat niciodată în ansamblu și este, pare-se, departe de a fi sistemul cel mai rațional, economic și productiv.

In raportul de activitate al C.C., tovarășul Hrușciov a vorbit cît se poate de just despre concentrarea excesivă și nejustificată a institutelor de cercetări științifice și a instituțiilor de învățămînt superior în centrul țării și mai ales la Moscova. Ca o complectare la cele spuse de el se pot cita următoarele date semnificative.

La Moscova, Leningrad și în cuprinsul regiunilor Moscova și Leningrad, se află peste o treime din institutele de cercetări științifice ale ministerelor și departamentelor și două treimi din instituțiile științifice ale Academiei de Științe a U.R.S.S. In aceste instituții sînt concentrați peste 60% din numărul total al colaboratorilor științifici ai institutelor ministerelor și departamentelor și 85% din lucrătorii științifici ai Academiei de Științe.

Două treimi din institutele de cercetări științifice ale Ministerului metalurgiei neferoase al U.R.S.S. se află la Moscova și la Leningrad. O situație similară domnește în ministerele industriei chimice, forestiere, de hîrtie și de prelucrare a lemnului.

La Leningrad se află de pildă Institutul unional de cercetări științifice pentru materiale refractare al Ministerului siderurgiei al U.R.S.S. La Moscova și în apropiere de Moscova se află Institutul unional de cercetări științifice pentru problemele vînătorii al Uniunii centrale a cooperativelor, Institutul unional pentru cercetări științifice în domeniul creșterii cailor al Ministerului agriculturii, laboratorul unional de cercetări științifice pentru creșterea animalelor cu blană scumpă și creșterea renilor al Ministerului sovhozurilor al U.R.S.S. **(Animație în sală. Risete).** și numeroase alte instituții similare care nu au baze de producție în regiunea Moscova și Leningrad. Același lucru poate fi spus și despre o serie de instituții de învățămînt superior.

Ministerele, Comisia de stat a planificării de perspectivă, Comitetul de stat pentru tehnică și Academia de Științe a U.R.S.S. trebuie să examineze și să rezolve problemele legate de îmbunătățirea organizării muncii de cercetări științifice atît în sistemul Academiei de Științe a U.R.S.S. cît și în instituțiile de învățămînt superior și institutele de cercetări științifice ale ministerelor industriale. Ele trebuie, între altele, să facă cunoscute considerentele lor în ceea ce privește repartizarea teritorială cît mai justă a institutelor de cercetări științifice și instituțiilor de învățămînt superior în vederea apropierii lor de baza de producție.

In țara noastră există cele mai favorabile condiții pentru dezvoltarea continuă a științei. Dispunem de o mare armată de colaboratori științifici cu o înaltă calificare, animați de dorința de a contribui în mod concret la dezvoltarea economiei naționale, de a participa activ la construirea societății comuniste. Este necesar doar să se organizeze cu pricepere și în mod just această mare forță și să se acorde un ajutor de zi cu zi cadrelor noastre științifice.

Indeplinirea programului amplu privind progresul tehnic în industrie, trasat în Proiectul de Directive, va depinde în mare măsură de amploarea pe care o va lua dezvoltarea **specializării și cooperării în industrie.**

(Continuarea raportului în numărul viitor al ziarului)

Scrisoarea adresată de Louis Saillant secretarului general al O. N. U.

VIENA 22 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „Oesterreichische Volksstimme", secretarul general al F.S.M., Louis Saillant, a adresat secretarului general al O.N.U., Hammarskjoeld, o scrisoare în care protestează împotriva acțiunilor ministerului austriac al afacerilor interne față de F.S.M. Louis Saillant califică aceste acțiuni ca o încălcare vădită a libertății activității sindicale și a drepturilor sindicale ale celor 85 milioane de muncitori și funcționari, membri ai F.S.M.

Louis Saillant arată că scopul vădit al acestor acțiuni este subminarea relațiilor dintre F.S.M. și Organizația Națiunilor Unite, precum și a relațiilor cu Organizația Internațională a Muncii.

In scrisoare se spune că după ce ministerul austriac al afacerilor interne a ocupat sediile F.S.M. nu este exclusă posibilitatea unor noi falsificări. Louis Saillant cere secretariatului Organizației Națiunilor Unite să se informeze asupra documentelor autentice ale F.S.M. referitoare la relațiile ei cu Organizația Națiunilor Unite și cu Organizația Internațională a Muncii și își rezervă dreptul de a întreprinde noi acțiuni în această problemă.

BEIRUT. — Potrivit relatărilor presei Ministerul Informațiilor al Libanului a hotărît interzicerea importului unor reviste americane, care exercită o influență nefastă asupra educației tineretului libanez.

BOMBAY. — France Presse reproduce o știre transmisă din Ahmedabad de agenția United Press of India, potrivit căreia soldați pakistanezi înarmați au violat frontiera indiană și au pătruns pe teritoriul Indiei la Chad Bet, în deșertul Kutch. Forțele armate indiene din Chad Bet au ripostat, însă pakistanezii continuă să dețină o poziție pe teritoriul indian. Se anunță că au fost trimise trupe indiene de întărire la Chad Bet.

CAIRO. — După cum relatează ziarul „Al Ahbar", un grup de personalități politice și activiști pe tărîm social din Irak a adresat regelui Feisal al Irakului un mesaj cerînd din nou demisia actualului prim ministru, Nuri Said, care a impus țării odiosul pact de la Bagdad. Mesajul este semnat de 156 de persoane, printre care foști miniștri, deputați, ziariști, juriști, medici și profesori.

DELHI. — Dr. Kitchlew, președintele Consiliului păcii din întreaga Indie, a dat publicității o declarație, în care în numele Consiliului cheamă poporul indian să declare ziua de 4 martie — zi de protest împotriva pactelor militare și să organizeze în această zi mitinguri și demonstrații.

CAIRO. — Potrivit relatărilor presei, partidul Frontul antiimperialist din Sudan a adresat un mesaj primului ministru al Egiptului, Gamal Abdel Nasser, în care declară că poporul sudanez sprijină întru totul poziția Egiptului în lupta sa împotriva pactului de la Bagdad.

PARIS. — La 22 februarie a avut loc la Paris, sub președinția Președintelui Republicii, Rene Coty, o ședință a Consiliului de Miniștri francez. Consiliul de Miniștri a autorizat pe primul ministru Guy Mollet să pună chestiunea de încredere în dezbaterile parlamentare care au loc la 23 februarie în problema acordării concediilor plătite ale oamenilor muncii.

A 38-a aniversare a Armatei Sovietice și a Flotei Maritime Militare

Ședința solemnă de la Moscova

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 februarie a avut loc la Teatrul Central al Armatei Sovietice ședința solemnă a Ministerului Apărării al U.R.S.S. împreună cu reprezentanții organizațiilor de partid sovietice și obștești din Orașul Moscova, consacrată celei de a 38-a aniversări a Armatei Sovietice și a Flotei Maritime Militare. La ședință au participat mareșali ai Uniunii Sovietice, generali, amirali, ofițeri, muncitori și funcționari, reprezentanți ai organizațiilor de partid sovietice sindicale și comsomoliste din Moscova, precum și delegați la Congresul al 20-lea al P.C.U.S.

Scena teatrului a fost pavoazată sărbătorește. Pe fundalul scenei, într-un cadru de flori, se putea vedea portretul întemeietorului Partidului Comunist și statului sovietic V. I. Lenin. In fața steagurilor de luptă, aliniați într-o gardă de onoare, stăteau reprezentanți ai diferitelor genuri de arme — fruntași în pregătirea militară și politică.

Deschizînd ședința solemnă, mareșalul Uniunii Sovietice, G. K. Jukov, ministrul Apărării al U.R.S.S., a arătat că cea de a 38-a aniversare a Armatei Sovietice și a Flotei Maritime Militare coincide cu zilele remarcabile ale lucrărilor Congresului al 20-lea al Partidului Comunist. Ostașii Forțelor Armate Sovietice, ca și întregul popor sovietic, se prezintă la Congresul al 20-lea strîns uniți sub steagul leninist în jurul partidului scump și al Comitetului său Central, în jurul guvernului sovietic.

In raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. se acordă o înaltă apreciere forțelor armate sovietice, este exprimată convingerea că ele își vor îndeplini cu cinste datoria față de statul sovietic. Această apreciere, a spus mareșalul Jukov, îi obligă pe ostași să-și consacre toate forțele ridicării continue a măiestriei de luptă, a pregătirii de luptă a unităților, formațiunilor și vaselor militare, a întăririi disciplinei, spiritului de organizare și a ordinei.

In aplauzele furtunoase prelungite, G. K. Jukov a rostit cuvinte de salut în cinstea eroicului popor sovietic și a forțelor sale armate, în cinstea gloriosului partid comunist care conduce țara noastră din victorie în victorie.

Din partea organizației de partid din Moscova și a oamenilor muncii din Moscova, ostașii sovietici au fost salutați de E. I. Afanasenko, secretar al Comitetului orășenesc Moscova al P.C.U.S.; din partea C.C. al U.T.C.L. din U.R.S.S. de A. A. Rapohin, secretar al C.C. al U.T.C.L.; din partea intelectualității sovietice de acad. D. I. Scerbakov; din partea muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din întreprinderile din Moscova, de ajustorul P. I. Labuz, de la uzina S. M. Budionîi, de F. S. Gheneralov, Erou al Muncii Socialiste, președintele colhozului „Stalin", raionul Duhovițki, — din partea oamenilor muncii din agricultură.

După ședința solemnă colectivul Teatrului Central al Armatei Sovietice a prezentat spectacolul „Moscova, Kremlin".

Adunarea festivă de la București

Miercuri seara a avut loc în sala Teatrului C.C.S. din Capitală adunarea festivă organizată de Consiliul General A.R.L.U.S. cu ocazia sărbătoririi celei de a 38-a aniversări a glorioasei Armate Sovietice.

In prezidiul adunării au luat loc tovarășii: general de armată Emil Bodnăraș, general colonel Al. Drăghici, D. Coliu, I. I. Horoșilov, însărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, general colonel L. Sălăjan, acad. prof. dr. C. I. Parhon, colonel P. P. Voronin, atașat militar al Uniunii Sovietice, J. Fazekaș, Fl. Dănălache, general locotenent Gh. Pintilie, Stelian Moraru, general locotenent I. Tutoveanu, I. Circei, general locotenent Al. Vasiliu și Viorica Bîrsan, muncitoare fruntașă la întreprinderea „Flamura Roșie".

Au participat membri ai guvernului, numeroși generali și ofițeri superiori ai Forțelor Armate ale R.P.R., reprezentanți ai instituțiilor centrale și organizațiilor obștești, reprezentanți ai presei romîne și străine, oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile Capitalei.

Adunarea a fost deschisă de tov. Florian Dănălache, membru al C.C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului orășenesc București al P.M.R.

A luat apoi cuvîntul generalul locotenent Al. Vasiliu, care a vorbit despre cea de a 38-a aniversare a glorioasei Armate Sovietice.

Cuvîntarea a fost subliniată prin puternice aplauze. (Agerpres)

Spectacolul de încheiere a concursului unional al colectivelor artistice de amatori din cadrul sindicatelor

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite: La 21 februarie a avut loc la Teatrul Mare spectacolul de încheiere a concursului unional al colectivelor artistice de amatori din cadrul sindicatelor. Aproape 3.000 din cei mai talentați artiști dintre cei 3.000.000 de participanți la concurs au prezentat spectatorilor din capitală arta originală, pitorească a popoarelor din U.R.S.S.

Prezentarea în capitală a artei populare a colectivelor artistice de amatori a coincis cu lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S. Acest eveniment important a fost oglindit în programul spectacolului. In limbile rusă, tadjică și uzbecă, estonă și gruzină și în multe alte limbi au răsunat cuvinte izvorîte din inimă, glorificînd marea Patrie Socialistă, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, poporul sovietic și munca sa însuflețită pentru construirea comunismului.

La spectacol au asistat tovarășii N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, A. I. Kiricenko, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. A. Suslov, N. M. Șvernik, K. E. Voroșilov, A. B. Aristov, N. I. Beleaev, P. N. Pospelov, D. T. Șepilov, delegați la Congresul al XX-lea al P.C.U.S, numeroși oaspeți — reprezentanți ai partidelor comuniste și muncitorești frățești.

Cauzele avarierii unui avion cehoslovac

PRAGA 22 (Agerpres). — Ceteka transmite: După cum s-a comunicat, la 18 ianuarie a.c., în apropiere de localitatea Levoca (Slovacia) a fost avariat un avion de transport al flotei aeriene cehoslovace.

Pentru cercetarea cauzelor acestei avarii, ministrul căilor de comunicații a numit o comisie specială care și-a terminat de curînd lucrările.

Martorii care au făcut declarații în fața comisiei au arătat că la 17 și 18 ianuarie, adică în ziua avariei și cu o zi înainte, în Slovacia centrală, chiar în spațiul aerian unde s-a produs avaria au fost văzute baloane aeriene, lansate de organizațiile americane în scopul de a arunca în mod ilegal manifeste deasupra teritoriului Cehoslovaciei. Resturile unui asemenea balon au fost găsite ulterior de comisie la o depărtare de 2 km. de locul unde s-a produs avaria, exact în direcția rutei avionului.

Cercetările au arătat că șocul exterior care a provocat pierderea controlului asupra zborului și care a îngreuiat în mod esențial comanda, a fost ciocnirea părții anterioare a corpului avionului cu încărcătura suspendată la balon, ale cărei resturi au fost găsite în imediata apropiere a locului avariei.

Prin urmare, cauza accidentului în urma căruia au pierit 22 de persoane, iar alți patru călători au suferit răni grave, a fost ciocnirea avionului cu un balon lansat pe teritoriul Cehoslovaciei de către organizațiile americane de pe bazele situate pe teritoriul Germaniei occidentale.

Informații

Miercuri seara a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre R. D. Germană, delegația guvernamentală economică a R.P.R. care va lua parte la deschiderea festivă a Tîrgului internațional de primăvară de la Leipzig.

Din delegație fac parte tovarășii: Ana Toma, prim locțiitor al ministrului Comerțului Exterior, conducătorul delegației, Simion Babenco, prim locțiitor al ministrului Industriei Alimentare, Răducanu Cioroiu, locțiitor al ministrului Industriei Materialelor de Construcții, V. Iancovici, locțiitor al ministrului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice, Constantin Petcu, locțiitor al ministrului Comerțului Interior, Constantin Putinică, directorul general al uzinelor „23 August" din Capitală, Pavel Dan, secretar general al Camerei de Comerț a R.P.R.

La plecare, în Gara de Nord, membrii delegației au fost conduși de cadre de conducere din ministerele economice și Camera de Comerț a R.P.R.

Au fost de față, H. Lippold, secretar al Ambasadei R. D. Germane și Franz Sandov, atașat comercial al Ambasadei R. D. Germane.

★

Zilele trecute a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Statele Unite ale Americii, o delegație comercială romînă, care va purta tratative pentru încheierea unor tranzacții comerciale între întreprinderile noastre de stat de comerț exterior și întreprinderi și firme comerciale americane.

★

La 6 aprilie se va deschide la Viena cea de a VII-a Expoziție internațională de fotografii organizată de Asociația fotografilor amatori din Austria. La această expoziție a fost invitată și țara noastră.

Ministerul Culturii a trimis la Viena 27 de fotografii selecționate dintre cele mai valoroase lucrări expuse la recenta expoziție de fotografii „Patria noastră", (Agerpres)

FOILETON — Alchimiștii secolului XX

Cunoscuta ziaristă americană Dorothy Thompson scria recent în influentul ziar canadian „Toronto Globe and Mail":

„Dacă noul capitalism evidențiază regrese în agricultură, motivul constă în primul rînd în aceea că stomacul omenesc nu poate digera decît 900 de grame de hrană pe zi, și totodată în faptul că produsele agricole prezintă cele mai mari greutăți la desfacere. Dacă s-ar găsi o metodă de transformare a untului, ouălelor și grînelor în arme, problemele ar fi soluționate. In adevăr, la armament nu există supraproducție. Pe măsură ce o armă se perfecționează, o alta nouă se inventează iar cea veche nu mai găsește folosință... Războiul rece nu este bun pentru capitalismul ortodox. Este însă un element principal al prosperității americane".

Așa dar, reiese din cele de mai sus, că fericirea pe pămînt ar fi asigurată dacă s-ar inventa mijlocul de a transforma untul, ouăle și grînele în armament. „Surplusurile" agricole ar dispărea ca prin minune, iar ceea ce d-na Thompson numește „prosperitatea americană" ar ajunge la deplină înflorire.

Numai că, citind aceste rînduri cărora nu li se poate reproșa lipsa de sinceritate, te întrebi dacă autoarea lor nu deschide, după cum se spune, uși deschise.

Mijlocul de a transforma untul în tunuri a fost de mult inventat. Este drept, nu în forma concretă la care s-a referit Dorothy Thompson. Din pachete de unt de o sută de grame nimeni n-a construit încă tunuri. Nimeni n-a transformat pînă acum ouă în ghiulele, cu excepția desigur a acelor spectatori nemulțumiți în mîna cărora ouăle devin proiectile exponente ale sentimentelor de dezaprobare. Intr-un sens mult mai general însă, untul, din păcate, poate fi și este transformat în tunuri. Doar cu puține zile după apariția articolului Dorothy-ei Thompson, a fost dat publicității mesajul președintelui Eisenhower referitor la bugetul S.U.A. Acesta prevede în anul acesta peste 41 miliarde dolari pentru înarmare. Iată așa dar cum se aplică metoda pe care o preconiza ziarista americană: transformarea în arme a untului — și nu numai a untului ci și a școlilor care nu se vor mai clădi și a locuințelor care nu se vor mai construi. Este o transmutație a elementelor în proporții atît de mari încît i-ar face să se înverzească de invidie pe alchimiștii medievali.

Cît despre afirmația că aceste uriașe cheltuieli ar contribui la „prosperitatea americană", credem că o discuție de cinci secunde cu orice contribuabil american de rînd ar fi suficientă pentru complecta clarificare a chestiunii. John Smith nu ar pune desigur semnul egalității între „prosperitatea americană" și prosperitatea fabricanților de armament.

Din articol mai aflăm că printre vinovații de actualele dificultăți ale agriculturii americane s-ar afla și stomacul omenesc care, pasă-mi-te, nu poate digera decît 900 de grame de hrană pe zi. Cu alte cuvinte dacă oamenii ar avea stomacuri de cămilă totul s-ar sfîrși cu bine. N-ar mai exista crize agrare, n-ar mai fi necesar să se scrie luminate articole despre aceste fenomene. Avînd însă în vedere că natura a omis să rezolve pe această cale contradicțiile economiei americane, problema există...

Trebuie precizat însă că deși a stabilit că stomacul omenesc poate primi doar 900 grame de hrană pe zi, articolul Dorothy-ei Thompson nu dă nici o statistică despre numărul stomacurilor americane care nu primesc nici măcar această rație științific calculată. Poate că dacă ar fi fost reprodusă această statistică, s-ar fi confirmat înțelepciunea naturii, care nu a prevăzut pe americani cu stomacuri de cămilă. Ba poate chiar s-ar fi exprimat regretul că un anumit număr de americani nu s-a născut cu stomacuri de turturică.

Așa stau lucrurile cu cele două probleme științifice pe care le ridică articolul din „Toronto Globe and Mail": transmutația elementelor și capacitatea de digestie a stomacului omenesc.

In ce ne privește, noi credem mult mai folositoare soluționarea problemei de a transforma tunurile în unt. Știm că nu este o simplă problemă de aritmetică. Există cercuri conducătoare americane interesate ca ițele să rămînă încurcate. Sînt acele cercuri care — după cum o recunoaște cu candoare cunoscuta ziaristă americană Dorothy Thompson — consideră războiul rece drept „element principal al prosperității americane".

PAVEL MARIN

Spectacolele de azi

Cinematografe

Magheru, V. Alecsandri, Arta, Popular, 1 Mai: Vagabondul (seria I-a); **Patria, București, Elena Pavel, Gh. Doja, 8 Martie, Donca Simo, Al. Sahia, Flacăra, N. Bălcescu:** Vagabondul (seria IIa), complectare: La noi, la Todirești; **Republica, Lumina:** O noapte pe Mont Blanc; **Filimon Sîrbu, Vasile Roaită, I. C. Frimu:** Tata, mama, bona... și eu, complectare, Vulpoiul campion: **Infrățirea între popoare, Maxim Gorki:** O călătorie în epoca preistorică; **Victoria:** La revedere, domnule Grock; **Al. Popov:** Festivalul tineretului de la Varșovia; Concursul internațional de motocros; **Grivița:** Intr-o primăvară la Budapesta; **Cultural:** Rio Escondido; **Unirea:** Domnișoara de Scuderi; **T. Vladimirescu:** Tăunul; **Munca:** Lecția vieții; **Carpați:** Alarmă în munți, complectare; Șurubul lui Marinică; **Miorița:** Poveste neterminată: **Moșilor:** Seară de petrecere; **Ilie Pintilie:** Altura; **M. Eminescu:** Stele pe aripi; **Volga:** Insula fără nume; **8 Mai:** Jan Hus; **Libertății:** Liliacul; **Rahova:** Giuseppe Verdi; **Gh. Coșbuc:** Vînătorul de mare; **Olga Bancic:** S-au cunoscut într-o trăsură; **Aurel Vlaicu:** Soldatul Ivan Brovkin.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52